

ನೂತನ ಸ್ಪಿಷ್ಪ

ಗ್ರಂಥಕರ್ತನ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

ದೇವರ ಸೇವಕರ ಹೆಚ್ಚಾದ ಕೆಲಸವು ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಯುತ್ತದೆ – ಅಂದರೆ, ಒಂದು ಸುಂದರವಾದ ರತ್ನಗಂಬಳಿಯನ್ನು ನೇಯುವವನು ಸದಾ ಅದರ ಹಿಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದು ತನ್ನ ಶ್ರಮದ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಖುದ್ದಾಗಿ ನೋಡಲಾಗದಂತೆ, ಕರ್ತನು ಸೂಕ್ತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ “ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನೇ ಮಾಡಿರುವೆ” ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಅದರ ಫಲವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. “ನಾನು ಎಚ್ಚತ್ತಾಗ ನಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪ ದರ್ಶನದಿಂದ ತೃಪ್ತಿನಾಗಿರುವೆನು” (ಕೀರ್ತನೆ ಗಂಜಿ).

ಆದಾಗ್ನೀ, ದೇವರು ತನ್ನ ಮಹಾ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಈ ಸಂಪುಟದ ಪ್ರಭಾವವುಲೋಕದ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿರುವ ದೇವಜನರ ಮೇಲೆ ಬೀರುವಂತೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅನೇಕರು ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಗ್ಧಾನಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ, ಪವಿತ್ರತೆ ಮತ್ತು ವಿಮೋಚನೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳಿಂದ ದೊರೆಯುವ ಅಶೀವಾದಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗೌರವಿಸ್ತ್ರುತಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದು ನಮಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವೇನಿಸುತ್ತದೆ. ಪತಿಯರಿಗೆ, ಪತ್ನಿಯರಿಗೆ, ತಂದೆತಾಯಂದರಿಗೆ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಾಂತಿ, ನೀತಿವಂತಿಕೆ, ಮತ್ತು ಕೃಪೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವಿಕೆ ಈ ವಿಶಯಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಅನೇಕರು ನಮಗೆ ಸಭಾ ಹಿರಿಯರ, ಡೀಕನರುಗಳ ಮತ್ತು ಇತರ ಧಾರ್ಮಿಕ ನಾಯಕರುಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ದೇವರವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿನ ಕ್ರಮಾಗತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯಗಳು, ಹಂಗುಗಳು ಮತ್ತು ಸವಲತ್ತುಗಳು ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ದೊರೆತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಶೀವಾದ ಮತ್ತು ನೇರವಿನ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳು ದೇವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಕರ್ತನ ಸೌತ್ರಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಆತನ ಜನರ ಅನುಕೂಲ ಹಾಗೂ ಜಾಣ ವ್ಯಾಧಿಗಾಗಿ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಿರುವುದಕಾಗಿ ನಾವು ಈ ಸಂಗತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಉಲ್ಲಾಸಗೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಈ ಸಂಪುಟವನ್ನು ಬರೆದಾಗಿನಿಂದ ದೇವರ ಮಹಾ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಕಾಶವು ಇನ್ನೂ ಸ್ವಪ್ಷವಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯ ಬಯಸುತ್ತೇವೆ. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ‘ನೂತನ ಒಡಂಬಡಿಕೆ’ಯ ಮುನ್ನಾಚನೆಚೀಮಾಗಿದೆ. ಇದು ಮಹಾ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕನಾದ ಕ್ರಿಸ್ತನ ದ್ವಿತೀಯಾಗಮನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿದೆ. ಈ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಸಭೆಯ ಶಿರಸ್ವಾಗಿದ್ದು, ಕ್ರೀಸ್ತ ಸಭೆಯು ಆತನ ದೇಹವಾಗಿದೆ– ಇತನ ಪ್ರತಿರೂಪನಂತಿರುವ ವೋಶೆಯು ಬರೆಯುವುದೇನೆಂದರೆ – “ದೇವರಾಗಿರುವ ಕರ್ತನು ನನ್ನನ್ನು ಏಪಡಿಸಿದಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಸಹೋದರರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಪ್ರವಾದಿಯನ್ನು ನಿಮಗೆ ಏಪಡಿಸಿಕೊಡುವನು” ಎಂಬುದಾಗಿ. ವೋಶೆಯ ಆ ಮಹಾ ಪ್ರವಾದಿಯ ಕೇವಲ ಒಂದು ನಮೂನೆ ಮಾತ್ರ. ಹಾಗೂ ವೋಶೆ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕನಾಗಿ ಪಡೆದ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ (ಕಟ್ಟಳಿ)ವು ಈ ಯುಗದ ಮಹಾ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಕೇವಲ ಒಂದು ನಮೂನೆ ಅಥವಾ ಮುನ್ನಾಚನೆಯಂತಿದೆ.

ಈ ಮಹಾಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕನಾದ ಯೇಸುವನ್ನು ದೇವರು ವೋದಲಾಗಿ ಸತ್ತವರೇಳಿಗಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಿದನು. ಅಂದಿನಿಂದ ಆತನು ತನ್ನ ದೇಹವಾದ ಕ್ರೀಲಸ್ತ ಸಭೆಯನ್ನು ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನಾಗಿ ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾನೆ. ಯಾವಾಗ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪರಿಶುದ್ಧ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಸಹೋದರ ಸಹೋದರಿಯರೂ ಒಂದುಗೂಡಿ ಆತನ ಪವಿತ್ರತ್ವಾತ್ಮಕ ಪವಿತ್ರಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ಮರಣದ ಪರ್ಯಂತ ವಿಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯರಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಾರೋ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಈ ಪ್ರಾಪಂಚಕ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ದೇವರ ಶಕ್ತಿಯ ಮೇರೆಗೆ ಯಾಜಕನಾದ ಮೆಲ್ಲಿಜೆಡೇಕನ ತರಹದ ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವಿನ ದೇಹದಲ್ಲಿ

ಪರಲೋಕಣಿತ ಹೊಂದಿದವರಾಗಿ ಎತ್ತಲ್ಪಡುವುದು ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುವುದು. ನೂತನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಈ ಮಹಾಯಾಜಕನು ತನ್ನ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಸಕಲ ದೈವಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳೊಡನೆ ಆಸನಾ ರೂಢಿನಾಗುವನು. ನಂತರದಲ್ಲಿ ದೇವರು ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯಾರಿಗೆ “ಇಗೋ, ಕಾಲವು ಬಂದಾಗ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯಾರ ಮನೆತನದವರೋಂದಿಗೂ, ಯೂದಾಯದ ಮನ್ತ್ರನದವರೋಂದಿಗೂ ನೂತನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯೋಂದನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನು” ಎಂದು ಮಾಡಿದ ವಾಗ್ಧಾನದ ಮೇರೆಗೆ ನೂತನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯೋಂದನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು.

ಪ್ರತಿಸಂಕೇತನಾದ ಈ ಮಧ್ಯಸ್ಥಗಾರನು ಆದಾಮನ ಸಂತಾನದವನಾಗಿ ದೇವರ ನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸರ್ವಕಾಲಕ್ಷ್ಯ ತಲೆಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ ನೂತನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳುವನು, ಮತ್ತು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆತನು ಸ್ಥಿರಗೊಂಡು ಆಶೀರ್ವಾದದಾಯಕ ಜನರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ತೋರಿದವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಪೂರ್ವಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಕರ್ತವ್ಯನೋಂದಿಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯ ಹೊಂದಿದವರು ಅಭ್ಯಾಸಮನ ಈ ಲೋಕದ ಸಂತಾನದವರೆಂದು ಕಟ್ಟಕಡೆಯವರೆಗೂ ಎಣಿಸಲ್ಪಡುವರು. ಯುಗದ ಸಮಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರ್ಥಾರು ವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ವಿಧೀಯತೆಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡವರಾಗಿದ್ದಾರೋ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಕರ್ತನಿಗೆ ಅಭ್ಯಾಸಮನ ಸಂತಾನದವರೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುವುದು. “ಆ ಸಂತಾನದವರಾಗುವ ಮೂಲಕ ಈ ಲೋಕದ ಸಂತಾನವು ತಮ್ಮನ್ನೇ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಾತ್ರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು”

ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಯುಗದಲ್ಲಿ ದೇವರ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನೂತನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಹೆಸರು ಈ ಸುವಾತಾ ಯುಗದಲ್ಲಿಯೂ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಈ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಒಂದು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಇದು ಸೀನಾಯಿ ಪರಾತದ ಯಹೂದ್ಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗಿಂಥಾಃ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾದರೂ ಇದು ನೂತನ ಒಡಂಬಡಿಕೆ ಅಲ್ಲ. ಸಭೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು “ಸಮರ್ಪಣಪೂರ್ವಕವಾದ ಒಡಂಬಡಿಕೆ”ಯಿಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಈ ಸಂಪುಟದ ಓದುಗರಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧವುಂಟು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗಳೂ ಅಭ್ಯಾಸಮನನ್ನು ಮತ್ತು ದೇವರು ಆತನೋಂದಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನೇ ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತವೆ. ಸಭೆಯು ಅಭ್ಯಾಸಮನ ಆಶ್ರಿತ ಸಂತಾನಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಂತೆ ವಿನ್ಯಾಸಗೊಂಡಿದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಆಶಾಶದ ನಕ್ಷತ್ರಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಮಾನವ ಸಂತತಿಯ ಈ ಪ್ರಪಂಚವು ದೇವರ ಸಾಮರಸ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದಾಗ ಸಮುದ್ರ ತೀರದ ಮರಳನೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸಮನ ಭೂಲೋಕಸಂತಾನವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆಶ್ರೀಕ ಸಂತಾನವು ಸ್ವಭಾವಿಕ ಸಂತಾನದ ಆಶೀರ್ವಾದದ ಕಾಲುವೆಯಂತಿದೆ.

ಸಮಧನನೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬದಲಾವಣೆಯಾದರೂ ಇಲ್ಲ, ಆದರೆ ಇದು ವಿಕಾಸಗೊಂಡಿದೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಷ್ಟಿಕರಣಗೊಂಡಿದೆ. ಈ ಸಂಪುಟವನ್ನು ಇಚಿದು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಲೇಖಕನು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿನ ವತ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಆಗಲೀ, ಸಮರ್ಪಣೆಯ ಪದವನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುವುದರಲ್ಲಾಗಲೀ ಅಲ್ಲ.

ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಮಧನನೆಯೇ ಬೇರೆ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಸ್ವೇಚ್ಛೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಮರ್ಪಣನೆಯೇ ಬೇರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವೀಗ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸಮನು ಮತ್ತು ಪಂಚಾಶತ್ರಮ ಪೂರ್ವದ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ದೇವರೋಂದಿಗೆ ಸ್ವೇಚ್ಛೆ ಮತ್ತು ಆತನೋಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನನೆಯ ಮೂಲಕ ಸಂಪರ್ಕಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇತ್ಯಾದಿಗಳಾಗಿ ಸಮಧರಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ, ಪಾಪನವೃತ್ತಿಯ ರಕ್ತಧಾರೆಯಾಗುವವರೆಗೂ, ಮತ್ತು ಅದು ತಂದೆ ದೇವರಿಗೆ ಅಪಿಕರಿಸಲ್ಪಡುವವರೆಗೂ ಆವರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಸಮಧನ ದೊರೆತು

ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಚಿದು ದೇವರನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುವ ಪಾಪಿಯು ಸಮಧಣನೆಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ – ಆತನು ಪಾಪದ ಕಡೆ ಮುಖಿ ಮಾಡುವದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾದ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ನಾವೋಮೈ ಇಂಥಾ: ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಪಾಪಿಯೊಬ್ಬನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದೆವು. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಆತನು ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ತನ್ನ ಉದ್ದಾರಕನನಾಗಿ ನಂಬಿದ್ದನು ಮತ್ತು ತನ್ನನ್ನೇ ಆತನಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮುಂದಾದನು. ಆ ಪಾಪಿಯ ಮನೋಪೃಶ್ಯಿಯು ಪುರಾತನಕಾಲದ ಯೋಗ್ಯರಂತೆ ಇರುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಇದನ್ನು ‘ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಸಮಧಣನೆ’ಯ ಒಂದು ರೀತಿಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆ ಪಾಪಿಯು ತನ್ನನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮಹಾಚಿರಾಜಕನಾದ ಯೋಸುಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಆತನನ್ನು ತಂದೆ ದೇವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ತನಕ ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಮತ್ತು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಸಮಧಣನಾ ಮಟ್ಟವನ್ನು ತಲಪುವುದಿಲ್ಲ. ನಂತರ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮಹಾತ್ಮಾಗಿರುವ ಉದ್ದೇಶಿತ ಅರ್ಹತೆಯು ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಪಾಪಿಯು ಕ್ರಿಸ್ತನ ನಿಲುವಂಗಿ ಧರಿಸಿದವನಾಗಿ ಪವಿತ್ರಾಗಿನಿಂದ ಪುನಃ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೊಂಡವನಾಗಿ ತಂದೆದೇವರಿಂದ ಅಂಗೀಕೃತನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಖುದ್ದಾಗಿ ಆಲಿಸಿದ ಮತ್ತು ಪಾಶ್ವವಾಗಿ ಆತನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸಿದ ಜನಸಮೂಹವು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾಲಿಗಳೆಂದೆಣಿಸಿದರೂ ಅವರು ಆತನೊಡನೆ ನಿಂತದ್ದು ಪೂರ್ಣ ಸಮಧಣನೆ ಎಂದು ಎನಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲಾರದು. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಅವರು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಹೆಚ್ಚಿಜಾಡನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ ಆತನ ಶಿಷ್ಯರ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗೆ ಬಧ್ಯರಾಗದ ಹೊರತು ಅವರನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಸಮಧಣರೆಂದು ಒಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಆತನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೇಚಿದರೆ, ಸಮಧಣನೆಯೆಂಬುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬಿಗೆ ಒಂದು ಸಲ ಮಾತ್ರ ಬರುವುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ, ಆತನು ಆ ಸಮಧಣನೆಯನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡು, ನಿತ್ಯಜೀವವನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದ್ಲೀ, ಆತನು ಸಮಧಣನೆ ಹೊಂದದೇ ಇದ್ದುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಧಾರುಣ ಕ್ಷಿತಿಯನ್ನು ತಲಪುತ್ತಾನೆ. ಇಂದಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಮಧಣನೆ ಹೊಂದದೇ ಆತನಿಂದ ಹುಟ್ಟಬೇಕೆಂದ್ರಿಯ ಆತನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಭೆಗೆ ಸೇರಿದವನಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ತ್ಯಾಗದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆತನ ರಾಜ್ಯವು ಮಾನವ ಕುಲದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ – ಸಭೆಯನ್ನು ಒತ್ತುಟ್ಟಿಗಿಟ್ಟು – ನೀಡುವ ಸಮಧಣನೆಯಲ್ಲಿ ಆತನು ಸಹಾ ಪಾಲುಗಾರನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಸಭೆಯು ದೇವರನ್ನು, ಆತನ ಮಹಿಮೆ, ಗೌರವ, ನಿತ್ಯತೆ ಮತ್ತು ದೈವಿಕ ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವವರಿಗಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಮುಕ್ತವಾದುದನ್ನು ಹಾದಿರಿಸಿದೆ.

ಅನೇಕರಿಗೆ ಸಮಧಣನೆಯ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಅಪ್ಪಣವಾದ ವಿಶೇಷ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳುವುದು ಸಮಯೋಚಿತವೆಂದು ನಮಗೆ ಕಂಡುಬರದಿದ್ದರೂ, ದೇವರ ಯೋಜನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇಂಥಾ: ಸ್ವಷ್ಟವಾದ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯನ್ನು ಪಡೆದವರಾಗಿ ನಾವು ಇದನ್ನು ನೀತಿಗಾಗಿ ಹಿಡಿದ ಮತ್ತು ಬಾಯಾರಿಕೆ ಇರುವ ಎಲ್ಲಾರೀಗೂ – ಎಲ್ಲೆಡೆ ಇರುವ ಸತ್ಯವೇದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ಹಂಚಲು ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಕರ್ತನು ಆತನ ಒಳ್ಳೆಯ ಜನರಿಗಾಗಿ ಈ ಸಂಪೂರ್ಣವನ್ನು ಆಶೀರ್ವಾದಿಸುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲೀ ಎಂಬುದು ಈ ಲೇಖಿಕನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಚಿರಾಗಿದೆ.

ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡನ್ ಎನ್. ವೈ.

ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿ

ಅಧ್ಯಯನ - ೧

“ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ”

ವಿವಿಧ ಆರಂಭಗಳು - ಪ್ರಪಂಚವು ಹೇಗಿದ್ದಿತು ? - ಅದನ್ನು ಕ್ರಮಪಡಿಸುವ ಶ್ರೀಯಾತ್ಮಕ ವಾರ - ಯುಗಾರಂಭದ ವಿಸ್ತಾರ - ವಿಜಾತಿನಿಗಳ ಅಸಮಾಧಿನಿಃಜೀವಿ ಉಖಾಪ್ರೋಹಗಳಿಗೆ ಪೈರ್ತೀ॥ ಡಾನಾರವರ ಅಂಗೀಕಾರ - ನಾನಾ ವರ್ಗಗಳ ಮುಂದುವರಿಕೆಯು ವಿಕಾಸವಾದವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತದೆ - ಶ್ರೀ ಡಾವಿಂ ರವರ ಪಾರಿವಾಳಗಳು - ವಿಶ್ವೋತ್ಪತ್ತಿಯ ವಿಭಾರ ಸರಣಿ - ಪ್ರೌಢೀಸರ್ ಗಲಾದ ಸಿಲ್ಲಿಮನ್ ಮತ್ತು ಡಾನಾ ಇವರ ನಿಷ್ಪಾವಂತ ಸಾಕ್ಷಗಳು - ಹೊಟ್ಟೆಂದಲ ಶ್ರೀಯಾತ್ಮಕ ಯುಗಾರಂಭದ ದಿನ - ಎರಡನೆಯದು - ಮೂರನೆಯದು - ನಾಲ್ಕನೆಯದು - ಐದನೆಯದು - ಆರನೆಯದು - ಏಳನೆಯ ಯುಗಾರಂಭದಿನದ ಅರುಣೋದಯದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮಾನವ ಈ ಭೂಲೋಕದ ಒಡೆಯು - Sir J.W. Dawson L L D. F.R.S. ರವರ Meeting places of Geology and History ಇದರ ಸಾರಾಂಶ - ಸೃಷ್ಟಿವಾರದ ಏಳನೆಯ ಯುಗಾರಂಭದ ದಿನ - ಅದ್ದ ವಿಸ್ತಾರ - ಅದ್ದ ವಿಶ್ವಾಂತಿ - ಸಂಭ್ರಮದ ಜ್ಯಾಬಿಲಿ, ಅದರ ಅಜಿತ್ಯೆದಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದ ಲೋಕ ಸಂಗತಿಗಳು.

ಯೆಹೋವನ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರಾಗಳು ಅನೇಕ, ಆತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಒಂದಲ್ಲಾ ಮತ್ತೊಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಬಂಧವಿರಿಸಿಕೊಂಡ ಕಾರ್ಯಕರ್ತಾನಗಳು ಅನೇಕ ; ಆದರೆ ಆದರ ಹಿಂದಿರುವುದೆಲ್ಲಾ ಆತನೆ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಸ್ವಂತಃ ಶ್ರೀಯಾತ್ಮಕ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿ. ಆತನೊಬ್ಬನೇ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ, ಆತನ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳೂ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿವೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ದೇವರ ವಾಕ್ಯಗಳು ಧ್ವನಿಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಆತನು ಕೆಟ್ಟ ದೂತರುಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಆತನ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಮತಿಸಬಹುದು ; ಆದರೆ ಕೆಡುಕನು ದೀಘಣಕಾಲ ಭಂಗಪಡಿಸಲು ಮತ್ತು ಹಾಳುಮಾಡಲು ಆತನು ಬಿಡುವವನಲ್ಲ ; ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯತಃ ಆತನು ಕೆಡುಕನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಅದನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುವಾಗ ಆತನು ಅದಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ಪರೀಕ್ಷಾಧಿಕಾರಿ, ಶುದ್ಧಿಕರಿಸಲು ಮತ್ತು ಮೆರಗಿಸಲೋನುಗವೇ ಅಲ್ಲಿಸಮಯದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನೆಂದು ನಾವು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಈ ಮೂಲಕ ಆತನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಪವಿತ್ರತೆಯನ್ನು, ಕೃಪಾ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಆತನ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಸೃಷ್ಟಿಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅತಿ ತೇಜಸ್ಸಿಯಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವಂತೆ ಹಂಚಿಕೆಮಾಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಆದಿಕಾಂಡ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ನಾವು ಆದಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರು ಆಕಾಶವನ್ನೂ, ಭೂಮಿಯನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡಿದನು ಎಂಬುದಾಗಿ ಒದುವಾಗ, ಈ ಆರಂಭವು ಇಡೀ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಲ್ಲವೆಂದು, ಕೇವಲ ಇದು ನಮ್ಮ ಭೂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೇನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಮುಂಜಾನೆ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹದ್ವನಿಯಿತ್ತುತ್ತಾ ದೇವಕುಮಾರರರೆಲ್ಲರೂ ಅನಂದಫೋಷಮಾಡುತ್ತಾ ಇರಲು ಕರ್ತನು ಭೂಲೋಕದ ಅಳ್ಳಿವಾರವನ್ನು ಹಾಕಿದನು. ಸಮುದ್ರವು ಗಭ್ರವನ್ನು ಬೇಧಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಅದ್ದ ದ್ವಾರಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದನು, ಮೋಡಗಳನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನಾಗಿಯೂ ಕಾಗಣತ್ತಲನ್ನು ಸುತ್ತುಬಟ್ಟಿಯನ್ನಾಗಿಯೂ ಮಾಡಿದನು ” (ಯೋಬ ಇಲ : ೬-೯ ನೋಡಿರಿ) . ಆದರೆ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮುಂಚಿನ ಆರಂಭವ್ಯಾಂದನ್ನು ಸತ್ಯವೇದದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಯದೇ : ಆ ದೇವಕುಮಾರರಾಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಡುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮುಂಚಿನ ಆರಂಭ : “ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ವಾಕ್ಯವಿತ್ತು, ಆ ವಾಕ್ಯವು ದೇವರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿತ್ತು ; ಆ ವಾಕ್ಯವು ದೇವರಾಗಿತ್ತು. ಆ ವಾಕ್ಯವೆಂಬಾತನು ಆದಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದನು. ಆತನ

ಮೂಲಕವಾಗಿ ಸಮಸ್ತವೂ ಉಂಟಾಯಿತು ; ಉಂಟಾಗಿರುವ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಆತನಿಲ್ಲದೆ ಒಬ್ಬಿದಾದರೂ ಉಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ (ಯೋಹಾನ ೧ : ೧-೨) (ಸರಪಾಲೆ V : ಅಧ್ಯಾಯ ಇ ಸಹಾ ನೋಡಿರಿ). ಯೆಹೋವನು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಇರುವಾತನಾಗಿದ್ದ ಆತನಿಗೆ ಆದಿಯೆಂಬುದಿಲ್ಲ. ಪಡೆದಾತನು ಮಾತ್ರವೇ ಎಲ್ಲಾರಿಗಿಂತ ಆತ್ಮಂತವಾದ ವಿಶೇಷ ಲಕ್ಷಣ ಹೊಂದಿದವನಾಗಿದ್ದು, ಸೃಷ್ಟಿಗೆಲ್ಲಾ ಮೂಲನೂ, ಜೀಷ್ಟೆ ಪ್ರತ್ಯನ ಸ್ಥಾನ ಹೊಂದಿದವನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ (ಪ್ರಕಟನೆ ಇಂಜಿಲ್ ; ಕೊಲಸ್ನೈ ಇಂಜಿಲ್ ನೋಡಿರಿ). ಇತರ ಆರಂಭಗಳು ವಿವಿಧ ದೇವದೂತೋಪಮ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಒಂದರ ನಂತರ ಒಂದಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟವುಗಳಾಗಿವೆ ; ಈ ಆರಂಭಗಳು ಮೊದಲೇ ಇದ್ದವುಗಳು. ಇವುಗಳು ನಮ್ಮ ಭೂಮಿಯು ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗು ಆನಂದಫೋಂಟ್ ಮಾಡಿದವು.

ಆದಿಕಾಂಡದ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸುವಾಗ ಪರೀಕ್ಷೆಸುವಾಗ, ಪರಲೋಕ ಮತ್ತು ಭೂಲೋಕಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವಾಗ (ವಚನ : ೧), ಮತ್ತು ನಂತರದ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯವಾ ಅವನ್ನು ಕ್ರಮಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ, ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಸಸ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವಾಗ ವರ್ತಾಸಗಳನ್ನು ನಾವು ಗ್ರಹಿಸಬಹುದು. ಈ ತರುವಾಯದ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಯುಗಾರಂಭದ ಆರು ದಿನಗಳ ದೈವಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳೆಂಬುದಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಎರಡನೇಯ ವಚನದ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಭೂಮಿ ಇದ್ದಿತಾದರೂ ಅದು ಕ್ರಮವಿಲ್ಲದೆಯೂ, ಖಾಲಿಯಾಗಿಯೂ – ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲದೆಯೂ, ಏನೂ ಇಲ್ಲದೆಯೂ ಮತ್ತು ಅಂಥಕಾರದಿಂದಲೂ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಈ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶವನ್ನು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯಮಾಡಿದಲ್ಲಿ, ಇದು ತಕ್ಷಣ ಈವರೆಗಿನ ಭೂಗಭ್ರ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಪುರಾವೇಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುವುದಾಗಿದೆ ; ಮತ್ತು ಭೂಗಭ್ರ ಶಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕಳೆಯುವ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ವಿವಾದಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಅನುರೋಧಪಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಸತ್ಯವೇದದ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಲು ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲದವುಗಳನ್ನು ತಡವಿಲ್ಲದೆ ಅಂಗೀಕರಿಸಿಕೊಂಡು, ವಿಸರ್ಚಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ದೇವರು ಪರಲೋಕ ಭೂಲೋಕಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಪ್ರಾರಂಭಕ್ಕೂ ಅದನ್ನು ಮಾನವರಿಗಾಗಿ ಕ್ರಮಪಡಿಸುವ ವಾರದ ಆರಂಭಕ್ಕೂ ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ಕಳೆದಿರಬಹುದೇಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸತ್ಯವೇದವು ಏನೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ ; ಭೂವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಸಹಾ ಈ ವ್ಯಾಧಿಂತರ ಅವಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಮ್ಮತಿ ಸ್ರಜಿಸುವುದಿಲ್ಲ – ಕೆಲವು ತೀವ್ರಗಾಮಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಮಿಲಿಯಾಂತರ ವರ್ಷಗಳೆಂಬ ಉಗ್ರ ಉಹಾಪ್ರೋಪಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಈಗ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕಾಲಾವಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಬರುವಾಗ – ನಮ್ಮ ಪರಲೋಕ ಭೂಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ದೇವರ ಪರದೈಸನ್ನು ಮಾನವರ ಸಧಾ ವಾಸಸ್ಥಳವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿದೆ ಕಾದುದೇನೆಂದರೆ, ಆ ದಿವಸಗಳು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಇಂ ಘಂಟೆ ಅವಧಿಯುಳ್ಳ ದಿನಗಳೆಂದು ಘೋಷಿತವಾದವುಗಳಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ನಾವು ಅವನ್ನು ಮಿತಿಗೊಳಿಸಲು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಲಾಗದು . ನಾವು ಸತ್ಯವೇದದಲ್ಲಿ ‘ದಿನ’ ಎಂಬ ಪದವು ಯುಗ ಅಧ್ಯವಾ ಕಾಲಾವಧಿಗೆ ಸೂಚಕವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಅದನ್ನು ಇಂ ಘಂಟೆಗಳ ಅವಧಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಬಹಳ ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿರುವುದು ನಮಗೆ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಸ್ತಾಯೆಲ್ಲರು ನಾಲಿತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಕಳೆದೆರೆಂಬ (ಕೀರ್ತನೆ ೬೫ ; ೧೮-೧೦) ದಾಖಿಲೆಗಳಿರುವವರೆಗೆ ನಮೆಗೇನೂ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ‘ದಿನ’ ಮತ್ತು ‘ಕಾಲ’ ಇವುಗಳು ಒಂದು ವರ್ಷ ಅವಧಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತವೆ (ಅರಣ್ಯ ೧೪: ೩೩,೩೪ ಮತ್ತು ಯೆಹೆಜ್ವೇಲ್ ೪: ೧-೮ ನೋಡಿರಿ) . ಅಪ್ಪೋಸ್ತಲನಾದ ಪೇತ್ರನು ಸಹಾ “ಕರ್ತನ ಎಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನವು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳೆಂತೆಯೂ, ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳು ಒಂದು ದಿನದಂತೆಯೂ ಆದೆ” (೨ ಪೇತ್ರ ೫:೮) ಎಂದಿದ್ದಾನೆ. ಸಂಶಯಾತೀತವಾಗಿ, ಈ ಯುಗಾರಂಭದ ದಿನಗಳು ಸೂರ್ಯನ ದಿನಗಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸೂರ್ಯನು ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿನದವರೆಗೆ – ನಾಲ್ಕನೆಯ ಯುಗಾರಂಭ ದಿನದ ವರೆಗೆ ಕಂಡುಬರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ದಾಖಿಲಾಗಿದೆ.

ಯುಗಾರಂಭ ದಿನಗಳ ಅವಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ಸೂಚನೆಗಳು ಇಲ್ಲವಾದರೂ, ಅವುಗಳು ಸೃಷ್ಟಿ ವಾರದ ದಿನಗಳಾಗಿ ಏಕಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಮುಕ್ತಾಯಗಾಂಡ ಕಾರಣ ಈ ಯುಗಾರಂಭ ದಿನಗಳು ಸರಿ ಸಮಾನ ಕಾಲಾವಧಿ ಹಾಂದಿದ್ದವೆಂದು ನಮ್ಮ ವಾಚಕರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳತ್ತಾರೆಂದು ನಾವು ನಂಬುತ್ತೇವೆ. ಆದ ಕಾರಣ ನಮಗೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನದ ಅವಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಂಜಸವಾದ ಮಾಹಿತಿ ಏನಾದರೂ ದೊರೆತಲ್ಲಿ ನಾವು ಇತರ ದಿನಗಳ ಅವಧಿಯೂ ಅದರಷ್ಟೇ ಇತ್ತೀಂದು ನ್ಯಾಯಯುತವಾಗಿ ಉಂಟಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ಸೃಷ್ಟಿ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನದ ಅವಧಿ ಏಳು ಸಹಸ್ರ ವರ್ಷಗಳಾಗಿತ್ತೀಂದೂ, ಈ ಕಾರಣ ಇಡೀ ಸೃಷ್ಟಿ ವರದ ಅವಧಿಯು $2,000 \times 2 = 4,000$ ವರ್ಷಗಳು. ಈ ಅವಧಿಯು ಕೆಲವು ಭೂಪ್ರೇಚ್ಯಾನಿಕ ಉಪಕಾರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದಾಗ ಅತ್ಯಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವುದಾದರೂ ನಾವು ಅದರಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಪುಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು - ಈಗಾಗಲೇ ಇದ್ದ ಕ್ರಮವಿಲ್ಲದೇಯೂ ಖಾಲಿಯಾಗಿಯೂ ಇದ್ದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕ್ರಮಪಡಿಸುವುದು ಮತ್ತು ತುಂಬಿಸುವುದು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಅವು ಯುಕ್ತವಾಗಿ ವಿಷ್ಣುವಾಗಿತ್ತೀಂದು ನಂಬುತ್ತೇವೆ.

ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಉಪಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಆಧಾರವಾದ ಮಹಿತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಘೋಷಿಸಿದ್ದರೂ ರೋಮಾಂಡುತ್ತಾ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ :-

ಭೂಮಿಯು ಸದಾ ಕುಸಿಯುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಈ ದಟ್ಟವಾದ ರಚನೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಮಾಡುವ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಅನಿಶ್ಚಿತತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಕೆಸರು ನೆಲದಲ್ಲಿ ನೀರಿನಿಂದ ಮರಳು ಕೂಡಿಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಡುವ ಅಂದಾಜಿನಲ್ಲಿಯೂ, ಮಾಹಿತಿಯು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ (ಕಳೆದ ೨೦೦೦ ವರ್ಷ ವೆಂದು ಹೇಳೋಣ) ರಾಶಿಗೊಳ್ಳುವುದರ ಮೇಲೆ ಆಧಾರಗೊಂಡಿರುವಾಗ ಉಂಟಾಗುವ ಅನುಮಾನಗಳು ಇಡೀ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರವನ್ನು ಬುಡುವೇಲು ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದ್ದ ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲದನ್ವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ ಈ ಅಂದಾಜು ಫೆನ್ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಂದ ಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ ಸವಕಳಿಯಾದವುಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿದಾಗ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆಯಳ್ಳಿದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ ; ಅದರೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಮಾನಗಳಿಗೆ ಆಕರ್ಷಣೆಯು.

ಈ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ದೇವರ ಪ್ರಕಟನೆಯೇಂದೇ ನಾವು ನಂಬಿರುವ ಸತ್ಯವೇದದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆಸೋಣ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಸತ್ಯವೇದದ ಪ್ರರಾಪೆ ಮತ್ತು ಭೂವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಉಪಕಾರಿಗಳ ನಡುವೆ ಯಾವುದೇ ವರ್ತಾಸ್ತಗಳು ಕಂಡುಬಂದಾಗ್ಯೂ ತಪ್ಪುಗಳು ಎರಡನೆಯವರದೇ ಆಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅವರ ತತ್ವಜ್ಞನವು ಸಾಧ್ಯಂತವಾದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ನೆಲೆಯನ್ನಾಗಲಿ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನಾಗಲೇ ಇನ್ನೂ ತಲುಪಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಆದಿಕಾಂಡದ ಬರಹಗಾರನು ತಾನು ಧಾರ್ವಿಸಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ - ಆ ದಿನಗಳ ವಿಸ್ತಾರ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ನಿಖಿಲವಾದ ಫಲಿತಾಂಶ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳುಕೊಂಡಿದ್ದನೆಂಬುದಾಗಿ ಉಂಟಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದಿಕಾಂಡದ ವಿವರಣೆಗಳು ದೃವಿಕ ಪ್ರಕಟಣೆಯಾದ ಸತ್ಯವೇದದ ಒಂದು ಭಾಗವೆಂಬುದಾಗಿ ನಾವು ಒಪ್ಪುತ್ತೇವೆ. ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಉದಾತ್ತ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಸಂದಿಗ್ಧವಾದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವೇ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಧೃಥಪಡುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ, ಯಾವುದೇ ಅನ್ಯಧಾರ್ಮಿಕ ಪ್ರಸ್ತುಕರಣಲ್ಲಿ ಈ ವಿಸಂಗತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಸಂಬಧ ಹೇಳಿಕೆಗಳಲ್ಲದೇ ಬೇರೆನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಅದಿಯಲ್ಲಿ ಉಂಟುಮಾಡಿದನು ಎಂಬ ದೇವರ ಪ್ರಕಟನೆಯ ಆರಂಭದ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಿರಾದಂಬತೆಯ ಭವ್ಯತೆ ಇದೆ. ಅದು ಉದ್ದೇಶದ ಮೌಲ್ಯನೆ ವಿಕಾರಣೆಗಳಾದ ನಾನು ಯಾವುದರಿಂದ (ಎಲ್ಲಿಂದ) ಬಂದೆ?, ನಾನು ಯಾರಿಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ದಿನದಿಂದ ಕೆಲವು

ಪ್ರಕಾಶಯುತ ಮನಸ್ಸುಗಳು ಜ್ಞಾನವಂತ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ ಇರುವಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಅಲೋಚನೆಗಳಿಗೆ ಬೆಂ್ಮ ಹಾಕಿ ಒಂದು ಅಂಥ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಾರ್ಯವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ವಿಕಾಸವಾದ ಮತ್ತು ಅರ್ಹರು ಮಾತ್ರ ಬದುಕುಳಿಯುತ್ತಾರೆ (surival of the fittest) ಎಂಬುದನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತವೆ. ಅಯ್ಯೋ! ಈ ವಾದವು ಉಚ್ಚ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯ ಅಂಗೀಕಾರ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ, ಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಾಲೆಗಳ ಪಠ್ಯ ಪ್ರಸ್ತರಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ನಿಜವಾಗಿಯೂ, ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ ಇರುವಿಕೆಯನ್ನು ಕೆಲವರು ಧೈಯವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವಾದರೂ, ಧರ್ಮನಿಷ್ಠರು ಸಹಾ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಪ್ರಕೃತಿ ಸಹಜವೆಂದು ಸಾಧಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಈ ವಾದದಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸದ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಕಡೆಗೆಣಾಸುತ್ತಾರೆ. ಹೆಚ್ಚು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಅವರು ಸೂರ್ಯನು ಅಪಾರವಾದ ಅನಿಲವನ್ನು ಹೊರಹಾಕುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಈ ಅನಿಲವು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಶೇಖರಗೊಂಡು ನಮ್ಮ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಿದೆ ; ಕೂಡಲೇ ಜೀವದ್ವಾಪು ಉತ್ಪತ್ತಿಗೊಂಡು ಆದರಿಂದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಜೀವಿಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡವು ಎನ್ನಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ, ಇದೆಲ್ಲಾ ಹೇಗಾಯಿತೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ! ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣಮಟ್ಟಿನ ಜೀವಿಗಳ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಬೇಕಾದರೂ ದೈವಿಕ ಶಕ್ತಿಯ ಅಗತ್ಯವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕು – ಆದರೆ, ಅವರು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ನಿಯಮವನ್ನು ಉದ್ಯಮಶೀಲರಂತೆ ಮಡುಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಾದ ದೇವರ ಅಗತ್ಯತೆ ಅವರಿಗೆ ತೋಚುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಿವಿಕೆಯು ಬಹು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಸಹಾ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ “ಸೇವಕರುಗಳು” ದೇವರ ಬದಲಾಗಿ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅದರ ಕಾರ್ಯಗಳು. ಅದರ ನಿಯಮಗಳು, ಅದರ ಪ್ರತಿಫಲಗಳು ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಲೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ನಿಜವಾಗಿ ಕಣ್ಣಾಗಿ, ಕವಿಯೂ ಇಲ್ಲದ ದೇವರಾಗಿದೆ!

ಪ್ರಕೃತಿ ನಿಯಮದಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವದ್ವಾಪ್ಯದಿಂದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಜೀವಾಣಿಗಳೂ, ಶ್ರೀಮಿಕೀಟಗಳೂ ವಿಕಸಿತಗೊಂಡವು , ನಂತರ ಇವುಗಳು ತೆವಳಿಕೊಂಡು ಮತ್ತು ತಿರುವಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಸ್ವಜಾತಿಯವುಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಕೊಂಡವು. ನಂತರದಲ್ಲಿ ಬಾಲವೊಂದರ ಉಪಯೋಗ ಕಂಡುಬಂದು ಅದನ್ನು ಸಹಾ ಬೆಳಿಸಿಕೊಂಡವು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಾದ ನಂತರ, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಬುದ್ಧಿಶಾಲೀ ಸಂತತಿಯು ಈಚುರೆಕ್ಕೆಗಳಾಲು ಉಪಯೋಗಕರ ಎಂಬ ತೀವ್ರಾನಂತಹ ಬಂದು ಅವುಗಳನ್ನು ಬೆಳಿಸಿಕೊಂಡವು. ನಂತರದಲ್ಲಿ ಸಹೋದರನ ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಅಟ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮತ್ತೊಂದು ನೀರಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹಾರುವಂತೆ, ಈ ಜೂ ರೆಕ್ಕೆಗಳು ಮುಂದುವರೆದು ಹಾರುವ ರೆಕ್ಕೆಗಳಾಗುವ ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡಿತು. ಇದರಂತೆಯೇ ಆದಾಗ ಈ ನೂತನ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತು ಮತ್ತು ನೀರಿನ ಹೊರಗೆ ಉಳಿಕೊಂಡಿತು. ನಮ್ಮರ ಅದು ಕಾಲು ಮತ್ತು ಕಾಲ್ಪಿರಳುಗಳಿಂದ್ದರೆ ಮತ್ತೆಟ್ಟು ಅನುಕೂಲವಾದಿತೆಂದು ಅಲೋಚಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಬೆಳಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಇದೇ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಜೀವಿಗಳು ಬೇರೆ ಕೆಲವು ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದವು. ಬಹುಶಃ ಇಂಥಾಗಿ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಮುಗಿಯದಂತೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಬರುತ್ತಿತ್ತೇಂದು ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಲಿರುವ ವಿಭಿನ್ನ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದ ನಮಗೆ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿದ್ದಾಗೂ, ಸೂಕ್ತಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಂಗನ ವರೆಗೆ ಬೆಳೆದುಬಂದಿದ್ದ ಪ್ರಥಮ ಜೀವಾಣಿವಿನ ಒಂದು ಸಂತತಿಗೆ ಶೈಷ್ಣಿವೆದ ಒಂದು ಅಲೋಚನೆ ಹೊಳೆಯಿತು. ಅದು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ - ನಾನು ನನ್ನ ಬಾಲವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುತ್ತೇನೆ, ನನ್ನ ಕೈಗಳನ್ನು ಕಾಲಿನಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇನೆ, ನನ್ನ ರೋಮವನ್ನು ಸಹಾ ಉದುರಿಸಿಹಾಕುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಮಾಗು ಹಣ, ಮಿದುಳು ಹಾಗೂ ನೀತಿಯುಕ್ತವಾದ ಮತ್ತು ಅಲೋಚನಾತ್ಮಕ ಅಂಗಗಳನ್ನು ಬೆಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ದಚ್ಚ ಹೊಲಿದ ಉದುಪ್ರಗಳನ್ನು, ಉತ್ತಮ ರೇಣ್ಣೆಯ ಟೊಪ್ಪಿಯನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ನನ್ನನ್ನು ಡಾರ್ವಿನ್ಸ್ ಎಲ್.ಎಲ್.ಡಿ ಎಂದು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ವಿಕಾಸವಾದದ ದಾವಿಲೆಯನ್ನು ಬರೆಯತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಈ ಡಾವಿಂಸ್ ಎಂಬಾತನು ಕುಶಲನಾಗಿದ್ದನು ಎಂಬುದು ಆವನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವಾದಗಳಿಂದ ಸಂಗಡಿಗರನ್ನು ವಂಚಿಸಿದನು ಎಂಬುದರಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯಾ, ದೇವರ ಪ್ರಕಟನೆ ಎಂದು ತಾನು ನಂಬಿರುವ ಸತ್ಯವೇದವನ್ನು ಅವಸರದಿಂದ ತ್ಯಜಿಸಲಾರದ ಭಕ್ತಿವಂತ ದೇವರ ಮಗುವು, ಕೂಡಲೇ ಡಾವಿಂಸ್‌ನ ವಾದದಲ್ಲಿರುವ ಕುಶಕವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಡಾವಿಂಸ್‌ನು ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಪಾರಿವಾಳಗಳಿಂದ ಬೇಕಾದಂತೆ ಪ್ರಕ್ಕ ರೆಕ್ಕೆ, ತಲೆಯಮೇಲೆ ಜುಟ್ಟು, ಹೊಂಡತನದ ಗಂಟಲು ಇತ್ತ್ರುಧಿಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಶಕ್ತಿನಾಗಿದ್ದೇನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡರಷ್ಟೇ ಸಾಲದು. ಇತರಂತೆ ಇದನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಕೋಳಿ, ನಾಯಿ ಮತ್ತು ಕುದುರೆ ಮುಂತಾದ ಸಾಕಣಿಕೆ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಹೂವಾಡಿಗರು ಹೂವುಗಳು ಮತ್ತು ಕುರುಚಲು ಗಿಡಗಳೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದೇ ರೀತಿಯ ಫಲಿತಾಂಶ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಡಾವಿಂಸ್‌ನ ಹೊಸ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಜೀವಿಗಳೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಅರಂಭದಿಂದ ವಿಕಸಿತಗೊಂಡವು ಎಂಬ ಆತನ ವಿಕಾಸವಾದ .

ಆದರೆ, ಪಾರಿವಾಳಗಳೊಂದಿಗೆ ಡಾವಿಂಸ್‌ನು ನಡಿಸಿದ ಪ್ರಯೋಗದ ಅನುಭವಗಳು, ಇತರ ಯಾವುದೇ ವಿಚಿತ್ರ ಪ್ರೋಷಕರಂತೆ ಸತ್ಯವೇದದ ಹೇಳಿಕೆಯಾದ ದೇವರು ಎಲ್ಲಾ ಜಾತಿಯ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದನು ಎಂಬುದನ್ನು ಧೃಥಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಾತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ವಿವಿಧ ವಗಣಗಳ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಮಿಶ್ರಮಾಡುವುದಾಗಲೇ, ನೂತನಮಾಡುವುಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದಾಗಲೇ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದರ ಹತ್ತಿರದ ಸಮೀಪಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ‘ಬೆರಕೆ’ (mule-ing) ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಂಟುಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಆದರ ಜಾತಿಯನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ವೆಂಬುದು ಎಲ್ಲಿರೂ ತಿಳಿದಿರುವ ಸಂಗತಿ. ಇತರರು ಮಾಡಿದಂತೆ ಡಾವಿಂಸ್‌ನು ತನ್ನ ವಿಚಿತ್ರ ಪಾರಿವಾಳಗಳನ್ನು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಆದರ ಜಾತಿಯವುಗಳಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿಯೇ ಇಡಬೇಕು, ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಅವು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಸಮಾನ್ಯ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇಳಿದುಬಿಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ್ದಿರ ಬೇಕು. ಆದರೆ ನಾವು ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಜಾತಿಯ ಪ್ರಾಣಿ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ತಮ್ಮ ಜಾತಿಗೇ ಸೇರಿದವು ಮತ್ತು ಇತರವುಗಳಿಂದ ಬೇರೆಯಾದವುಗಳೇ ಆಗಿವೆ ಮತ್ತು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅವು ಯಾವುದೇ ಕೃತಿಮು ಬೇಲಿಯೋಳಗೆ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವು ತಮ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿ ಕರೆನ ನಿಮಯದೊಳಗೆ ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಮಾನವ ವಿಚಾರಗಳು ದೇವರ ಇರುವಿಕೆಯನ್ನು, ಅದಿಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶಗಳಾಗಿ ಕಂಡು ಬರುವ ಆತನ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಣಕ್ಷಿಸುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದೆಯೆಂದು ಸೃಷ್ಟಿಕರೆನ ವಕ್ತ್ವಾಗಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಾದ ನಮಗೆ ಇವುಗಳಿಂದ ದೃಢವಾಗುತ್ತದೆ.

ದೇವರು ನಮ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿಕರೆನ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಗೆ, ಅದಿಕಾಂಡದ ಯುಗಾರಂಭ ದಿನಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ಇಪ್ಪತ್ತುಲ್ಲೂ ಫಂಟೆಗಳ ದಿನಗಳಿಂದು ತಪ್ಪಾಗಿ ಭಾವಿಸಿರುವುದಕ್ಕಿಂಥಾಃ ಹೆಚ್ಚಾದ ಮುಸುಕನ್ನು, ಒಳಸಂಚನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ಮಾಡಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಕಲ್ಲು ಬಂಡೆ ಮತ್ತು ಜೀಡಿ ಮಣ್ಣಗಳ ವಿವಿಧ ನೇರವೇರಿಕೆಗಳು ಬಲವಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗಲು ದೀರ್ಘ ಶಾಲ ಹಿಡಿದಿಸಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ವಾಗ್ವಾದಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ರುಜುವಾತುಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ನಾವು ಸತ್ಯವೇದವು ನಮಗೆ ಯುಗಾರಂಭ ದಿನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತವೇಯೆಂದು ನೋಡುವಾಗ, ಸತ್ಯವೇದದಲ್ಲಿರುವ ಸಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನೇ ಬಂಡೆ ಕಲ್ಲುಗಳು ಸಹಾ ನಮಗೆ ಒದಗಿಸುವ್ಯದೆಂದು ಕೇಳಲು ನಾವು ಸಿದ್ಧರಾಗುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಏರಡನೆಯದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯು ಹೆಚ್ಚಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಲಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ನಾವು ನಮ್ಮವುಗಳನ್ನು ಎ ನಾತ್ರ ನಂಬುತ್ತಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಇತರರ ಉಪಹಾರಗಳನ್ನೂ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ, ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸಹಜತೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಾಮಾಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸೃಷ್ಟಿಕರೆನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆ.

ವಿಶ್ವಾದ್ವಾತ್ತತ್ವಿಯ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಸರಣಿ

ನಮ್ಮ ಕೆಲವು ಒಮ್ಮಗರ ಸಲುವಾಗಿ ನಾವು ಕ್ರಿಯ್ತಿಕೆ ಅವಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಲೇಖಕರನ್ನು ವಿಶೇಷವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಕಷಿಸಿದ ‘The vailian Theory’ ಅಥವಾ ‘Canopy theory’ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ ಇದು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದಿಕಾಂಡದ ಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಇಂಥಾಗಿ ರಲ್ಲಿನ ಹೇಳಿಕೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಾಫಮರಸ್ಯದಿಂದಿವೆ ಎಂದು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಅದಿಕಾಂಡ ಗಳಿಗೆ ರಲ್ಲಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವಂತೆ, “ಆಗ ಈ ಭೂಮಿಯು ಕ್ರಮವಿಲ್ಲದೆಯೂ, ಬಿಂದಾಗಿಯೂ. ಕತ್ತಲಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದಾಗಿಯೂ ಇತ್ತು” ಜಾಣಿಯು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆತಮ ಮೊದಲೇ ಭೂಮಿಯ ಕಣಗಳನ್ನು ಶೇಖರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು ಎಂದು ದೇವರು ತಿಳಿಸದ ಸಂಗತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬಯಲು ಪಡಿಸದ ಈ ಸಂಗತಿಗಳು ದೇವರಿಗೆ ಸೇರಿವೆ ಅವು ಸೂಕ್ತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ನಾವು ತಾಳೆಯಿಂದ ಕಾಯುವುದು ಒಳೆಯದು. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಾರೆ, ಗುದ್ದಲಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ಕಣ್ಣಳುವನಾಗಿ ಮಾನವನು ಭೂಮಿಯು ಒಂದರ ಮೇಲೆ ಒಂದರಂತೆ ಅನೇಕ ಪದರುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು ಇವುಗಳು ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಮೂಲ ಬಂಡೆಗಳ ಮೇಲೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಮೃದು ಹಾಗೂ ತೇವದಿಂದ ಕೂಡಿದವುಗಳಾಗಿತ್ತೇಂದು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಮೂಲ ಬಂಡೆಗಳು ಸಹಾ ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಅತಿಯಾದ ಶಾಖಾದಿಂದ ಅವು ಮೃದುವಾಗಿಯೂ, ದುರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ ಇತ್ತೇಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಈ ಪದರಿನ ಕೆಳಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಳದಲ್ಲಿ ಶಾಖಾದಿಂದ ಮತ್ತು ಕರಗಿದ ವಸ್ತುಗಳಿವೆಯಿಂದು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಮೂಲ ಹಾಗೂ ಬೆಂಕಿಯಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಬಂಡೆಗಳು – ಗ್ರಾನ್ಯೆಟ್ ಕಲ್ಲುಗಳು, ಕಂಡು ಬಣ್ಣಿದ ಅಗ್ನಿಶಿಲೆ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಒಂದಾನೊಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅತೀವವಾದ ಶಾಖಾವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಅವುಗಳಿಂದ ಬೆಂಕಿ ಹೊತ್ತಿಸುವ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೊರಹಾಕಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವು ತಳದಲ್ಲಿರುವ ಬಂಡೆಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ನಾವು ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಭೂಮಿಯು ಸಹಾ ಶಾಖಾದಿಂದ ಉದ್ದೇಷಗೊಂಡದ್ದಾಗಿತ್ತು ಎಂಬ ತೀವ್ರಾನಕ್ಕೆ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಬರಬಹುದು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಚ್ಛಿದು ಮೇಲಿನ ಪದರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನೀರು ಮತ್ತು ಖನಿಜಗಳು ಅನಿಲವಾಗಿ ಹೊರಹೊಗುತ್ತಿದ್ದಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ನುಗ್ಗಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲಾರದ ಅಚ್ಚಿದನೆಯಾಗಿ ಈ ಲೋಕದ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹಬ್ಬಿಕೊಂಡಿದೆ. ತನ್ನ ಅಕ್ಷರೇಖೆಯ ಮೇಲಿನ ಭೂಮಿಯ ಚಲನೆಯು ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವ ಈ ಅನಿಲಗಳಿಗೂ ವಿಸ್ತರಿಸಿದ್ದು, ಇದರ ಪರಿಣಾಮವೇನೇದರೆ, ಅವನ್ನು ಭೂಮಧ್ಯ ರೇಖೆಗೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುವುದು. ಭೂಮಿಯು ತಣ್ಣಿಗಾಗುವುದರೊಂದಿಗೆ ಇವುಗಳು ತಣ್ಣಿಗಾಗಿ ಅನಿಲದಿಂದ ಘನ ವಸ್ತುಗಳು, ದ್ವಾರಾ ರೂಪದವುಗಳು ಮತ್ತು ಗುರುತ್ವಾಕರಣಣೆಯಿಂದಾಗಿ ಭೂಮಿಯ ತಳದಲ್ಲಿ ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಖನಿಜ ವಸ್ತುಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಭೂಮಿಯು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇಂದಿನ ಸುತ್ತುಂಗುರವುಳ್ಳ ಶನಿ ಗ್ರಹದಂತೆ ಬಹುಶಃ ಕಂಡುಬಂದಿರಬೇಕು.

ಈ ತಂಪಾಗುವಿಕೆ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಮುಂದುವರಿದಂತೆಲ್ಲಾ ಈ ಬೇರೆಯಾದ ಮತ್ತು ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಸುತ್ತುಂಗುರವು ಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ ಭೂಮಿಯಿಂದ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಶಿರಗುವ ಚಲನೆಯನ್ನು ಪಡಕೊಂಡು ಆದರ ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಆಕರ್ಷಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಒಂದರ ನಂತರ ಒಂದಾಗಿ ಇವುಗಳು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲ್ಕೆಳುಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಬರುತ್ತವೆ. ‘ಅಂತರಕ್ಕೆ’ ಅಥವಾ ‘ವಿಸ್ತಾರ’ಅಥವಾ ‘ವಾಯುಮಂಡಲ’ವು ನಿರ್ಮಾಣಗೊಂಡ ಮೇಲೆ ಕೆಳಕ್ಕಿಳಿಯುವ ಸುತ್ತುಂಗುರಗಳಿಂದುಂಟಾದ ಈ ವಿಪ್ಲವಗಳು ಭೂಚಲನೆಯಿಂದಾಗಿ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿದ ದೂರಕ್ಕೆ ಚಿಮ್ಮುವ ಶಕ್ತಿಯ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿರುವದರಿಂದ, ಎರಡೂ ದೃವಗಳ ಕಡೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಪ್ರತಿರೋಧವಿದೆಯೋ

ಆಕಡೆ ಭೂಮಧ್ಯ ರೇಖೆಯಿಂದ ಬಹಳಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ತಲಪುತ್ತುವೆ. ಈ ಸುತ್ತಂಗರಗಳ ಒಡೆಯುವಿಕೆ, ಇದಲ್ಲದೆ ದೀರ್ಘಾಂವಧಿ ಇವುಗಳು ಬಹಳಷ್ಟು ವಿಪ್ಪವಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲ್ಮೈಯಲ್ಲಿ ಪದರದ ಮೇಲೆ ಪದರವು ಶೇರಿರವಾಗುತ್ತದೆ. ದೃವಗಳಿಂದ ಭೂಮಧ್ಯ ರೇಖೆಯ ಕಡೆಗೆ ನುಗ್ಗುವ ನೀರು ಮರಳು, ಕೆಂಪು ಮತ್ತು ಖರಿಜಗಳನ್ನು ವಿವಿಧ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹರಡುತ್ತದೆ. ನೀರು ಸಹಾ ಖರಿಜದಿಂದ ಕೂಡಿದು ಇಡೀ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲ್ಮೈಯಲ್ಲಿ ಆದಿಕಾಂಡದ ಪ್ರಾರಂಭ ಹೆಚ್ಚಳಂತೆ ಅಕ್ರಮವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹರಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಈ ಏಳು ಸಹಸ್ರ ವರ್ಷಗಳ ದೀರ್ಘಾಂವಧಿ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಆದಿಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದರಲ್ಲಾ ಯಾವುದಾದರೋಂದು ಕಾರ್ಯ ಪ್ರಗತಿಯಾಯಿತು. ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಬಹುಶಃ ಒಂದು ವಿಪ್ಪವದೊಂದಿಗೆ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಂದು ಅವು ಅಮೂಲಾಗ್ರ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನಾಂಟುಮಾಡಿ, ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮುಂದಿನ ಹಂತವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುತ್ತಾ ಮಾನವನ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಎಡಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿತು. *Vaillian theory* ಯು ಉಪಿಸುವುದೇನೇಂದರೆ, ಈ ಸುತ್ತಂಗರಗಳಲ್ಲಿ ಕಡೆಯಿದು ಖರಿಜಗಳಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಕಲ್ಪಗಳಿಂದಲೂ, ಮುಕ್ತವಾದ ಶುದ್ಧ ನೀರಾಗಿದ್ದ ಅದು ಒಡೆಯಿದೇ ಇದ್ದು. ಆದಾಮನ ದಿನದಲ್ಲಿ ಕೆಳಗೆ ಹರಿದು ಒಂದು ವಾತಾವರಣದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಪಾರದರ್ಶಕವಾದ ತೆರೆಯಾಗಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ ವ್ಯಾಪಿಸಿತು ಎಂಬುದಾಗಿ. ಅದು ಬಿಸಿಯಾದ ಮನೆಯ ಬಿಳಿಗಾಜಿನಂತೆ ಕಾರ್ಯವೇಸಿಗಿ ಉಷ್ಣಾಂಶವನ್ನು ಸಮಗೊಳಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ದೃವಗಳಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ವಾತಾವರಣವಿದ್ದು ಅದು ಭೂಮಧ್ಯ ರೇಖೆಯಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕಿಂಥಾಃ ಬೇರಯದಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಸಮವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಉಷ್ಣವಲಯದ ಗಿಡಗಳು ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಭೂಗಭ್ರ ವಿಜ್ಞಾನವು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಉಷ್ಣಾಂಶದ ತ್ವರಿತ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಂದಂಟಾಗುವ ಬಿರುಗಾಳಿಯು ಆಗ ಆಪರಿಚಿತ ವಾಗಿದ್ದಿರಬೇಕು : ಈದೇ ರೀತಿಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಆಗ ಮತ್ತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ವಿವರಣೆಗಳು ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ವಿಪ್ಪವಗಳುಂಟಾಗುವವರೆಗೆ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದು, ಸಸ್ಯದ ಬೆಳೆಗೆ ಭೂಮಿಯಿಂದುಂಟಾಗುವ ತೇವದಿಂದ ಮಂಜು ಒದಗಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ದೃಡಪಡಿಸುತ್ತದೆ - ಬಿಸಿ ಮನೆಯಂತಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ (ಆದ 1 : ೫ ಮತ್ತು ೧ ನೋಡಿ). ನೋಡನ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ವಿಪ್ಪವಗಳನ್ನನುಸರಿಸಿ ಬಲವಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳುಂಟಾದವು. ಇದರೋಂದಿಗೆ ಮನುಷ್ಯನ ಆಯುಷ್ಯಾಲವನ್ನೂ ಕುಂಡತಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು. ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದ ನೀರಿನ ಪರದೆಯನ್ನು ಒಡೆದು ಹಾಕುವುದರೋಂದಿಗೆ ಬಿಸಿ ಮನೆಯ ಸ್ಥಿತಿ ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು, ಸೂರ್ಯನ ಸಮಭಾಜಕೆಬ ಹಾದಿಯು ಹೆಚ್ಚು ಬಿಸಿಯಾಗತೋಡಗಿತು. ದೃವಗಳಲ್ಲಿ ಭಯಂಕರ ಬದಲಾವಣೆಗಳೇ ಅಗಿದ್ದಿರಬೇಕು - ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಿಸಿ ಮನೆ ಉಷ್ಣಾಂಶದಿಂದ ಉತ್ತರ ದೃವದ ಶೀತಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಣದ ಬದಲಾವಣೆ.

ಉಷ್ಣಾಂಶದ ಈ ತ್ವರಿತ ಬದಲಾವಣೆಯ ಸಮರ್ಥನೆಯು ಉತ್ತರ ದೃವದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ ; ಎರಡು ಘನರೂಪದ ಮಂಜುಗಡ್ಡೆಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಹಾತುಹೊಂದಿದ್ದ ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಮಂಜುಗಡ್ಡೆಸುವುವಾಗಿವೆ. ಮಣಗಟ್ಟಲೆ ಆನೆಯ ಕೋರೆಹಲ್ಲಗಳು ಅದೇ ಮಂಜುಗಡ್ಡೆದ ಸೈಬೀರಿಯಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದು ಆನೆ ಮುಂತಾದ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ಕೊಡಲಾಗ ಅತೀವಾದ ಶೀತ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿದೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜಿಂಕೆಯೋಂದು ಈ ಉತ್ತರ ದೃವದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಹಿಮಗಡ್ಡೆಯ ಮಧ್ಯ ಮುರುಟಿ ಹೊಡದ್ದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಅದರ ಹೊಣೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಜೀಂಟಗೊಳ್ಳಬಹುದು ಹುಲ್ಲು ಇರುವುದು ಆ ಪ್ರಾಣೀಯು ಹುಲ್ಲು ಶಿಂದ ಮರುಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಆಕ್ಸಿಸಿಕವಾಗಿ ಆ ಭಾರದಡಿ ಸಿಲುಕಬಿದ್ದಿತೆಂದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂದು ಹುಲ್ಲು ಬೆಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಈ ಆಕ್ಷಿಕ ನೀರಿನ ಸುರಿಯುವಿಕೆ - ಭೂಮಿಯ ಹಾಗೂ ಸೂರ್ಯನ ಶಾಖಿವನ್ನು ಸಮನಾಗಿ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟು ಹೊದಿಕೆಯ ಮುರುಯುವಿಕೆ ಇವುಗಳು ಉತ್ತರ ದೃವದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲವಾದ ಮಂಜುಗಾವಲನ್ನೂ ಮತ್ತು ಮಂಜಿನ ಗುಡ್ಡಗಳನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಇವುಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಮಂಜಿನ ಬೆಟ್ಟಗಳು ಸದಿಲಗೊಂಡು ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಭೂಮಧ್ಯ ರೇಖೆಯತ್ತ ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ವರೆಗೆ ನಾವು ನಿಂಬಾಯಿಸಿದಂತೆ ಈ ಪದ್ಧತಿಯು ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಸತತವಾಗಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಭೂ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ 'ಮಂಜುಗಡ್ಡೆಯ ಯುಗ' (Glacial Period) ವನ್ನು ಕಾಣುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ದೊಡ್ಡ ಹಿಮ ಗಡ್ಡಗಳು ಕ್ಷೇತ್ರವಾದ ಸೆಳವಿನಿಂದಾಗಿ ಅಳವಾದ ಬಿರುಕುಗಳನ್ನು ಉತ್ತರ ಅಮೇರಿಕಾದ ಎಲ್ಲಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಸುಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು. ವಾಯುವ್ಯ ಯೂರೋಪಿನ ಗುಡ್ಡಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವುದು. ಆದರೆ ಆಗ್ನೇಯ ಯೂರೋಪ್ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಜನಾಂಗಾದ ತೊಟ್ಟಿಲು ಮತ್ತು ನೋಹನ ನಾವೆ ಕಟ್ಟಿದ ಸ್ಥಳಗಳಾದ ಅಮೇರಿಕಾ ಮತ್ತು ಅದರ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಇದರ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಅರಾರತ್ ಪರವತವು ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ ನಿಂತಿದೆ. ಪ್ರೇಮಿ| Wright ಮತ್ತು Sir J.W. Dawson L.L.D, F.R.S. ಇವರುಗಳ ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಆರೇಬಿಯಾದ ಆಸುಪಾಸಿನಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮುಣುಗುವಿಕೆ ಮತ್ತು ತದನಂತರದಲ್ಲಿ ಅದರ ಮೇಲೇರುವಿಕೆ ಇವುಗಳು ಉಂಟಾಗಿವೆ. ಈ ಸಾಕ್ಷಿಗಳು ನಾವೆಯು ತುಲನಾತ್ಮಕವಾಗಿ, ಒಂದೆಡೆ ಸಾಮನ್ಯವಾದ ನೀರಿನ ಒತ್ತಡದೊಡನೆ ಶಾಂತವಾದ ಜಲಾವತ್ವದಲ್ಲಿ ತೇಲಿತೆಂಬ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನೀಡುವುದಾಗಿದೆ. ಇದು ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ ಮಿತಿಮೀರಿದ ಜೀಡಿಮಣಿನ ಶೇಖರಣೆಯಿಂದ ಸೂಚಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಪ್ರಪಂಚವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಉತ್ತರ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣ ದೃವಗಳಿಂದ ಹರಿದು ಬಂದ ನೀರಿನಮ್ಮಾಗಿ ಜಲಾವೃತ್ತಗೊಂಡಿತ್ತು, ಅದೇ ವೇಳೆ ಜನಾಂಗದ ತೊಟ್ಟಿಲು ವಿಶೇಷವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ತಗ್ಗಿಸುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಸೂಕ್ತ ಸಮ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೇಲೇರಿಸುವಿಕೆಗಳಿಂದ ವ್ಯವಹರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು, ಮಾರ್ಚ್ ೧೦, ೧೮೦೧ ರ New York Journal ನಲ್ಲಿ Oberlin O., ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಭೂವಿಜ್ಞಾನಿ ಪ್ರೇಮಿ| G.F. Wright ರವರು ಮಾಡಿದ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು ಇಂತಿವೆ :-

ಧ್ವಡಗೊಂಡ ಪ್ರವಾಹ

Oberlin ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಭೂವಿಜ್ಞಾನಿ ಪ್ರೇಮಿ| George Fredrick Wright ಎಂಬುವವರು ಯೂರೋಪಿನಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು 'The Ice of North America' ಇವೇ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಮನದಿ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಧಿಸಿದ ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ವಿಜ್ಞಾನ ಸಂಬಧಿತ ವಿಶ್ವಪರ್ಯಾಟನೆ ನಡೆಸಿದವರು. ಅವರ ಸಮಗ್ರ ಶೋಧನೆಗಳು ಅವರನ್ನು ಏಷ್ಟು ಮತ್ತು ಆಪ್ಟಿಕಾ ಖಂಡಗಳ ವಿವಿಧ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದಿತ್ತಾದರೂ, ಅವರು ಸೈಬೀರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಭೂವೈಜ್ಞಾನಿಕ ರಚನೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಕೇತಗಳು ಇವುಗಳ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯವನ್ನು ಕಳೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರೇಮಿ| Wright ರವರ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವು ಭೂವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ದೀರ್ಘಕಾಲದ ವಿವಾದಿತ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸುವುದು. ಅವುಗಳೆಂದರೆ, ಉತ್ತರ ಅಮೇರಿಕಾ ಮತ್ತು ಯೂರೋಪಿನ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳು ಜಲಾವೃತ್ತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆಗಿದ್ದಂತೆ ಸೈಬೀರಿಯಾವೂ ಎಂದಾದರೂ ಹಿಮವೃತ್ತವಾಗಿತ್ತೇ? ಎಂಬುದು.

ಶ್ರೀಷ್ಟ ರಘ್ಯ ವಿಚಾಳನೊಳಗೊಂಡಂತೆ ಬಹಳವು ಭೂವಿಚಾಳನಿಗಳು ಸೈಬೀರಿಯಾವು ಹಿಮಾವೃತ್ತ ಗೊಂಡಿತ್ತೇಂಬುದನ್ನು ನಂಬಿದ್ದರು.

ಈ ಪ್ರಸ್ತುತ ಅಧ್ಯಯನದ ಫಲವಾಗಿ ಹೈ|| Wright ರವರು ಬಹುದೂರದ ಸಮಯವೊಂದರಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಅಮೇರಿಕಾವು ಹಿಮಗಡೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತಾದರೂ, ಸೈಬೀರಿಯಾವು ಕೇವಲ ನೀರಿನಿಂದ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತೇಂದು ಪ್ರಭಲವಾಗಿ ನಂಬಿದರು.

ಈ ನೀರು ಮತ್ತು ಹಿಮಗಡೆಯು ಸತ್ಯವೇದದಲ್ಲಿನ ಜಲಪ್ರಳಯದ ವಿವಿಧ ಮಜಲುಗಳಾಗಿದ್ದವು.

ಮೊದಲಿಗೆ ಆದಿಕಾಂಡದಲ್ಲಿರುವ ಜಲಪ್ರಳಯದ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಓದಿಕೊಳ್ಳಣ : -

“ಜಲಪ್ರಳಯವು ನಾಲತ್ತು ದಿನ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಇದ್ದ ನೀರು ಹೆಚ್ಚಿತ್ತು ನಾವೆಯನ್ನು ಎತ್ತಲು ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ತೇಲಾಡಿತು. ನೀರೂ ಪ್ರಭಲವಾಗಿ ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ಬಲು ಹೆಚ್ಚಿಲು ನಾವೆಯು ಅದರ ಮೇಲೆ ಚಲಿಸಿತು. ನೀರು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಧಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಭಲವಾದರಿಂದ ಆಕಾಶಮಂಡಲದ ಕೆಳಗಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟಗಳೂ ಮುಚ್ಚಿಹೋದವು. ನೀರು ಆ ಬೆಟ್ಟಗಳಿಗಂತಲೂ ಹದಿನ್ಯೇದು ಮೊಳ ಹೆಚ್ಚಿಲು ಅವುಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿಹೋದುದರಿಂದ ಪಶು ಪಕ್ಕಿ ಮುಗ ಕ್ರಿಮಿಗಳು ಮನುಷ್ಯರು ಸಮೇತವಾಗಿ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಸಂಚರಿಸುವ ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಲಯವಾದವು. ಮೂಗಿನಿಂದ ಶ್ವಾಸಬಿಡುವ ಭೂಜಂತುಗಳಿಲ್ಲವೂ ಸತ್ತವು. ಮನುಷ್ಯರು ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಪಶುಕ್ರಿಮಿಗಳ ವರೆಗೂ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿದ್ದ ದೆಲ್ಲಾ ನಾಶವಾಯಿತು.; ಅವು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನಿಂದ ಲಯವಾಗಿ ಹೋದವು. ನೋಷನೂ ಅವನೊಂದಿಗೆ ನಾವೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಜೀವಿಗಳೂ ಮಾತ್ರ ಉಳಿದರು. ಪ್ರಳಯದ ನೀರು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ನೂರ್ಮೈವರ್ತು ದಿನ ಪ್ರಭಲವಾಯಿತು “

(ಆದಿಕಾಂಡ ೨ : ೧೨-೨೪)

ಈಗ ಹೈ|| Wright ರವರು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿರುವುದನ್ನು ನಾವೀಗ ಕೇಳಣಣ : -

ಇಂದ್ರ ದಿಗ್ರಿಯ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಹಿಮನದಿಗೆ ಸಂಭದಿಸಿದ ಸಂಗತಿಗಳು ಗೋಚರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ, ಇತರ ಸಂಗತಿಗಳಿಂದ ಈ ಭೂಪ್ರದೇಶವು ಹಿಮಗಡೆಗಳಿಂದ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತೇಂದು ಮನದಟ್ಟಿಗಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಇದರ ಸಂಕೇತಗಳು ನ್ಯಾಯಕಿರಣ ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ .

ಇಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳ ಮೇಲೆ ನೂತನ ಬೆಳಕನ್ನು ಚೆಲ್ಲುವಂತೆ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಾಪಕವಾದ ತಗ್ಗಿನ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ನಾವಲ್ಲಿ, ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ.

ಕಪ್ಪು ಸಮುದ್ರದ ತೀರದಲ್ಲಿರುವ Trebizond ನಲ್ಲಿ ೨೦೦ ಅಡಿಗಳ ತಗ್ಗಿನ ಪ್ರದೇಶವಿದೆ. ಇದು ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲಿನ ಕಂಕರದ ಶೇಖರಣೆಯಿಂದ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

Turkestan ನ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ನೀರು ಅದರ ಹೆಚ್ಚಿ ಎತ್ತರವನ್ನು ತಲುಪಿದೆ. ಸಮುದ್ರಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ೨೦೦೦ ಅಡಿಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ನಾವು ಇದರ ಶೇಖರಣೆಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದಂತೆಯೇ ದಕ್ಷಿಣ ರಘ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಕಪ್ಪು ಮಣಿನ ಶೇಖರಣೆಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಭೂಮಂಡಲದ ಈ ಭಾಗವನ್ನು ನೀರು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಸಾಕ್ಷಾಗಳಿವೆ. ಸೈಬೀರಿಯದ ಸಮುದ್ರ

ಮಟ್ಟಕ್ಕಿಂತ ಇಂದಿನ ಅಡಿ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿರುವ ಭ್ಯೂಕೆಲ್‌ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಸೀಲ್‌ ಎಂಬ ಕಡಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಇನ್ನೂ ಇರುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬಹುದು. ಈ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಉತ್ತರದ್ವಾರದ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದವು ಮತ್ತು ಕ್ಷೀಣಿಸುತ್ತಿರುವ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದವುಗಳು.

ಒಂದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೆಂದರೆ, ನೀರು ಇಳಿಮುಖವಾದಾಗ ಇವುಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಿರ ಬೇಕು . ಬಹುಶಃ ಎಲ್ಲವುಗಳಿಗೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಾದ ಶೋಧನೆಯೆಂದರೆ Nippur ನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿರುವ Keif ಎಂಬ ಉರಿನಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪು ಮಣಿನ ಶೇಖರಣಿಗಿಂತ ಇಂದಿನ ಅಡಿ ಕೆಳಗೆ ಕಲ್ಲಿನ ಸಲಕರಣಿಗಳು ಕಂಡು ಬಂದುದು. ಇದು ಮಾನವ ಯುಗದ ಸಂತರದಲ್ಲಿ ನೀರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂತೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ಇವುಗಳು ನಮಗೆ ಈ ಕುಸಿತದ ಕಾಲವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಸಹಾಯಿಸುತ್ತವೆ. ಮಾನವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ Trebizond ನಲ್ಲಿ ಇಂದಿನ ಅಡಿಗಳ ಕುಸಿತ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣ Turkestan ದಲ್ಲಿ ಇಂದಿನ ಆಳವಾದ ಕುಸಿತಗಳು ಕಂಡು ಬರುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬಂದರುವ ಕಲ್ಲಿನ ಸಲಕರಣಿಗಳು ಜಲಪ್ರಳಯ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಮುಂಚೆ ಉತ್ತರ ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುಗಳಾಗಿದ್ದು, ಹಿಮನದಿಯುಂಟಾದ ಹಿಮಗಡ್ಡೆಗಳ ಕಾರಣ ಇಲ್ಲಿ ಕುಸಿತವುಂಟಾಯಿತೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಇವು ಒಳ್ಳೆಯ ನೇಲೆಯನ್ನೊದಗಿಸಿಕೊಡುತ್ತವೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ, ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದುವೇ ಜಲಪ್ರಳಯ!

ಆರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಬಲ್ಲಾತನಾದ ಯೀಹೋವನು ತಕ್ಕ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾನವನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ಕಡೇ ಸುತ್ತುಂಗುರವು ವಿಷ್ಪವದ ಮೂಲಕ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ಬಂದು ನೊಹನ ಕಾಲ ಬ್ರಹ್ಮ ಜನಾಂಗವನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಿತಲ್ಲದೆ, ಸತ್ಯವೇದದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ ದೈವಚ್ಚಿಯ ಪ್ರಸ್ತುತ ಕೆಟ್ಟ ಲೋಕವನ್ನು ಪರಿಚಯಪಡಿಸಿತು. ನೀರಿನ ಸುತ್ತುವರಿಕೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುದರಿಂದ ಬೇಸಿಗೆ ಮತ್ತು ಚಳಿಗಾಲಗಳೆಂಬ ಬದಲಾಗುವ ಕಾಲಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತಲ್ಲದೆ, ಉಗ್ರವಾದ ಚಂಡಮಾರುತಗಳಿಗೆ ಎಡಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಆದರೆ, ಇದರಿಂದ ಜಲಪ್ರಳಯದ ಸಂತರ ಕಂಡುಬಂದ ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಈ ಹೊದಲು ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಗಳು ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲಿನ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೇರವಾಗಿ ನೀರಿನ ಅಚ್ಚದನ್ನು ತೂರಿಬರುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. (ಅದಿ ೧೯; ೧೨-೧೩ ನೋಡಿ).

ಹಿಂದಿನವುಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವಾಗ ನಾವು Scientific American ಪ್ರಕಟಗೊಂಡ ಪ್ರೇಗ್|| Veil ರವರುತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಲೇಖಣಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಕೇಳಗಿನ ಟಿಪ್ಪಣಿಯನ್ನು ನೀಡುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ :-

ಹಿಮಗಟ್ಟಿದ ಆ ಪ್ರಚಂಡ ಪ್ರಾಣಿ

Scientific American ಪ್ರಕಟಕೆಯ ಸಂಪಾದಕರಿಗ್‌,

ನಿಮ್ಮ ಪಟ್ಟಿಲ್‌ ತಿಂಗಳ ಇಂನೇ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಡಾ|| Herz ರವರು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪೂರ್ವ ಸ್ವೀಚೀರಿಯಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಾನ ಹಿಮಭರಿತ ಪ್ರದೇಶವೊಂದರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಂಡ ಹಿಮಗಟ್ಟಿದ ಪ್ರಚಂಡ ಪ್ರಾಣಿಯೊಂದರ ಬಗ್ಗೆ ಅತ್ಯಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಒದಿದೆ. ಇದು ನನಗೆ ಭೂವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ‘‘Rosetta stone’’ ಗಿಂತಲೂ

ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿ ನನಗೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಈ ಭೂಮಿಯು ಈ ವರೆಗೆ ಕಂಡ ಎಲ್ಲಾ ಹಿಮ ಯುಗಾರಂಭಗಳು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ವಿಪ್ಲವಗಳು ಭೂಮಿಯ ಮೂಲರೂಪದ ಹಬೆಯ ಮುಂದುವರಿದ ಮತ್ತು ಅನುಕ್ರಮವಾದ ಶ್ರೇಣಿಸುವಿಕೆಂದುಂಟಾದು ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂದಿನ ಗುರು ಮತ್ತು ಶನಿಗ್ರಹಗಳ ಹಬೆಯಂತೆ ಈ ವೋಡದ ಹಬೆಯು ಭೂಮಿಯ ಹಿಂದೆ ನಿಂತಿತ್ತು.

ಭೂಮಿಯ ನೀರಿನ ಹಬೆಯ ಉಳಿಕೆಗಳು ಭೂಮಿಯ ಸುತ್ತಲೂ ಸೂರ್ಯಗ್ರಹದ ಆಚ್ಚಾದನೆಯಂತೆ ಇತ್ತಿಚಿನ ಭೂವಿಜ್ಞಾನ ಸಮಯದವರೆಗೂ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾದುತ್ತಿರಬಹುದೆಂಬ ಸಲಹೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಭೂವಿಜ್ಞಾನ ಸಹೋದರಿಗೆ ನೀಡಲು ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಿ. ಈ ಹಬೆಯು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಕಡಿಮೆ ಪ್ರತಿರೋಧ ಶಕ್ತಿಯಿರುವ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಕರ್ಷಣೆಯಿರುವ ಕಾಲುವೆಗಳ ಮೂಲಕ ದೃವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಪ್ರಾಣಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಮಂಜುಗಡ್ಡೆಗಳಂತೆ ಬೀಳಬೇಕು. ಆಗ ಸಹಾ ಅಂಥಾಃ ಆಚ್ಚಾದನೆಯು ಅಥವಾ ಪ್ರಪಂಚದ ಮೇಲ್ಲಾವಣಿಯು ಹವಾಮಾನದ ತೀವ್ರತೆಯನ್ನು ದೃವಗಳ ವರೆಗೆ ಹದಮಾಡಿರಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಂಡ ಪ್ರಾಣಿ ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ದೃವಲೋಕದ ಅದರ ಸಚಾತಿಯರಿಗೆ ಹುಲ್ಲುಗಾವಲನ್ನು ಒದಗಿಸಿ, ಹಸಿರು ಮೇಲ್ಲಾವಣಿಯಲ್ಲಿ ಹಸಿರು ಮನೆಯೋಂದನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಿರಬಹುದು. ಇದು ಅಂಗೀಕಾರವಾದಲ್ಲಿ, ನಾವು ಸಮೃದ್ಧಿ ಜೀವನವುಳ್ಳ ಈ ಲೋಕವನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಬಲ್ಲ ಆಚ್ಚಾದನೆಯ ಮಂಜುಗಡ್ಡೆಗಳ ಗಾತ್ರ ಮತ್ತು ಕಾಯು ಸಮರ್ಥತೆಗೆ ಯಾವ ಮಿಶ್ರಿತನ್ನು ಇಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಡಾ॥ Herz ರಾವರಂತೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕರು ಕಂಡುಕೊಂಡ, ಹಿಮಗಡ್ಡೆಯಲ್ಲಿ ಹುದಿಗಿಹೋಗಿದ್ದ ಆದರೆ ಅದರ ಜರರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಜೀಣವಾಗದೆ ಉಳಿದು ಹೋಗಿದ್ದ ಹುಲ್ಲು ಹೊಂದಿದ್ದ ಪ್ರಚಂಡ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಆಕ್ಸಿಕೆವಾಗಿ ಫ್ರೆಕ್ಸೆನೇ ಬೀಳುವ ಮಂಜುಗಡ್ಡೆಗಳ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡಿರ ಬಹುದು ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ, ಇನ್ನೂ ಮೆಲ್ಲಿದ ಹುಲ್ಲನ್ನು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಹಿಮಸಮಾಧಿಯಾಗಿರುವ ಕಥೆಯೋಂದು ನಮಗೆ ತಪ್ಪಿಲ್ಲದೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಮನ್ನಿಸುವುದಾದಲ್ಲಿ, ನಮಗೆ ಹಿಮನದಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅರ್ಥ ಮಂಜುಗಡ್ಡೆಯ ಮೂಲ ದೊರೆತಂತಾಯಿತು ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ನಾವು ಈ ಭೂಮಿಯು ಮಂಜಿನ ಚೆಕಟ್ಟನ್ನು ಹೊಂದುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಂಪಾಯಿತೆಂಬ ತತ್ವಜ್ಞನವಲ್ಲದ ವೈಕಲ್ಪಿತ ಸಂಗತಿಗಳಿಂದ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಅಗ್ನಿಪವದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಹಾಸಾಗರಗಳು ಅಳತೆಯಿಲ್ಲದ ಬಿನಿಜ ಮತ್ತು ಲೋಹ ವಸ್ತುಗಳೊಡನೆ ಆಕಾಶಮಟ್ಟವನ್ನು ತಲುಪಿದವು ; ನಾವು ಈ ಹಬೆಯು ವಾಷಿಂಕ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಕಾಲಾನಂತರ ಭವ್ಯ ಕಂತುಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತವೆಂದು ನಾವು ಒಟ್ಟಿಕೊಂಡಲ್ಲಿ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮನುಷ್ಯ ಯುಗದ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿವೆ. ನಾವು ಇಂದು ಅಂಥವಾಗಿಯೂ, ಕಳವಗೊಳಿಸುವುದಾಗಿ ಕಂಡು ಬರುವ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನಾವು ವಿವರಿಸಬಹುದು

ಈ ಹಿಂದೆ ಗಳಿಗಳ ರಲ್ಲಿ ನಾವು ಇಂಥಾಃ ಕೆಲವೊಂದು ಅಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಕರಪತ್ರಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದೆ. ನಾನು ಈ ‘ಆಚ್ಚಾದನಾ ವಾದವನ್ನು’ ಈಗ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮುಂದಿಡುವಾಗ ಅಂನೇ ಶತಮಾನದ ಅಲೋಚನಾಕಾರರು ಇದನ್ನು ತಮ್ಮ ಸೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ.

Issac N Vail

ಸೃಜನಾತ್ಮಕವಾದ ಸೃಷ್ಟಿ ಸಂಪೂರ್ಣತ್ವ

ನಮ್ಮ ಮನದ ಮುಂದೆ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ನಾವೀಗ ಆದಿಕಾಂಡದ ವಿವರಣೆ ಗಳತ್ತು ತಿರುಗೋಣ ಮತ್ತು ಈ ಉಧನಾತ್ಮಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಹೇಳಿಕೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸೋಣ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯಾಗಿ ಈ ಸೃಷ್ಟಿ ಸಪ್ತಾಹವು ನಾಲ್ಕು ಭಾಗಗಳಾಗಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತೇವೆ : - (೧) ಎರಡು ದಿನಗಳು (ಯುಗಾರಂಭ ದಿನಗಳು, ನಮ್ಮ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದಲ್ಲಿ ೨ X ೨,೦೦೦ = ೪೪,೦೦೦ ವರ್ಷಗಳು) ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಣಿ ಜೀವಿತಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವಂತೆ, ಕ್ರಮ ಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಾಗಿತ್ತು (೨) ಮುಂದಿನ ಮತ್ತೆರಡು ದಿನಗಳು (ಮೇಲಿನ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದಂತೆ ೪೪,೦೦೦ ಅಥಿಕ ವರ್ಷಗಳು) ಸಸ್ಯಗಳ ಮತ್ತು ಕೆಳ ಜಾತಿಯ ಅಂದರೆ ಕಪ್ಪೆಚಿಪ್ಪು ಮೀನು ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಗಾಗಿ, ಸುಣಣಕಲ್ಲು, ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು ಇವೇ ಮುಂತಾದ ವಿನಿಜ ವಸ್ತುಗಳ ಸಂಗ್ರಹಣೆಗಾಗಿ ಮೀಸಲಾಗಿತ್ತು (೩) ಇನ್ನು ಮುಂದಿನ ಇ ಯುಗಾರಂಭ ದಿನಗಳು ಅಂದರೆ ೪೪,೦೦೦ ವರ್ಷಗಳು ನೀರು ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಚಲಿಸುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಸಸ್ಯ, ಮರಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಇನ್ನೂ ಮುಂದುವರೆದು ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ ಈ ಲೋಕದ ಸ್ವರೂಪನಾದ ಮಾನವನನ್ನು, ಮಹಿಮೆ ಮತ್ತು ಗೌರವಯುತನಾದ ಈ ಲೋಕದ ರಾಜನನ್ನಾಗಿ ತಯಾರುಮಾಡಲು ವಿನಿಯೋಗಿಸಲಾಯಿತು. (೪) ಮಾನವ ಸೃಷ್ಟಿ ಎಂಬ ಅಂತಿಮ ಕಾರ್ಯವು ಆರನೆಯ ದಿನದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಏಳನೆಯ ಯುಗಾರಂಭ ದಿನದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಿತು. ಯಾಕೆಂದರೆ, “ ದೇವರು ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಏಳನೆಯದಿನದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಮಿಸಿಕೊಂಡನು (ಆದ ಇ : ೧) ಎಂದು ಬರೆದದೆ.

ಎರಡು ನಿಷ್ಠಾಪಂತ ಸಾಕ್ಷಗಳು

ಪ್ರೇ|| ಸಿಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಎಂಬುವವರು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ದೃಡವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ :

“ಗ್ರಹದಲ್ಲಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಹಾ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೂ ಪವಿತ್ರ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಫಟನಾಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಈ ಚರಿತ್ರೆಯು (ಸತ್ಯವೇದವು) ತತ್ವಜ್ಞನ ಮತ್ತು ಧರ್ಮದಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯವಾದ ದಾಖಿಲೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ : ಮತ್ತು ನಾವು ಗ್ರಹದಲ್ಲಿಯೇ ಸತ್ಯವೇದದ ದಾಖಿಲೆಯು ನಿಜವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ರುಜುವಾತುಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದು.”

ಆದಿಕಾಂಡದಲ್ಲಿನ ಸೃಷ್ಟಿಕಾರದ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ ಪ್ರೇ|| ದಾನಾ ರವರು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ :-

“ ಈ ಅನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ನಾವು ನಾವು ಕೇವಲ ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ತಕ್ಷಣಿಸಿರುವ ಫಟನೆಗಳ ಕ್ರಮಾಗತಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅವಲೋಕಿಸುವವರಲ್ಲ. ಆದರೆ ಏಪಾಡಣಿನಲ್ಲಿ ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ತತ್ವಜ್ಞನವು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆದೇಶಿಸಿದರೂ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ, ಬಹುದೂರದಲ್ಲಿ ತಲಪುವ ಪ್ರವಾದನೆಯೊಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಮುಂದುವರಿದು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ :-

ಯಾವುದೇ ಮಾನವ ಮನಸ್ಸು ಸಹಾ ಈ ಫಟನೆಗಳಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಲ್ಲ. ಆದಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಅಂಥಾಃ ಮನಸ್ಸು ಅತಿಮಾನುಷ ಜ್ಞಾನದ ವರದಾನವಿಲ್ಲದೆ, ಆ ರೀತಿಯ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಲು ಅಥವಾ ಬೆಳಕನ್ನಾಂಟು ಮಾಡಿದ ಇನ್ನೇ ದಿನದ ಸಂತರ ಸಸ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಏಕ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಪ್ರಮುಖನಾದ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಈ ಲೋಕದ ಬೆಳಕಿನ ಮೂಲನಾಗಿ ಇಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿತಗೊಂಡಿರುವ ತತ್ವಜ್ಞನದ ಆಳವನ್ನು ಯಾರೂ ತಲುಪಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಸ್ವಜನಾತ್ಮಕ ಯುಗಾರಂಭದ ಪ್ರಥಮ ದಿನ

“ದೇವರಾತ್ಮನು ಜಲಸಮೂಹಗಳ ಮೇಲೆ ಚಲಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ದೇವರು – ಬೆಳಕಾಗಲ ಅನ್ನಲು ಬೆಳಕಾಯಿತು”

(ಆದಿ ೧೨-೩).

ಬೆಳಕಿನ ಸ್ವಭಾವ ಮತ್ತು ಅದರ ಭೌತಿಕ ಕಾರಣ ಇವುಗಳು ಇನ್ನೂ ಅಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಗೃಹಿಸಲಾಗಿದೆ. – ಬೆಳಕೆಂದರೇನು? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ತ್ಯಾಪ್ತಿಕರವಾದ ಉತ್ತರವಿನ್ನೂ ಕಂಡುಬಂದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿದ್ದೀರ್ಘಗ್ರಂಥ ಇದು ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ ಬಹು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಖಾಲಿಯಾಗಿಯೂ, ಅಪ್ರಯೋಜನಕರವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದ ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಮಾನವನನ್ನು ಉಪ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುವ ಸಿದ್ಧತೆಗೆ ದೇವರ ಚೈತನ್ಯ ಮುಂದಾದಾಗ ದೇವರ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಬೆಳಕೇ ಸರ್ವ ಪ್ರಥಮವಾಗಿತ್ತೇಂಬುದಕ್ಕೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಬೇಕಾದಿಲ್ಲ. ದೇವರಾತ್ಮನು ಚೈತನ್ಯಸ್ವರೂಪನಾಗಿ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಚಲಿಸುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಿರುವಾಗ ಬಹುಶಃ ಅದು ವಿದ್ಯುತ್ ಸಾಮಧಣ್ಯ ಮತ್ತು ಬೆಳಕು ಅಂದರೆ aurora borealis ಅಥವಾ ಉತ್ತರದ ಬೆಳಕನನ್ನು ಸಚೇತನಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಿರಬೇಕು. ಅಥವಾ ಈ ಚೈತನ್ಯವು ಸಂಭವನೀಯವಾಗಿ ಕೆಲವೊಂದು ಭಾರವಾದ ಜಲ ಮತ್ತು ಖನಿಜ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಸುತ್ತುಂಗುರಗಳನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದಿರಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ಬೆಳಕು ಮತ್ತು ಕತ್ತಲೆ, ಹಗಲು ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿ ಇವುಗಳ ವರ್ತಾಸವನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಆದಾಗ್ಯಾ ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನಾಗಲೀ, ಚಂದನನ್ನಾಗಲೀ, ಸೂರ್ಯನನ್ನಾಗಲೀ ಇಂದಿಗೂ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದಿರುವ ಈ ಭಾರವಾದ ಸುತ್ತುಂಗರ ಅಥವಾ ಸುತ್ತು ಪಟ್ಟಿಯ ಮೂಲಕ ಗೃಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

“ ಸಾಯಂಕಾಲವೂ ಮತ್ತು ಪ್ರಾರ್ಥಣೆಗಳಾಗಿ ಮತ್ತು ಯುಗಾರಂಭ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಈ ಸಾಯಂಕಾಲವೂ ಸಾಯಂಕಾಲವು ಮೊದಲಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ ದೇವರ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನೀರವೇರಿಸುತ್ತದೆ. ಆಗ ಬೇರೊಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ವಿಭಾಗಿಸಿದ ಮತ್ತೊಂದು ೨೦೦೦ ವರ್ಷಗಳ ದಿನವು ಅಂಥಕಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಗೊಂಡು ಪ್ರಗತಿಯತ್ತೆ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಅವಧಿ ಅಷ್ಟು ದಿನವನ್ನು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ‘azaoic’ ಅಥವಾ ‘ನಿಜಿಕ್ಷೆ’ ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಸ್ವಜನಾತ್ಮಕ ಯುಗಾರಂಭದ ಏರಡನೆಯ ದಿನ

“ ಬಳಿಕ ದೇವರು – ಜಲಸಮೂಹಗಳ ನಡುವೆ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಗುಮಟವು ಉಂಟಾಗಲಿ ; ಅದು ಕೆಳಗಣ ನೀರುಗಳನ್ನೂ, ಮೇಲಣ ನೀರುಗಳನ್ನೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಾಡಲ ಅಂದನು. ದೇವರು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಗುಮಟವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದರ ಕೆಳಗಿಂದ

ನೀರುಗಳನ್ನು ಅದರ ಮೇಲಿದ್ದ ನೀರುಗಳಿಂದ ವಿಂಗಡಿಸಿದನು; ಹಾಗೆಯೇ ಆಯಿತು. ದೇವರು ಆ ಗುಮಟಕ್ಕೆ ಆಕಾಶವೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟನು” (ಆದಿ : ೧ : ೬-೭)

೨೦೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಯುಗಾರಂಭದ ಎರಡನೆಯ ದಿನವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮೀಸಲಾಗಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಬಹುಶಃ ಆತನ ಹಂಚಿಕೆ, ಕ್ರಮಪಡಿಸುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಷ್ಟಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗದಂತೆ ಸ್ವಭಾವಿಕವಾದ ಸಮಪರ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪಕ್ಕಗೊಳಿಸಿದನು. ಯುಗಾರಂಭದ ಹೊದಲನೆಯ ದಿನದಲ್ಲಿ ಬೋಳಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕು ತೂರಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಎಡೆಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ನೀರು ಮತ್ತು ಖನಿಜಗಳ ಸುತ್ತುಂಗುರದ ಬೀಳುವಿಕೆಯು ಇನ್ನೂ ಶಾಖಿದಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಭೂಭಾಗಳನ್ನು ತಲುಪಿ ಕುದಿಯುವ ಪ್ರವಾಹ ನೀರನೊಡನೆ ಬೆರೆತು ವಿಥ ರೀತಿಯ ಅನಿಲಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ಇವು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಮೆತ್ತೆಯನ್ನು ಅಥವಾ ಅಂತರಿಕ್ಷವನ್ನು ಅಥವಾ ವಾಯುಮಂಡಲವನ್ನು ಭೂಮಿಯ ಸುತ್ತಲೂ ರಚಿಸಿ ಸುತ್ತುಂಗುರದಲ್ಲಿನ ಉಳಿದ ನೀರನ್ನು ಭೂಮಿಯಿಂದ ತಡೆಹಿಡಿದು ಕಾಪಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ಈ ‘ದಿನ’ವು ಸಹಾ ದೇವರ ವಾಕ್ಯವು ಹೇಳುವಂತೆ ನಿಜಿಕೇವ (Azoic) ಅವಧಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಭೂವಿಜ್ಞಾನವು ಇದನ್ನು ಆಕ್ಷೇಪಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಈ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಯುಕ್ತವಾದ ಬಂಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಯುವ ಕ್ರಮಿಕೀಟಗಳ ಮತ್ತು ಭಾರಿ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಚಿಕ್ಕ ಪುಟ್ಟ ಚಿಪ್ಪು-ಮೀನುಗಳ ಅವಶೇಷಗಳು ಸ್ಟಾನ್‌ಕಲ್ಲಿನ ಬಳಿ ಕಂಡುಬಂದಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಈ ಹೊದಲ ಜೀವಿಗಳ ಕಾಲವನ್ನು Silurian period ಎಂದು ಹೆಸರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸತ್ಯವೇದದ ವಿವರಣೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ವರ್ತುಸವನ್ನೇನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ಈ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ಟಾನ್‌ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಯುಗಾರಂಭದ ಎರಡನೆಯ ದಿನದಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಕೆಳ್ಳಿಯ ನೀರು ಒಂದು ವಾತಾವರಣದ ಮೂಲಕ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಹಬೆಯಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಗೊಳಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ದೇವರ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಗೌರವಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪೂರ್ಣವಿಸಿ ಆ ದಿನದ ಸಾಯಂಕಾಲವೂ, ಪ್ರಾಘರಾತ್ಮಕಾಲವೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು.

ಸ್ವಜನಾತ್ಮಕವಾದ ಯುಗಾರಂಭದ ಮೂರನೆಯ ದಿನ

“ ಅನಂತರ ದೇವರು – ಆಕಾಶದ ಕೆಳಗಿರುವ ನೀರೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ, ಒಣನೆಲವು ಕಾಣಿಸಲಿ ಅಂದನು ; ಹಾಗೆಯೇ ಆಯಿತು. ದೇವರು ಒಣನೆಲಕ್ಕೆ ಭೂಮಿಯಿಂದೂ ಜಲಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಸಮುದ್ರವೆಚಿದೂ ಹೆಸರಿಟ್ಟನು. ಆತನು ಅದನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯಿಂದು ನೋಡಿದನು. ತರುವಾಚಿಮು ದೇಚರು – ಭೂಮಿಯು ಹುಲ್ಲನ್ನು ಬೀಜಬಿಡುವ ಕಾಲಿಯಲ್ಲದ ಗಿಡಗಳನ್ನೂ ಬೇಳಿಸಲಿ ; ಮತ್ತು ಬೀಜವುಳ್ಳ ಹಣ್ಣಿನ ಮರಗಳನ್ನೂ ಅವುಗಳ ಜಾತಿಗಳನುಸಾರವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿಸಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು; ಹಾಗೆಯೇ ಆಯಿತು. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲು ಬೇಳಿಯಿತು; ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಜಾತಿಗಳನುಸಾರವಾಗಿ ಬೀಜಬಿಡುವ ಕಾಲಿಪಲ್ಯದ ಗಿಡಗಳು ಉಂಟಾದವು; ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಜಾತಿಗಳನುಸಾರವಾಗಿ ಬೀಜವುಳ್ಳ ಹಣ್ಣಿನ ಮರಗಳು ಕಾಣಿಸಿದವು” (ಆದಿ ೧ : ೮-೧೨)

ಭೂವಿಜ್ಞಾನವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಈ ದಾಖಿಲೆಯನ್ನು ಸಮುದ್ರಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ನಮಗೆ ಸೂಚಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ ಭೂಮಿಯ ಪದರು ತಣ್ಣಾಗಲು, ನೀರಿನ ಭಾರವು ಅದನ್ನು ತಿರುಬೆ, ಚಿಲುಕಕಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ – ಕೆಲವು ಭಾಗವು ಕುಂದಿಹೋಗಿ ನೀನೆ ತಳಭಾಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಇತರ ಭಾಗಗಳು ಬಲವಂತವಾಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೆರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಪರ್ವತ ಶ್ರೇಣಿಗಳು ಸಾಫಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. – ಇವುಗಳು ಕೂಡಲೇ ಉಂಟಾಗದೆ, ಒಂದರ ನಂತರ ಮತ್ತೊಂದು ಶ್ರೇಣಿಯಂತೆ ಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಬದಲಾವಣೆಗಳೂ ಮೂರನೆಯ ಯುಗಾರಂಭ ದಿನದ ಒಂದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಉಂಟಾಯಿತೆಂದು ನಾವು ಉಂಟಾಗಿದು. ಆದರೆ ಇದು ಕೇವಲ ಸಸ್ಯಜೀವಿಗಳ ಪ್ರಾರಂಭದ

ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ಕಂಡಿತು. ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ, ಈ ರೀತಿಯ ಕೆಲವೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಇತ್ತಿಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಿವೆ ಎಂಬ ಭಾವಿಜಾತ್ವನಿಗಳ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಇವೆ. ಒಂದು ಶತಮಾನದೊಳಗೂ ನಾವು ಈ ರೀತಿಯ ಶಕ್ತಿಯ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಮುಂದಿನ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿಯು ಸಹಾ ನಾವು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಆವೇಶವನ್ನು ನೋಡುವುದಾದಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಬೇಕಾದ್ದಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ನಾವಿಗ ಮತ್ತೊಂದು ಸಂಕ್ರಮಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ – ಯುಗಾಂತರ ಕಾಲದ ಪ್ರಾರಂಭ, ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅನಿವಾರ್ಯ.

ನೀರು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಬಸಿದು ಹೋಗುವಾಗ, ಸಸ್ಯಗಳು ಉತ್ತನ್ನವಾಗುತ್ತವೆ – ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ತಮ್ಮ ಜಾತಿ, ವರಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ, ಮತ್ತು ಇದರಲ್ಲಿನ ಬೀಜವು ಅದೇ ಜಾತಿಯ ಸಸ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪುನರೋತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುವಂತೆ. ಈ ಸಂಗತಿಯು ಸ್ವಷ್ಟಿಕರಣ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಬದ್ಧವಾಗಿದೆಯಂದರೆ, ತೋಟಗಾರಿಕೆಯ ವರು ವಿವಿಧ ರೀತಿಯವುಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಬೆಳೆಸಬಲ್ಲವರಾದರೂ, ಅದರ ಜಾತಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲಾರರು. ವಿವಿಧ ಪ್ರಾಣಿಕುಲದ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಬೆರಿಕೆ ಮಾಡುವಂತೆ ವಿವಿಧ ಸಸ್ಯಕುಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಸಸ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆರಿಕೆ ಮಾಡಲು ಸ್ವಷ್ಟಿಕರಣಿಂದ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಜಾತಿನಿಗಳಿಂದಲೂ ಸಹಾ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಸಸ್ಯ ಜಾತಿಯು ಪ್ರಾಣಿಜೀವಿಗಳಿಗಿಂತ ಮುಂಚೆಯೇ ಉತ್ತನ್ನಗೊಂಡವೆಂದು ಭಾವಿಜಾತ್ವನವು ಒಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ ಮೌದಲಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸಸ್ಯಗಾರಿಕೆಯು ಉತ್ತಮ ಸಾಫಲದಲ್ಲಿತ್ತೆಂದೂ ಅದು ಒಪ್ಪುತ್ತದೆ – ಪಾಚಿಗಳು, ಘನೋಽಮತ್ತು ಬಳ್ಳಿಗಿಡಗಳು ಆಗ ಇಂದಿಗಿಂತ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದಲೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರಣವೇನೇಂದರೆ, ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಇಂಗಾಲ ಮತ್ತು ನೈಟ್ರೋಜನ್‌ಫಾ ಅಮ್ಲಗಳು ಬಳವಾಗಿ ತುಂಬಿರುತ್ತಿದ್ದವು – ಇವು ತುಂಬಿರುವಾಗ ಉಸಿರಾಡುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಹೋಂದಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಭಾಮಧ್ಯ ರೇಖೆಯ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವು ಅಂಗುಲ ಅಥವಾ ಆಡಿಗಳಷ್ಟೇ ಬೆಳೆಯುವ ಗಿಡಗಳು ಆಗ ಇಂರಿಂದ ಅಂ ಆಡಿಗಳಷ್ಟು ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವು ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ವ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಏ ಅಥವ ಇ ಆಡಿಗಳಷ್ಟು ಇರುತ್ತಿದ್ದವೆಂದು ಅದರ ಅವಶೇಷಗಳಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ದೊರೆತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಬೆಳೆಯುವಿಕೆಯು ಅಪರಿಮಿತ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ತೀವ್ರಗತಿಯದೂ ಆಗಿತ್ತು.

ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲ ಹಾಸುಗಳು ಉಂಟಾಯಿತೆಂದು ಭಾವಿಜಾತ್ವನಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ; ಇಂಗಾಲಾಮ್ಲಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಬಂಧವಿರುವ ಗಿಡಗಳು ಮತ್ತು ಪಾಚಿಗಳು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಂಗಾಲವನ್ನು ಕೂಡಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಲ್ಲಿದ್ದಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು ಶೇಖರಣೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುತ್ತಾ ನಂತರ ಯುಗಾರಂಭ ದಿನಗಳ ಪ್ರಾಣಿ ಜೀವನಕ್ಕೆ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಶುದ್ಧಿಕರಿಸುವುದಾಯಿತು. ಈ ವಿಶಾಲವಾದ peatbogs ಗಳೂ ಮತ್ತು ಪಾಚಿಯ ಹಾಸುಗಳು ಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ ಮರಣ, ಜೀಡಿಮಣ್ಣ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಹೋಯಿತು ಮತ್ತು ಉಬ್ಬರ-ಇಳಿತದ ಅಲೆಗಳು ಮತ್ತು ನೀರಿನ ಇತರ ಸುತ್ತುಂಗರಗಳು ಅವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಆಳಕ್ಕೆ ತೆಳ್ಳಿದವು . ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನವು ಆಗಾಗ ಪುನರಾವರ್ತನೆಗೊಂಡಿದ್ದಿರಬಹುದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾವು ಈ ಇಂಗಾಲ ಹಾಸುಗಳನ್ನು ವಿವಿಧ ಜೀವಮಣಿ, ಮರಳು, ಸುಣಾಕಲ್ಲು ಮತ್ತು ಇವುಗಳ ಮಧ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.

ಸಾಯಂಕಾಲವೂ ಪ್ರಾಥಮಿಕಾಲವೂ ಆಗಿ ೨೦೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಯುಗಾರಂಭ ಮೂರನೆಯ ದಿವಸವು ದೇವರ ಯೋಜನೆಯಂತೆ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಪೂರ್ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲಿದಲು, ಎಣ್ಣೆ ಮುಂತದುವುಗಳು ಶೇಖರವಾಗುವುದರಿಂದ ಭೂವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು Carboniferous era ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಸ್ವಿಜನಾತ್ಮಕ ಯುಗಾರಂಭದ ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿನ

“ ಬಳಿಕ ದೇವರು – ಆಕಾಶಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳಕುಗಳು ಉಂಟಾಗಲಿ ; ಅವು ಹಗಲಿರುಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಾಡಲಿ ; ಇದಲ್ಲದೆ ಅವು ಗುರುತುಗಳಾಗಿದ್ದು ಸಮಯಗಳನ್ನೂ, ದಿನ ಸಂವತ್ಸರಗಳನ್ನೂ ತೋರಿಸಲಿ ; ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯ ಹೇಳಿ ಬೆಳಕು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವು ಆಕಾಶಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ದೀಪಗಳಂತಿರಲಿ ಅಂದನು. ಹಾಗೆಯೇ ಅಯಿತು. ದೇವರು ಹಗಲನ್ನಾಳುವುದಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ಬೆಳಕನ್ನೂ, ಇರಳನ್ನಾಳುವುದಕ್ಕೆ ಚಿಕ್ಕ ಬೆಳಕನ್ನೂ, ಈ ಎರಡು ದೊಡ್ಡ ಬೆಳಕುಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದನು. ಆತನು ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನು ಸಹಾ ಉಂಟುಮಾಡಿದನು. ದೇವರು ಆ ಬೆಳಕುಗಳನ್ನು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಭೂಮಿಯ ಹೇಳಿ ಬೆಳಕು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ಹಗಲಿರುಳುಗಳನ್ನು ಆಳುವುದಕ್ಕೂ ಬೆಳಕನ್ನು ಕತ್ತಲೇಯನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಅವುಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿದನು “ (ಆದ ೧ : ೧೪ – ೧೫)

ಒಂದು ಯುಗಾರಂಭದಿನದ ಸಾಧನೆಗಳು ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕೆ ಮುಂದುವರಿದುಕೊಂಡು ಹೊಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ನಾವು ಮೊದಲ ದಿನದಲ್ಲಿ ತೋರಿಬಂದ ಬೆಳಕು ಮುಂದಿನ ಎರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಿಬಂತು ಎಂದು ನಾವು ಉಂಟಿಸುವುದು ನ್ಯಾಯಸಮೃತವಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಸುತ್ತುಂಗರದ ನಂತರ ಸುತ್ತುಂಗರವು ಅಂತರಿಕ್ಷದ ಹೇಳಿರುವ ನೀರಿನಿಂದ ಕೆಳಗಿನ ನೀರಿನೆಡೆಗೆ ಇಳಿದು ಬಂತು – ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿನದವರೆಗೆ ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ ಮತ್ತು ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ನೋಹನ ಕಾಲದ ಪ್ರಳಯದ ನಂತರದ ಈ ದಿನಗಳಂತೆ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಿಬರಲಿಲ್ಲ – ಹಾಗಿದ್ದರೂ, ಸುತ್ತುಂಗರಗಳಲ್ಲಿ ಕಡೆಯದನ್ನು ಈಗ ಇಬ್ಬನಿ ತುಂಬಿದ ದಿನ ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿರುವಂತೆ ನೀರಿನ ಪರದಶಕ ತೆರೆಯಮೂಲಕ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ ಮತ್ತು ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಭೂಮಿಯ ಹೊರ ತೆರೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಈಗ ಈ ಬೆಳಕು ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ಹೋಡ ಕವಿದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ ಮತ್ತು ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಮರೆಯಾಗಿರುವಂತೆ, ಈ ಮೊದಲು ಮಂದವಾದ, ಬೂದು ಬಣ್ಣಿದ ಬೆಳಕು ಈಗ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿದ್ದು ದಿನದ ವಲಯವು ಮಾನವ ಮತ್ತು ಪಶುಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಅವುಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಚಲನೆಯ ಮೂಲಕ ಸಮಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಈ ಮಧ್ಯೆ, ಗಾಳಿಯನ್ನು ಆಮ್ಲಜನಕಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದ ಮುಂಬರುವ ಉಸಿರಾಡುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗಾಗಿ ಸಿದ್ಧತೆ ನಡಿಸಿದೆ. ನಂತರ ಅದೇ ೨೦೦೦ ವರ್ಷಗಳ ದಿನದಲ್ಲಿ, ಚಂದ್ರ ಮತ್ತು ನಕ್ಷತ್ರಗಳೂ ಸಹಾ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡವು – ಇವು ಅಲೆಗಳ ಹೇಳಿ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವುದಾಗಿದ್ದು, ರಾತ್ರಿಯ ವೇಳೆ ಸಮಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಮಾನವನಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಯಿತು.

ಸಸ್ಯಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯು ನಾಲ್ಕನೆಯದಿನದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಹೋಯಿತೆಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸಕೂಡು. ಬದಲಾಗಿ ಅದು ಪ್ರಗತಿಗೊಂಡಿತು – ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರ ಹೆಚ್ಚಿದ ಪ್ರಭಾವವು, ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಹಲ್ಲು, ಕುರುಚಲು ಗಿಡಗಳು ಮತ್ತು ಮರಗಳು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ಭೂವಿಜ್ಞಾನವು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮುನ್ನಡಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ – ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಗಳು, ಬಸವನ ಹಳು, ಏಡಿ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಉಂಟಾದವು. ಮೀನಿನ ಮುಳ್ಳು ಮತ್ತು ಪರೆಗಳು ಕಲ್ಲಿದ್ದಲಿನ ಸಂದುಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದಿವೆ ; ಆದರೆ ಇದು ಕ್ರಮವನ್ನು ಭಂಗಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕಲ್ಲಿದ್ದಲಿನ ಹಾಸುಗಳ ರಚನೆಯು ಮೂರನೆಯದಿನದ ನಂತರ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ

ಮುಂದುವರೆದು ಹರಿದಾಡುವ ಜಂತುಗಳ ಉಧ್ವವಕ್ಷೇ ಎಡೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿತು. ಈ ದಿನವು ಭೂವಿಜಾತ್ವನಿಗಳು ಹೇಳುವ 'Trias period'ಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿದೆ. ಸಾಯಂಕಾಲವೂ, ಪ್ರಾಥಮಿಕಾಲವೂ ಆಗಿ ಏಳು ಸಹಸ್ರ ವರ್ಷಗಳು, ಅಥವಾ ಪ್ರಾರಂಭದ ದಿನದಿಂದ ಒಟ್ಟು ೨೫,೦೦೦ ವರ್ಷಗಳು ಮುಗಿಯಿತು – ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನವನ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಿದ್ಧತೆಗಳು ತೋರಿಬಂದವು.

ಸೃಜನಾತ್ಮಕ ಯುಗಾರಂಭದ ಐದನೇಯ ದಿನ

“ತರುವಾಯ ದೇವರು ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ ಚಲಿಸುವ ಜಲಜಂತುಗಳು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಲಿ ; ಪಕ್ಷಿಗಳು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಅಂತರಿಕ್ಷದೊಳಗೆ ಹಾರಾಡಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಹೀಗೆ ದೇವರು ಮಹಾಜಲಚರಗಳನ್ನೂ, ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರುವ ಸಕಲವಿಧವಾದ ಜೀವಿಗಳನ್ನೂ ರೆಕ್ಕಿಗಳಳ್ಳಿ ಸಕಲ ವಿಧವಾದ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನೂ ಅವುಗಳ ಜಾತಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಉಂಟುಮಾಡಿದನು ಆತನು ಅದನ್ನು ಒಳ್ಳೆದೆಂದು ನೋಡಿದನು”

(ಆದಿ : ಗಃ ೨೦ – ೨೧)

Jelly fish ನಿಂದ Whale ವರೆಗೆ ಮಹಾಸಾಗರದ ಬಿಸಿನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡವು ಎಂಬುದನ್ನು ದಷ್ಟೊದಲ್ಲಿರುವ ಇಂದಿನ ಬೆಚ್ಚನೇಯ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಜೀವಿಗಳ ಸಮೃದ್ಧಿಯಿಂದ ನಿಣಣಯಿಸಬಹುದು. ಭಾಗಶಃ ನೀರಿನಲ್ಲಿಯೂ, ಭಾಗಶಃ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೂ ಜೀವಿಸುವ ಹರಿದಾಡುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳು (Amphibious) ಸಹಾ ಇದೇ ಅವಧಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದ ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಇಂದಿನ ಖಂಡಗಳು ಮತ್ತು ದ್ವೀಪಗಳು ಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ ಹಿಗಿ ಪುನಃ ಕುಗ್ಗತ್ತಿದ್ದವು. ಒಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೆಳಗೆ ಬರುವ ಸಣ್ಣ ಅಥವಾ ದೊಡ್ಡ ಸುತ್ತುಂಗುರಗಳಿಂದ ಮುಣಿಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲವೊಂದು ಅಲೇಯಿಂದ ತೊಳೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಚಿಪ್ಪು ಮೀನಿನ ಉಳಿಕೆಗಳು ಎತ್ತರದ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಮೇಲೆ ಕಂಡುಬಂದಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿ, ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲೆಡೆ ದೊರೆಯುವ ಸುಣ್ಣಕಲ್ಲಿನ ವಿಷುಲವಾದ ಹಾಸುಗಳನ್ನು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ‘ಚಿಪ್ಪು ಮೀನುಗಳ ಸಮಾಧಿಗಳು’ ಎಂದು ಕರೆದರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಯಾಕಿಂದರೆ, ಇವುಗಳು ಹೆಂಟೆಗಟ್ಟಿದ ಚಿಪ್ಪುಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿವೆ. ಈ ಹೇಳಲಾಗದ ಮಿಲಿಯಗಟ್ಟಲೇ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪಟ್ಟಿ ಜೀವಿಗಳು ಜನಿಸಿ, ಸಾಯುವಾಗ ತಮ್ಮ ಚಿಪ್ಪನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಉದುರಿಸಿದಾಗ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಜಂಗುಳಿ ಇದ್ದರಬೇಕು ! “ನೀವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿರಿ” ಎಂದು ದೇವರು ಅದನ್ನು ಆಶೀರ್ವಣಿಸಿದನು ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾವು ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಒದುತ್ತೇವೆ. ಹೌದು, ಅಲ್ಲಿಕಾಲದ ಒದುಕು ಮತ್ತು ಇರುವಿಕೆಯು ಸಹಾ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಅನುಗ್ರಹ ಮತ್ತು ಆಶೀರ್ವಾದ.

ದೇವರ ವಾಕ್ಯವು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಿಂಥಾಃ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಾವು ಸ್ವಾರ್ಥಸುವುದು ಬೇಡ. ಸತ್ಯವೇದವು ದೇವರ ಅಸಂಖ್ಯತ ವಿಧವಾದ ಮೀನು ಮತ್ತು ಹರಿದಾಡುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನೆಂದು ದೃಢಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ದೇವರ ಪ್ರಭಾವವು ಅಥವಾ ಆತನು ಚಿಂತಿಸಲು ದೇವರ ಉದ್ದೇಶದಂತೆ ಸಮುದ್ರವು ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಜೀವಿಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. ಕಾರ್ಯ ವಿಧಾನವು ಘೋಷಿತವಾಗಿಲ್ಲ – ಒಂದು ವರ್ಗವು ಬದಲಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದಾಗಿ ವಿಕಸಿತಗೊಂಡಿದ್ದರಬಹುದು ; ಅಥವಾ ಅದೇ ಮೂಲ ಜೀವದ್ವಾರ್ಥ (protoplasm) ದಿಂದ ಬದಲಾದ ವಿವಿಧ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ವಿವಿಧರೀತಿಯ ಜೀವಿಗಳು ಉದ್ಭವಿಸಿದ್ದರಬಹುದು. ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವಾದುರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಮತಾಭಿಮಾನವು ಅವಿವೇಕತನ. ಪುರಾತನ ಜೀಡಿಮಣ್ಣನಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದ ಈ ಜೀವದ್ವಾರ್ಥವು ಆ ಸಮುದ್ರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಉತ್ತೋಪ್ಪವಾದ ವಿನಿಜ ಭರಿತ ನೀರಿನ ರಸಾಯನಿಕ ಶ್ರೀಯೆಯಿಂದ ಉಂಟಾದುದಲ್ಲಿಂದ ನಾವು ವಾದಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವುಗಳ ವಹನಸಾಧನ ಮತ್ತು ಕರ್ತೃತ್ವಗಳು ಎಂತೇ ಇರಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಕೂಡಾ ದೇವರ ಉದ್ದೇಶ ಹಾಗೂ ಸಿದ್ಧತೆಗಳ ಫಲವಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಾವು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳು ಅದಿಕಾಂದದ ವಾಕ್ಯಗಳಿಗೆ ಕಡಿಮೆಯಲ್ಲಿದೆ.

ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಿಜಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಾಗಿಯೂ ನಾವು ಹೇಳಬೇಕು – ಏನೇ ಆದರೂ, ಸಮುದ್ರಚೀವಿಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಗೊಂಡಾಗ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಅದೇ ಜಾತಿಯದಾಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಅದನ್ನು ತರಲಾಗಿತ್ತು – ವರ್ಗದ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ತಳ್ಳಿಹಾಕಲಾಗದು. ಇದು ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದರೂ ಇದು ದೇವರ ಕೆಲಸ.

ಈ ಯುಗಾರಂಭ ದಿನವು ವಿಜಾತಿನಿಗಳ 'ಹರಿದಾದುವಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕಾಲ'ಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿದೆ. ಸಾಯಂಕಲವೂ, ಪ್ರಾಧಣಿಕಾಲವೂ ಆಗಿ ಮಾನವನ ಮನೆ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯವಾದ ಈ ಲೋಕದ ಕ್ರಮಪಡಿಸುವಿಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಗೊಂಡ ಆರಂಭದಿಂದ ಈ ವರೆಗೆ ೫೫೦೦ ವರ್ಷಗಳು ಸಂದು ಹೋದವು.

ಸೃಜನಾತ್ಮಕ ಯುಗಾರಂಭದ ಆರಾಂಧ ದಿನ

"ಮತ್ತು ದೇವರು- ಭೂಮಿಯಿಂದ ಜೀವಜಂತುಗಳು ಉಂಟಾಗಲಿ ; ಪಶುಕ್ರಿಮಿಗಳೂ, ಕಾಡುಮೃಗಗಳೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಜಾತಿಗನುಷಾರವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಲಿ ಅಂದನು. ಹಾಗೆಯೇ ಆಯಿತು. ದೇವರು ಕಾಡುಮೃಗಗಳನ್ನೂ ಪಶುಗಳನ್ನೂ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಹರಿದಾದುವ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಗಳನ್ನೂ ಅವುಗಳ ಜಾತಿಗನುಷಾರ ಉಂಟುಮಾಡಿದನು. ಆತನು ಅದನ್ನು ಒಳ್ಳೇದೆಂದು ನೋಡಿದನು "

(ಆದ : ೧ : ೨೪ - ೨೫)

ಈ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ಸಂಗತಿಗಳು ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬಂದಿತ್ತು : ಭೂಮಿಯ ಪದರು ನೂರಾರು ಆಡಿಗಳ ಮರಳು, ಜೀಡಿಮಣ್ಣು, ಚಿಪ್ಪಗಳು, ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು ಮತ್ತು ಒಟ್ಟಾದ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಖಿನಿಜಗಳಿಂದ ದಪ್ಪವಾಗಿಹೋಗಿತ್ತು – ಕೆಲವು ಭೂಕಂಪಗಳಿಂದ ಎಸೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿ ಪ್ರದಿ ಪ್ರದಿಯಾದ ಬಂಡೆಗಳಿಂದ, ಕೆಲವು ಒಮ್ಮೆ ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅವರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಸುತ್ತಂಗುರಗಳಿಂದ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿ ಮತ್ತು ಸಸ್ಯಗಳ ಶೇಖರಣೆಯಿಂದ ; ಇವುಗಳಲ್ಲದೆ, ಈ ಭೂಮಿಯ ಸಹಾ ಕಳೆದ ೫೫,೦೦೦ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಗಣನೀಯವಾಗಿತಂಪುಗೊಂಡಿದ್ದರಬೇಕು. ಭೂಮಿಯ ಮೇಲ್ಮೈಯ ತಕ್ಷಣ್ಣ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಮುದ್ರಕ್ಷಿಂತ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿದ್ದ ಪವತ ಶ್ರೇಣಿಗಳಿಂದ, ಕಣಿವೆಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರೆದಿದ್ದ ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಮೂರು ವಿಧವಾಗಿ ವಿಭಜನೆಗೊಂಡಿದೆ ; (೧) ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಹರಿದಾದುವ ಜಂತುಗಳು : ತಣ್ಣನೆಯ ರಕ್ತದ, ಉಸಿರಾದುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಾದ ಗವಳ (Lizards) ಮುಂತಾದವುಗಳು (೨) ನೆಲದ ಮೇಲಿನ ಪಶುಗಳು, ಕ್ರೂರ ಪ್ರಾಣಿಗಳು (ಸಾಕು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ) (೩) ಮಾನವರಿಗೆ ಜೊತೆಗಾರವಾಗಿರುವ ಈ ಸಾಕು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ 'ಜಾನುವಾರು'ಗಳಿಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ . ಸೇವಿಸಲು ಅಯೋಗ್ಯವಾದ ಗಾಳಿಯು ಸಹಾ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ Carboniferous ಅವಧಿಗೆ ಸೇರಿದ ಮೇಲ್ತರಗತಿಯ ಸಸ್ಯಗಳಿಂದ ಹೀರಲ್ಪಟ್ಟಿ ಶುದ್ಧಿಕರಣಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಹೆಚ್ಚಿನ ಹೈಡ್ರೋ-ಕಾಬಣ್ಣಗಳು ಸಾಗದಲ್ಲಿರುತ್ತೆ ಅತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಚಿಪ್ಪಮೀನಗಳಿಂದ ಹೀರಲ್ಪಟ್ಟಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಸಮುದ್ರ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಉಸಿರಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗಿತ್ತಿತ್ತು.

ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಾ ನಾವು ಅನವಶ್ಯಕವಾಗಿ ವಿಕಾಸವಾದಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಕಾದಾಡಬಾರದು. ದೇವರು ಬಯಸಿದ್ದರೆ ಆತನು ಎಲ್ಲಾ ವಿಧವಾದ ಜೀವಿಗಳು ಒಂದರಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಬೆಳೆದು ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದಿತ್ತು ಅಥವಾ ಆತನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವಿಗಳನ್ನೂ ಮೂಲ ಜೀವದ್ವಯವ್ಯಳ್ಳ ಜೀಡಿಮಣ್ಣಿನಿಂದಲೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಸು ಬಹುದಿತ್ತೆಂದು ಒಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಆತನು ಯಾವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿರಬಹುದೆಂಬುದು ನಮಗೆ ಅರಿಯದು. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಇವುಗಳು ಸತ್ಯವೇದದಲ್ಲಿಯಾಗಲೀ, ಬಂಡೆಗಳಲ್ಲಿಯಾಗಲೀ ನಮಗೆ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿದ್ದಾಗ್ನ್ಯ ದೇವರು ಇದನ್ನು ಮಾಡಿ ಪೂರ್ಯಸಲು ಯಾವುದೇ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನಾಗಲಿ ಅನುಸರಿಸಿರಲಿ ಆತನು

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಾಣಿಜೀವಿಯನ್ನು ಒಂದೊಂದು ಬಗೆಯನ್ನಾಗಿ ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸಿದ್ದು ಅವುಗಳು ಬದಲಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಂಟುಮಾಡಿದ್ದಾನೆ; - ಮಾನವನ ಚಾತುರತ್ಯೆಯು ಸಹಾ ಇದನ್ನು ಬದಲಿಸುವಂತೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ವಿಫಲವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ ಕೈಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ಮುದ್ರೆ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಪ್ರಕೃತಿಯಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಅಂಥಕ್ಕಿರುತ್ತಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಇವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಇದು ಕೆಲವೊಂದು ಸಮಯ ವಿಕಾಸಗೊಂದು, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಹಿಂಚಲನೆಯಿಂದ ಅವಿರತವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಬಗೆ ಗಮನಿಸಿದಲ್ಲಿ ಅವೂಹ್ ಸ್ಥಿರತೆ ನಮಗೆ ಕಾಣ ಸಿಗದು.

ದೇವರು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಆರನೆಯ ಆರಂಭ ದಿನದ ಅಂತ್ಯಸಮಯಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂಚೆ ಉಂಟುಮಾಡಿದನೆಂದು ನಾವು ವಿವೇಚನಾಪ್ರಾರ್ಥಕವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಬಹುದು. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಅಂತಿಮವಾದುದಾಗಿದೆ. ದೇವರು ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಆರನೆಯ ದಿನವಲ್ಲ, ಏಳನೆಯದಿನ ಮುಗಿಸಿದನೆಂದು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿಯದೆ. ; - ಮಾನವನನ್ನು ಎರಡು ಲಿಂಗಗಳನ್ನಾಗಿ ವಿಭಾಜಿಸಿದ್ದೇ ಆತನ ಕಡೆಯ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದ್ದರಬೇಕು.

“ ಆ ಮೇಲೆ ದೇವರು - ನಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹೋಲಿಕೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡೋಣ ; ಅವರು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಮೀನುಗಳ ಮೇಲೆಯೂ, ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಹಾರಾಡುವ ಪಕ್ಷಿಗಳಮೇಲೆಯೂ, ಪಶುಗಳ ಮೇಲೆಯೂ, ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಹರಿದಾಡುವ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ದೊರೆತನ ಮಾಡಲ ಅಂದನು ”

ಹೀಗೆ ದೇವರು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಉಂಟುಮಾಡಿದನು ; ದೇವಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಆತನನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದನು. ಅವರನ್ನು ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದನು.

“ಇದಲ್ಲದೆ ದೇವರು ಅವರನ್ನು ಅಶೀವದಿಸಿ - ನೀವು ಬಹುಸಂತಾನವುಳ್ಳವರಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿರಿ ; ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ವಶಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಸಮುದ್ರದ ಮೀನುಗಳ ಮೇಲೆಯೂ, ಆಕಾಸ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುವ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ದೊರೆತನ ಮಾಡಿರಿ ಅಂದನು ” (ಆದಿ ೧ : ೨೬-೨೭)

ಗಿಡಗಳು, ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಜೀವಿಸುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಅದರ ವಿವಿಧ ಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಕಾಸಗೊಂಡವು ಅಥವಾ ವಧಿಸಿದವು ಎಂಬುದನ್ನು ದೇವರವಾಕ್ಯದ ಭಾಷಾಶೈಲಿಯು ಅಲ್ಲಿಗಳಿಂದುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಮಾನವ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಬಗೆ ಇರುವ ವಿಶಾಲವಾದ ವರ್ತಾಸವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು ನಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಎರಡನೆಯದು ದೇವರ ಸೃಷ್ಟಿ ಶಕ್ತಿಯ ನೇರವಾದ ಚಲಾವಣೆಯ ವಿಶ್ವ ಪ್ರಕಟನೆಯಾಗಿದೆ, ಅದರೆ ಬೇರೆಯವುಗಳು ಹಾಗಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಅವುಗಳು ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ :- “ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲು ಬೆಳೆಯಿತು ” (ವಚನ ೧೨) “ ಚಲಿಸುವ ಜಲಜಂತುಗಳು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಲ್ಲ ” (ವಚನ ೨೦) “ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಜೀವಜಂತುಗಳು ಉಂಟಾಗಲಿ ; ಪಶುಕ್ರಿಮಿಗಳೂ, ಕಾಡು ಮೃಗಗಳೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಜಾತಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಲಿ ” (ವಚನ ೨೪).

ಸೃಷ್ಟಿಕಾರ್ಯದ ಬಗೆ ಎರಡು ವಿವರಣೆಗಳವೆ - ಮೊದಲನೆಯದು ನಾವಿದುವರೆಗೆ ವಿಚಾರಮಾಡಿದ್ದು. ಇದು ವಿಷಣುವನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಮತ್ತು ಯಾರಂಭ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಮತ್ತೊಂದು ವಿವರಣೆಯನ್ನು ನಾವು ಆದಿಕಾಂಡ ಅ: ೪-೨೫ ರಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು. ಮತ್ತೊಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈ ಪರಿಚ್ಛೇದಗಳ ವಿಭಜನೆಯಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಾಗಿದೆ - ಎರಡು ವಿವರಣೆಗಳೂ ಒಂದೇ ಪರಿಚ್ಛೇದದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. . ಎರಡನೆಯದು, ಮೊದಲನೆಯದರ ವಿವರವಾದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಂತಿದೆ. “ ಇದು

ಭೂಮಾತ್ರಾಕಾಶಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ ಚರಿತ್ರೆ”. ಕರ್ತವ್ಯಾದ ದೇವರು ಭೂಮಾತ್ರಾಕಾಶಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದಾಗ ಯಾವ ಗಿಡವಾದರೂ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮೊದಲನೆಯ ಹಾಗೂ ಪ್ರಮುಖೀವಾದ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವಾಗ “ದೇವರು” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಎಡನೆಯ ಅಥವಾ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ “ಯೆಹೋವ ದೇವರು” ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನೇರವೇರಿಸಿದನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. – ದೇವರು ಭೂಮಾತ್ರಾಕಾಶಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದ “ದಿನದಲ್ಲಿ” ಎನ್ನುವಾಗ. ಹಿಂದೆ ಆರುದಿನಗಳೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ‘ವಿಶಾಲವಾದ ಒಂದೇ ದಿನ’ ಎಂದು ಗ್ರಹಿಸಬಹುದು.

‘ದೇವರು’ ಎಂದು ಮೊದಲನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದ ಇಬ್ರಿಯ ಸಾಮನ್ಯ ಪದವಾದ ‘Elohim’ ನಿಂದ ಬಂದದ್ದು. ಇದರ ಬಹುವಚನವನ್ನು ‘ದೇವರುಗಳು’ ಎಂದು ಭಾಷಾಂತರಿಸಬಹುದು. ಇದು ನಾವೀಗಾಗಲೇ ಕಂಡು ಕೊಂಡಂತೆ ‘ಪರಾಕ್ರಮಿಗಳು’ ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ . ದೇವರು ‘ಪಡೆದಾತನಾಗಿರುವ ಆ ಏಕೈಕನು’ (Only begotton) ಖಿಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಈ ಸೃಷ್ಟಿಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಆತನ ಕಾರ್ಯಕರ್ತ. ಆತನು ಇದರ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಇವನೊಂದಿಗೆ ಭಾಗೀದಾರನಾಗಿದ್ದಿರಬಹುದು. ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಬೇರೆಡೆಗಳಲ್ಲಿರುವಂತೆ ದೇವದೂತರ ದೊಡ್ಡ ಗುಂಪಿಗೂ ‘ಎಲೋಹಿಂ’ ಎಂಬ ಪದ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ. (ಸಂಪುಟ 7ರ ಪ್ರಾಗಳನ್ನು ಸಹಾ ನೋಡಿ). ಆದುದರಿಂದ, ಎರಡನೆಯ ಅಥವಾ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿರುವ ವಿವರಣೆಯು ಆತನ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ, ಸಾಧವಾಗಿ ಯಾರೇ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಎಲ್ಲರ ತಂದೆಯಾಗಿರುವ ಯೆಹೋವಮು ಮಾತ್ರವೇ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ ಎಂಬ ಸತ್ಯವು ನಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಸೇಳಿಯಬೇಕು. ಮಾನವನ ಸೃಷ್ಟಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿರುವ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ಬಹುಶಃ ಇಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಣೆಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುವುದು. ಅದು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ :-

“ ಕರ್ತವ್ಯಾದ ದೇವರು ನೆಲದ ಮಣಿನಿಂದ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ಅವನ ಮೂಗಿಸಲ್ಲಿ ಜೀವಶ್ವಸವನ್ನು ಉದಿದನು ; ಆಗ ಮನುಷ್ಯನು ಬದಕುವ ಪ್ರಾಣಿಯಾದನು ” (ಆದ ೨ : ೨)

ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ, ಜೀವಿಗಳು ಎವ್ವೇ ಕ್ಷುಲ್ಲಕ್ರಾದರೂ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಆತನಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸದೇ ಹೋದರೂ, ಆತನನ್ನು ಮೆಚ್ಚದೇ ಹೋದರೂ, ಆತನನ್ನು ಅರಿಯದೇ ಹೋದರೂ ಸಹಾ ದೇವರು ಅವುಗಳಿಂದ ಮಹಿಮೆಪಟ್ಟಿನು. ದೇವರ ಉದ್ದೀಶಕ್ಕೆ ಇವುಗಳೆಲ್ಲವು ಮೊದಲೇ ವೇದ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ, ಈ ಲೋಕದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿ ಜೀವಿಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯತ್ತಮ ಕೃತಿಯಿಂದ ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದ ಮಾನವನಿಗಾಗಿ ಸಿದ್ಧತೆ ನಡೆದಿತ್ತು. “ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಲಿ ” ಅಥವಾ “ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಜೀವಜಂತುಗಳು ಉಂಟಾಗಲಿ ” ಎಂದಾಗಲಿ ಮಾನವನ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, ಮಾನವನು ಆತನನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದವನ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಸೃಷ್ಟಿಯೋ ಎಂಬಂತೆ “ ದೇವರು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಉಂಟುಮಾಡಿದನು ” (ಆದ ೧: ೨೨) ಎಂದು ದಾಖಲಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಎಲೋಹಿಂ ಸ್ವರೂಪವೆಂದಾಗಲೇ ಅಥವಾ ಯೆಹೋವನ ಸ್ವರೂಪವೆಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾದಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಚಾರವಿಲ್ಲ. ಯೆಹೋವನ ಮಕ್ಕಳಾದ ‘ಎಲೋಹಿಂ’ಗಳು ತಮ್ಮ ಅಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹಿತ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಆತನಂತೆ ಇರಲಿಲ್ಲವೋ?

ನಾವು ‘ಸ್ವರೂಪ’ ಎಂಬುದನ್ನು ‘ಶಾರೀರಕ ರೂಪ’ ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಾರದು, ಆದರೆ ಇದು ಮಾನವನ ಅಂತಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಣತೆ ರೂಪಿಸಿರುವ ಮಹಾ ಅತ್ಯನ ಸ್ನೇಹಿತ ಮತ್ತು ಬೆದ್ದಿಕ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿದೆ.

ಹೋಲಿಕೆ ಎನ್ನವಾಗ ಸಂಶಯಾತೀತವಾಗಿ ಅದು ದೇವರು ಇಡಿ ವಿಶ್ವಕ್ರೇ ಅರಸನಾಗಿರುವಂತೆ ಮನುಷ್ಯನು ಭೂಲೋಕದ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಅರಸನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ದೇವರ ವಾಕ್ಯಕ್ಷಮ್ಯ ಮತ್ತು ಇಡಿ ಲೋಕವೇ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ದೈವಜಾನ್ಯನ ವೇದವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪಂಡಿತರುಗಳು, ಪ್ರಮುಖ ಪೀಠಗಳಲ್ಲಿರುವ ದೇವರ ಸೇವಕರುಗಳು ತಲೆಬಾಗಿ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ದೇವರಾದ ‘ವಿಕಾಸವಾದ’ವನ್ನ ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿರುವ ‘ಅಧುನಿಕ ವಿಜ್ಞಾನ’ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ವಿಚಾರಕ್ಷಮ್ಯ ಒಂದುರಿತಿಯ ಯುದ್ಧಭಾಮಿಯೇ ಇದ್ದಂತಿದೆ. ಈ ಎರಡೂ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂಡು ಎದುರಾಗಿವೆ. ಈ ‘ವಿಕಾಸವಾದವು’ ನಿಜವಾದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವೇದವು ಆದಿಕಾಂಡದಿಂದ ಪ್ರಕಟನೆಯವರೆಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸುಳಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುವಂತೆ, ಸತ್ಯವೇದವು ನಿಜವಾದಲ್ಲಿ ವಿಕಾಸವಾದವು ಮಾನವನ ಸಂಬಂಧಿತವಾದ ಅದರ ಎಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಷಾಭಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸುಳಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ವಿಶಯವನ್ನು ನಿಧರಿಸಬೇಕಾದುದು ಆದಿಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ ದೇವರ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ವಿವರಣೆಗಳು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಇತರ ವಾಕ್ಯಗಳ ಹೇಳಿಕೆಗಳೂ ಅಷ್ಟೇ ಬಲಯುತವಾಗಿವೆ. ಸತ್ಯವೇದದ ಸಮಗ್ರ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಆದಿಕಾಂಡದ ಈ ದಾಖಿಲೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಅದರೊಂದಿಗೆ ನಿಂತು ಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಇಲ್ಲವೇ ಬಿದ್ದ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯನು ಶುದ್ಧ ಮತ್ತು ಸಮಪರಕ ಹಾಗೂ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಸಂಪನ್ಮೂಲಾದ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಆತನನ್ನು ಸತ್ಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ದೇವ ಸ್ವರೂಪನು ಎಂದು ಕರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಆತನ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನು ನಿತ್ಯಜೀವಕ್ಷಮಿ ಆತನಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದಾದ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಏಜೆನ್ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಆತನನ್ನು ಇಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ನಿಷಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದ ಹಣ್ಣಿನ್ನು ತಿಂದ ಅವಿಧೀಯತೆಯು ‘ಪಾಪ’ವೆಂದು ಪರಿಗಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ‘ಮರಣ’ವೆಂಬ ಶಿಕ್ಷೆ ಆತನಿಗೆ ಒದಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಆತನನ್ನು ಈ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ವಿಮೋಚಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ.

ಮೇಲಾಗಿ, ಮಾನವನಾದ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನು ‘anti-lutron’, ಮತ್ತು ಪ್ರಫಮ್ ಮಾನವನ ತಪ್ಪಿಗಾಗಿ ತೆತ್ತು ‘ಕ್ಷಡು’ (ಅನುರೂಪವಾದ ಹಣ) ಎಂಬುದಾಗಿ ಫೋಷಿತಗೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಆತನನ್ನು ಪಾಪ ಮಾಡಿ ದೇವರ ಮರಣ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ತುತ್ತಾಗುವ ಹೊದಲು ಇದ್ದ ಪ್ರಫಮ್ ಮಾನವನ ನಿದರ್ಶನ ಎನ್ನಬಹುದು.

ಈ ಹೊದಲು ಇದ್ದಂತೆ ಈಗಲೂ ಅನೇಕ ಗಣ್ಯ ಹಾಗೂ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಜನರಿದ್ದಾರೆಂದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಆದರೆ, ಇವರೆಲ್ಲರನ್ನು ದೇವರು ಪಾಪಿಗಳು ಎಂದು ಫೋಷಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇವರುಗಳು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಮಪರಕ್ಷಯ ಪೌಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಾತ್ಪಾರ್ವಕವಾಗಿ ಆತನನ್ನು ಸಮೀಪಿಸದೇ, ಆತನಿಂದ ಪಾಪಕ್ಕೂಮಾಪಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದದೇ ಇರುವಲ್ಲಿ ಅಂತರೆ ಯೇಹೋವನಿಂದ ಅಂಗಿಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ಬಳಿಗೆ ಒಂದವರೆಲ್ಲರೂ ಆತನ ಕೃಪೆಯಿಂದಲೇ ಕ್ರಿಸ್ತನ ನೀತಿಯಳ್ಳಿ ನಿಲುವಂಗಿಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಫಲಿತಾಂಶವೆಂದರೆ, ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮೇರೆಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ ತೃಪ್ತಿಗೆ ತಕ್ಷಂತೆ ಯಾರಾದರೂ ಮುಂಚಿನಂತೆ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆಗುವ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪ್ರಸರುಜ್ಞಿವನ ಅಥವಾ ಪ್ರಸಃವಶ. ಆದಾಮನು ಪಾಪಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಆತನೊಡನೆ ಆಪ್ತ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆಸಿ ಆತನನ್ನು ತನ್ನ ಮಗನೆಂದು ಕರೆದಾತನೂ, ನಂತರದಲ್ಲಿ ಆದಾಮನನ್ನು ಹಾಗೂ ಆತನ ಮಕ್ಕಳಾದ ನಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷೋಧದ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು ಫೋಷಿಸಿ ಪಾಪದ ದೇಸೆಯಿಂದ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ತಳ್ಳಿದಾತನೂ ಇದೇ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನು. ‘ದೇವರ ಮಗ’ನಾಗಿ (ಲೂಕ ೩: ೧೫) ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಆದಾಮನಲ್ಲಿ ಪಾಪವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಲೋಕವು ಆರಂಭವಾದಂದಿನಿಂದ ಇದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರವಾದಿಗಳೂ ಬರಲಿರುವ ಯುಗವು “ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳ ಪುನಶ್ಚೇತನದ ಕಾಲ” ಎಂದು ಫೋಷಿಸಿರುವುದು ಸತ್ಯವಾಗಿರುವಂತೆ, ವಿಕಾಸವಾದವು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ದೇವರ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಉಗ್ರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿರೋಧ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದೂ ಅಷ್ಟೇ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ವರೆಗೆ ಮಾನವ ಕುಲಕ್ಕೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಆಶೀರ್ವಾದವೇಸಿರುವ ಪುನರುಜ್ಞೀವವು ಒಂದು ವೇಳೆ ವಿಕಾಸವಾದವು ಸರಿಯಾದುದಂದು ಕಂಡುಬಂದಲ್ಲಿ ಅದುವೇ ಅಪರಾಧವೇಸಿಸುವುದು. ಯಾವುದಾದರೂ ಅಂಥ ಶಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಇಲ್ಲವೇ ಇತರ ವಿಕಾಸ ಸಂಭಂದಿತ ಪ್ರಕ್ರೀಯೆಗಳಿಂದ ಮಾನವನು ಜೀವದ್ವಾದಿಂದ ಕಪ್ಪೆ ಚಿಪ್ಪಿನವರೆಗೆ, ಕಪ್ಪೆ ಚಿಪ್ಪಿನಿಂದ ಮೀನಿನವರೆಗೆ, ಮೀನಿನಿಂದ ಹರಿದಾಡುವ ಜಂತುವಿನವರೆಗೆ, ಇವುಗಳಿಂದ ಮಂಗನ ವರೆಗೆ, ಮಂಗನಿಂದ ಕೆಳ ಮಟ್ಟದ ಮಾನವನವರೆಗೆ, ಇವುಗಳಿಂದ ನವ್ಯವರೆಗೆ ತನ್ನ ಆಯಾಸಕರವಾದ ಸಾಹಸದಿಂದ ಮತ್ತು ಪ್ರಯಾಸಕರ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಹತ್ತುತ್ತಿದ್ದರೆ, - ಆಗ ಮಾನವಕುಲವನ್ನು ಆದಾಮನ ಮಂಚಿನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಪುನಃವಶಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಧಕ್ಕೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಮತ್ತು ಬಹುಶಃ ಈ ಪುನಶ್ಚೇತನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಒತ್ತಾಯಪ್ರಾವಕವಾಗಿ ‘ಜೀವದ್ವಾದ’ (protoplasm) ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಡ ಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗ ವ್ಯಾದ್ಯಂತರ ನೆಲೆಯಿಲ್ಲ. ದೇವಜನರು ಆತನ ವಾಕ್ಯಕ್ಷನುಸಾರವಾಗಿ ಏಷ್ಟು ಬೇಗ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ನಿಧಾರ ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಅದು ಅವರಿಗೆ ಒಳಿತಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಈಗ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮತ್ತು ಸಾಧ್ಯವಾದಲ್ಲಿ ಮೋಸಗಳಿಸಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಿರುವ ಕೆಲವೊಂದು ಈಡು ಇಲ್ಲದ ಮತ್ತು ವಿಕಾಸ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಿಗೆ ನೀಜ್ಯಯವಾಗಿಯೂ ಬಲೆ ಬೀಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದು “ಎಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯರೂ (ವಿಕಾಸವಾದಿಗಳು) ಸುಖುಗಾರು, ದೇವರು ಸತ್ಯವಂತನೇ ಸರಿ” (ರೋಮ ೧೦:೪).

ನಾವಿಲ್ಲಿ ಆದಾಮನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ವಿವರಣೆಗೆ, ಆತನ ಶರೀರ ರಚನೆ, ದೇಹ, ಆತ್ಮ ಅಥವಾ ಜೀವದ ಉಸಿರು ಮತ್ತು ಇವುಗಳು ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದುಗೂಡಿಕೊಂಡು ಆತನನ್ನು ಜೀವಿಸುವ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನಾಗಿ ಅಥವಾ ಆತ್ಮವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದವು ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಲೀ ಹೋಗುವದಿಲ್ಲ. ಇವುಗಳನ್ನು ಬೇರೋಂದು ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಈಗಳೇ ಪ್ರಸ್ತುತಿಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ (ಸಂಪುಟ V , ಅಧ್ಯಾಯ : xii ನೋಡಿರಿ).

ಮುಂದಿನ ಪೀಠಿಗಳಲ್ಲಿನ ಅವರ ಘಲದಾಯಕತ್ವವು ಕೆಲವರು ಗ್ರಹಿಸುವಂತೆ ಪಾಪದೊಡನೆ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ದೇವರ ಅಶಿವಾದದ ಭಾಗವಾಗಿದೆ, ಪತನ ಮತ್ತು ಅದರ ಶಾಪ ಅಥವಾ ದಂಡದ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಏಕೈಕ ಸಂಬಂಧವೆಂದರೆ, ಹೇಳಿರುವಂತೆ ತಾಯಿಯ ಹೆರಿಗೆ ವೇದಸೆಯ ಹೆಚ್ಚಳ ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡಿಯುವಿಕೆ, ಮುಖಿದ ಮೇಲೆ ಬೆವರು. ಇದು ಹೆಚ್ಚಾದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಾನವ ಜನಾಂಗವು ಅವನತಿ ಹೊಂದಿ ಶಾರಿರಿಕವಾಗಿಯೂ, ಮಾನಸಿಕವಾಗಿಯೂ ಬಲಹೀನವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಈ ಭಾವಿಯನ್ನು ತುಂಬಿವಂತೆ (ಭತ್ತಿ ಮಾಡುವುದಲ್ಲ) ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂತಾನವು ಬೇಳೆದುಬಂದಾಗ ಘಲದಾಯಕತ್ವದ ಉದ್ದೇಶವು ನೆರವೇರಬಹುದಿತ್ತು. ಈಗಳೇ ಬಹಳಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಜನರು ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಸತ್ಯ - ಬಹುಶಃ ಐವತ್ತು ದಶಲಕ್ಷ - ಎಲ್ಲರೂ ಈಗ ಮರಣವೆಂಬ ಕಾರಾಗ್ವಯದಲ್ಲಿ ದೀಘ್ರವಾದ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದೇ ಹೆಚ್ಚಳಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ಭಾಬಾಗದಲ್ಲಿ ಇದರ ಎರಡು ಅಥವಾ ಮೂರು ಪಾಲು ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಹಿಡಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ - ಈಗಿನ ಖಿಂಡಗಳು ಭಾವಿಯ ಅಡಿಯಿಂದ ಎದ್ದು ಬಂದಂತೆ ಮುಂದೆಯೂ ಎದ್ದುಬರಬಹುದಾದ ಖಿಂಡಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಗಣನೆಗೆ ತಂದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ.

ಧರ್ಮವಿರೋಧಿ ಮನಸ್ಸಳ್ಳ ಕೆಲವು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಬಹಳ ಸಮಯದಿಂದ ಮಾನವನು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅದಿಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸಮಯಕ್ಕಿಂತ ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೇ ಇದ್ದನೆಂದು ರುಚಿವಾತು ಪಡಿಸಲು ಹಾತೋರೆಯತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಸತ್ಯವೇದದಲ್ಲಿ ಸುಜ್ಞಮಾತನ್ನು ನೀಡಿದ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ಆ ಮೂಲಕ ವಿಜ್ಞಾನಿಗೆ ವಿಶ್ವಪ್ರಭ್ಯಾತಿ ತರುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಜೀಡಿಮಣ್ಣ ಮತ್ತು ಕಂಕರದಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಪ್ರತಿಯೋಂದು ಸಿಕ್ಕಿದ ಪ್ರತಿಯೋಂದು ಮೂಳೆಯನ್ನೂ ಪರಿಶೋಧಿಸಲಾಗುತ್ತತ್ತು. ನಂಬಿಲನಹವಾದ ಈ ರೀತಿಯ ಸಾಕ್ಷಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾವೀಗಳೇ ಗಮನ ಸೇಳಿದ್ದೇವೆ* ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಇವು ಆಧುನಿಕ ಭಾರತೀಯದ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದ್ದು ಅವರು ಅವುಗಳನ್ನು ಅಗ್ನಿಶಿಲೀಗಳ ಬಳಿ ರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ಸಂಪುಟ || , ಪುಟವನ್ನು ನೋಡಿರಿ)

- ಅದಾಮಪೂರ್ವ ಮನುಷ್ಯನ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಈ ಮೂಲಕ ಮಾನವನ ವಿವಿಧ ಜನಾಂಗಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಣೆ ಪಡೆಯಿರುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ಅರಿವಿಲ್ಲವೆಂತಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಸತ್ಯವೇದವು ದೇವರ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಎಂದು ನಾವು ದೃಢವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವ ಕಾರಣ ಅದು ಮಾನವನ ಎಲ್ಲಾ ಉಪನಿಷತ್ತಿಗಳೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿದೆ. ಅದು ಮಾನವ ಕುಟುಂಬದ ಒಕ್ಕಟ್ಟನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹಿಂಗೆ ಫೋಂಟಿತ್ತುದೆ :- : “ ಆತನು ಒಬ್ಬನಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲಾ ಜನಾಂಗದವರನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಅವರವರು ಇರತಕ್ಕ ಕಾಲಗಳನ್ನೂ ಅವರವರ ನಿವಾಸಗಳ ಹೇಳಿಗಳನ್ನೂ ನಿಷ್ಪಣಿಸಿದನು ”(ಅ,ಕ್ರಿ ೧೯ : ೨೬). ಇದಲ್ಲದೆ, ಜಲಪ್ರಯಾತ್ರಿ ಕಥೆಯೂ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿದ್ದು, ಕೇವಲ ಎಂಟು ಮಂದಿ ಮಾತ್ರ ನಾವೇಯಲ್ಲಿ ಉಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು ಮತ್ತು ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಆದಮನ ಸಂತತಿಯವನಾದ ನೋವನ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ವಿವಿಧ ಮಾದರಿಯ ಮನುಷ್ಯರು ಅಧಿಕಾರಿ ಅವರ ಜನಾಂಗಗಳಿಗೆ ಹವಾಗುಣ, ಪದ್ಧತಿಗಳು, ಆಹಾರ ಮುಂತಾದವರ್ಗಗಳೂ ಕಾರಣವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ವಿವಿಧ ಜನರು ವಿವಿಧ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಕಾಂತತೆಯಿಂದ ಇದ್ದ ಕಾರಣ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯತೆಗಳು ಉಂಟಾದುವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಯೂರೋಪಿಯನ್ನರು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಚೀನಾದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಾಲವಿದ್ದದರಿಂದ ಅವರ ಸೇರೆಯವರ ಹೋಲಿಕೆಯನ್ನು ಪಡೆದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಬಣ್ಣ ಮತ್ತು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹೋಲಿಕೆ ಪಡೆದಿರುತ್ತಾರೆ –ಇದಕ್ಕೆ ನಿಸ್ಪಂದೇಹವಾಗಿ ತಾಯಿಯ ಗಭ್ರಕಾಲದ ಪರಿಸರದ ಪರಿಣಾಮವೇ ಕಾರಣ. ಚೈನಾದ ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜನರು ತಮ್ಮನ್ನು ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ.ಶ. ೨೦ರಲ್ಲಿ ಯಿಹಾದ್ಯಕಾಲವು ಸಮಾಪ್ತವಾದಾಗ ಚೆದುರಿಹೋದ ಇಸ್ರಾಯೀಲ್‌ರೋಂದಿಗೆ ಗುರುತಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಇಂಥಾ: ಸಜಾತೀಕರಣದ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬಹುದು. ಗಟ್ಟಿ ಜನಾಂಗದವರಾಗಿದ್ದ ಈ ಯಿಹಾದಿಗಳನ್ನು ಈಗ ಚೀನೀಯರಿಂದ ಬೇರೆಟ್ಟು ಗುರುತಿಸುವುದು ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯ.

Victoria Philosophical Institute ನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಮಯದ ಹಿಂದೆ ನಡೆದ ಸಭೆಯೋಂದರಲ್ಲಿ ಹಿಂಗೆ ಹೇಳಲಾಯಿತು :-

“ Pro || Stokes, F.R.S. , Sir J.R. Bennett, Vice pres R.S. , Prof || Beale, F.R.S. ಮತ್ತು ವಿಕಾಸವಾದದ ವಿವಿಧ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ವಿಕಾಸವಾದದ ಕರಿತಾದ ಹಲ್ಲು ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜಗರೂಕತೆಯಿಂದ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಮಾನವನು ಕೆಳವರ್ಗದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದ ವಿಕಾಸಗೊಂಡನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ನೈತಿಕ ಬೆಂಬಲ ನೀಡಲು ಇನ್ನೂ ಯಾವುದೇ ವೈಚ್ಯಾನಿಕ ಸಾಕ್ಷಿ ದೊರೆತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಷೈಲ್ಸ್|| Virchow ಎಂಬುವವರು ಮಾನವನ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕೆಳ ಹಂತದ ಅವಶೇಷಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅನುಪಾತ್ತಿಯಿದೆಯಿಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇತಿಹಾಸಪೂರ್ವ ಮನುಷ್ಯ ಶರೀರ ರಚನೆ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿನ ಯಾವುದೇ ಸಾಕಾರಾತ್ಮಕ ಮುಂದುವರಿಕೆಯು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಆ ರೀತಿಯ ಸಂಬಂಧವಿರುವ ಸಾಕ್ಷಗಳಿಂದ ಅಂದರೆ ಉಳಿದ ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಯ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಹೊರತುಪಡಿಸಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒವ ಪ್ರಸಿದ್ಧ palaeontologist ಆಗಿದ್ದ ಷೈಲ್ಸ್|| Barraude ಎಂಬುವವರು ಅವರ ಯಾವುದೇ ಪರಿಕ್ಷೇಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಅವಶೇಷವು ಮತ್ತೊಂದಾದ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಕಂಡುಬಂದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವೈಕ್ಯಾಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ, ಯಾವುದೇ ವೈಚ್ಯಾನಿಕ ವೈಕ್ಯಿಕ ಈ ವರೆಗೆ ಮಾನವ ಮತ್ತು ಮಂಗನ, ಮೀನು ಮತ್ತು ಕಪ್ಪೆಯ ಹಾಗೂ ಬೆನ್ನು ಮೂಳೆ ಹೊಂದಿದ ಮತ್ತು ಹೊಂದದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ನಡುವೆ ಇರಬಹುದಾದ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಇದರಿಂದ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಯಾವುದೇ ಜಾತಿಯ ಪ್ರಾಣಿಯಾಗಲಿ, ಅದರ ಅವಶೇಷವಾಗಲೇ ಇತರ ಜಾತಿಯ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ತಮ್ಮ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಪೂರ್ಣ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ನಿದರ್ಶನಗಳು ಯಾವುವೂ ಇಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಒಂದೇ ರೀತಿಯದೆಂದು ಕಂಡು ಬರುವ

ತೋರ್ಕೆಕ್ಕೂ, ನಾಯಿಗೂ ಯಾವುದೇ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ನಶಿಸಿಹೋದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬರಿಂದ ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕೆ ಅನುಕ್ರಮವಾದ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲ. ವ್ಯಾತ್ಪವಲ್ಲದೆ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅದಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನೂ ಕೆಳ್ಳಿಟ್ಟದ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಂದು ಹೀನ್ನೇಸುವಂತಿಲ್ಲ.

Sir J.W.Dawson LL.D., රචනා තමු “The Meeting Place of Geology and History” ට අංක එවත් නිකුත් කළ විට පෙන්වයි : -

మానవను తన్న హిందిన కేళజాతి ప్రాణిగళోందిగే లుత్తెత్తియల్లి యావుడే సంబంధపీసికొండిరువుదు నమగే కండుపరుత్తిల్ల. ఆతను నమ్మిదరు కేళజాతియ ప్రాణిగళోందిగే యావుడే స్సైతి సంబంధపీల్లదవనాగి తోరిబురుత్తానే.. అవర సంశోధకరల్లి, మాపాణదు మాడుపవరల్లి, నూతన మాదరియ జీవితవన్ను ప్రిచయిపడిషుపవరల్లి ఆదికాలద మానవరు తమ్మ పీళగియవరష్టే సరిసమానరు. నమగే ఇదుపరేగూ మానవన హనియిల్లద ఆ సువణకాల (పరద్యేసినల్లిన) ద బగే ప్రత్యేషజ్ఞలు సాధ్యవాయిల్ల. నావు ఆతనన్న గుహే హగూ కంకరగళల్లి కండుకోండాగ ఆతనాగలే పెతనచేందిద మనుష్ణనాగిద్ద తన్న వాతాపరణదోందిగే సామరస్య కెళిదుకోండు తన్న జీలేమానవరోందిగే పైరప్పే బేళిసికొండిద్ద అవర విరుద్ధ మాంస భక్షుక దుష్టమృగగళన్ను ఎదురిసలు ప్రకృతియు నీడిరువ అస్త్రగళింతలూ భీశర హగూ మరణకారక అస్త్రగళ సంశోధనేయల్లి తోడగిద్దానే. మానవను బేన్నెలుబుళ్ల ప్రాణి జాతిగూ హగూ సస్తని వగడక్కు సేరిద సదస్యనూ ఆగిద్దానే. ఆదరే, ఈ వగడదల్లి ఆతను నేరవాద జాతి మత్తు ప్రకారక్కే సేరిరువుదు మాత్రవల్ల ఇన్నూ నిధిష్టవాద సంతతిగే సేరిదవనాగిద్దానే. ఈ రీతియల్లి ఆతను తనగే నిషటవాగిరువ ఎల్లా ప్రాణిగళిందలూ తన్నన్న ప్రత్యేషికిండిద్దానే. నావు కేళ జాతియ ప్రాణిగళల్లి ఒందు మత్తొందరింద ఉత్పత్తియాయితేంబ ఇన్నూ ద్వారపడద సిద్ధాంతవన్ను ఒందు వేళి ఒటికోండరూ నావు మానవరన్న కేళవగడ ప్రాణిగళోందిగే జోడిసబల్ల ‘ తప్పిహోగిరువ సరపాశియ ఉంగురన్న ’ ఒడగిసలు అశక్తరాగిద్దేవే. ఇదు మానవరన్న యావుడే కేళవగడ ప్రాణిగళోందిగే జోడిసలు అవక్కావాగిదే. . . . భూవిజ్ఞాన కాలద మానవన హోసతనక్కింత హచ్చుగి విజ్ఞానద యావుడే సంగతిగళ ఇన్నూ సాఫితగోండిల్ల. ఆతన అవలేషవగళన్ను నావు వాళియ భూవిజ్ఞాన రచనేయల్లి కాణదిరువుదు మాత్రవల్ల, నావు ఆతన సమీపవాద ప్రాణిగళ అవలేషగళన్ను కాణుపుదిల్ల. ఆ కాలద ప్రపంచద స్కితిగతిగళ మానవన వాసక్కే అయోగ్యవాగిద్దపేందు తోరుతదే. వాడికేయ భూవిజ్ఞాన పద్ధతియన్న అనుసరిసువరాగి నావు బుల్లోకద సమగ్ర చరిత్రెయన్న నమగే తిలిదిరువ అత్యంత పురాతన లిలీయాద Eozoic అథవా Archaean నింద ఆధునిక కాలదపరిగే నాల్సు విభాగిగళన్నాగి మాడికొండరే నావు మానవన అథవా ఆతన కాయిగళ అవలేషగళన్ను ఈ విభాగిగళ కడియదర అంతిమదల్లి మాత్ర నోడబముదాగిదే. నావు ఆధునిక కాలద ఆరంభవన్న తట్టువపరిగే మానవన ఇరువికియ యావుడే వివాదాతీత సాక్ష్యదోరెయిద కారణ మానవన వివిధ కులగళు మత్తు రీతిగళు ఇరువుదాదరూ ఆతన ఒందే ఒందు జాతి మాత్రవిదే : మత్తు ఈ కులగళు మంగళ ముంబియే వికసితగోండివే మత్తు అవగళ నంతరద అస్సేషణెయల్లి గమనావం స్థిరతేయన్న కండుకోండివే . . . ఆదికాండద చరిత్రెయు ఆధునిక చరిత్రెయన్న నిరీష్టియిదే. ఈ పురానవాద గ్రంథపు ఎల్లారీతియల్లియూ విల్పుసావం మత్తు కైప్పేసేతరవాద ఎల్లా పురాణ మత్తు దంతకెఫేగళింత బహచుప్పు దూరదల్లిదే”.

ଦାବିନ୍ତି ପାଦମନ୍ଦ୍ର ନେଇରମୁକିଗଳିଙ୍କ ବିରୋଧିତୁ ପାଦମନ୍ଦ୍ର ହେଉଥିଲା । Pasteur ଏବଂବ ଅଣାଜୀବ ବିଜ୍ଞାନୀଙ୍କୁ ଯେଇଦ୍ବାନେ :-

“ಮುಂಬರುವ ಪೀಠಿಗೆಯು ಒಂದು ದಿನ ಅಥುನಿಕ ಭೌತಿಕವಾದದ ತತ್ವಜ್ಞನದ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಸ್ಯಮಾಡಿತು. ನಾನು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತೇನೋ ಅಷ್ಟೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸ್ವರ್ಪಿತದನ ಕಾರ್ಯಗಳಾಗಿ ವಿಸ್ತೃಯಪಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಪರ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಿರಿತನಾರ್ಪಣೆಗೆ ಪಾದಿಸುತ್ತೇನೆ”

Virchow ಎಂಬ ರಷ್ಯಾ ವಿದ್ವಾಂಸನು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಿದ ಕೈಪ್ಪನಾಗಿದ್ದರೂ ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಡಾರ್ವಿನ ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿನ ಜೀವಕ ವಸ್ತುಗಳು ಅಜೀವಕ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನಗೊಂಡವು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾ ಹೀಗೆಹೇಳಿದ್ದಾನೆ :-

“ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದ ಮಾನವನ ಶಿಶ್ಯಾಂತರವಾಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಯತ್ನವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಫಲವಾಗಿದೆ. ಮಧ್ಯದ ಕೊಂಡಿಯು ಶಿಶ್ಯಾಲ್ಪ ಮತ್ತು ಶಿಗುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಮಾನವನು ಮಂಗನ ಸಂತಾನವಲ್ಲ. ಕಳಿದ ಇದು ಸಹಸ್ರ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನವಚಾತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಒದಲಾವಣೆಯಾಗಿಲ್ಲವೇಂದು ಸಂಶಯಾತೀತವಾಗಿ ರುಚಿವಾತಾಗಿದೆ.”

ಇನ್ನೂ ಇತರ ಅನೇಕ ಪ್ರಕೃತಿವಾದಿಗಳು ಸಹಾ ಡಾರ್ವಿನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ವಿರೋಧದ ದ್ವಾರಿಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಕಲಿಯುವವರಂತೆ ನಟನೆಮಾಡುವ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ‘ಡಾಕ್ಟರ್’ಗಳು, ‘ಪ್ರೌಢ್ಸರ್’ಗಳು “ತಪ್ಪಿಹೋದ ಕೊಂಡಿ” (missing link) ಯ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ “ಮಾನವನ ಕಾಲಿನ ಕಿರಿಬೆರಳುಗಳು ನಿರುಪಯೋಗಿ ಅಗುತ್ತಲಿದ್ದ ಸಧ್ಯದಲ್ಲೇ ಮಂಗನ ಬಾಲ ಉದುರಿ ಹೋದಂತೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಉದುರಿಹೋಗಲಿದೆ” ಎಂದು ಬರೆಯುವುದು ಮೂಲಿಕತನವನಿಸುತ್ತದೆ. ಒಳ್ಳೇರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಪಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿ ‘ಮಮ್ಮಿ’ಗಳು ನಮ್ಮ ಬಳಿ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಇಲ್ಲವೇ? ಆಷ್ಟೇ ಹಳೆಯದಾದ ಪೂರ್ಣಗಾತ್ರದ ನಗ್ನಶಿಲ್ಪಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿಲ್ಲವೇ? ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವಕ್ಕಾದರೂ ಬಾಲವನ್ನು ತೋರಿಸಲಾಗಿದೆಯೇ? ಅವುಗಳ ಕಿರು ಕಾಲ್ಪಿರಳುಗಳು ನಮಗಿಂತ ಬೇರೆಯಾಗಿವೆಯೇ? ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಧೋರಣೆಯು ಇಳಿಮುಖಿವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವೇ? ಗಿಡಗಳು ಮತ್ತು ಕೆಳವರ್ಗದ ಪ್ರಾಣಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯವುಗಳನ್ನೂ ಸಂರಕ್ಷಿಸಲು ಮಾನವನ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಮತ್ತು ಸಹಾಯಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲವೇ? ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುವುದರೊಂದಿಗೆ ಕಪ್ಪು ಆಳ್ಳಿಕಾದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬಂದಂಥಾ: ನಿಕ್ಷೇಪಿತಿಯನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿಯಲು ಮನುಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ ದೇವರ ಕೃಪೆಯು ಸಹಾ ಅವಶ್ಯವಲ್ಲವೇ? ಇವುಗಳು ದೇವರ ವಾಕ್ಯಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿಯೇ ಇವೆ ಅಲ್ಲವೇ? (ರೋಮ ೧:೨೧, ೨೪ ಮತ್ತು ೨೮ನ್ನು ನೋಡಿ).

ತಿಮೋಧೆಯನಿಗೆ ಹೊಲನು ಬರೆದ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ದೇವಜನರು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಉಚಿತ. ಅದೇನೇಂದರೆ : “ಎಲ್ಲೆ ತಿಮೋಧೆಯನೇ, ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶವೆಂದು ಸುಳಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಬೋಧನೆಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟಿ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕವಾದ ಆ ಹರಟೆ ಮಾತುಗಳಿಗೂ ವಿವಾದಗಳಿಗೂ ನೀನು ದಾರವಾಗಿದ್ದು ನಿನ್ನ ವಶಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನೇ ಕಾಪಾಡು” (೧ ತಿಮೋ ೪:೨೦). ಯಾವುದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ನೋಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ನಾವು ಅವುಗಳನ್ನು ದೇವರ ಪ್ರಕಟನೆಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ಮೂಲಕ ನೋಡಬೇಕು. ನಾವು “ಬೆಳಕನ್ನು ಆತನ ಬೆಳಕಿನ ಮೂಲಕವೇ ನೋಡಬೇಕು” ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿ ದೇವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ನೋಡುವುದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಹೃದಯ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಇವೆರಡೂ ವಿಸ್ತೃತಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ಮತ್ತು ಆರಾಧನೆಯು ತುಂಬಿಹೋಗುತ್ತದೆ, ನಾವು ನಮ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ ಮಹಿಮೆ, ಭವ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯ ವಿಸ್ತೃತ ದರ್ಶನ ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ.

ಸಾಯಂಕಾಲವೂ, ಪ್ರಾಧಃಕಾಲವೂ ಆದಾಗ ಆರನೆಯ ಯುಗಾರಂಭ ದಿನವು ತನ್ನ ಆರಂಭದಿಂದ ಈವರೆಗಿನ ೪೨,೦೦೦ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯು ಮನುಷ್ಯನ ವಶಪಡಿಸುವಿಕೆಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಕೊಂಡಿತು. – ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅದು ಆತನಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ . ತಾನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲಿರುವ ಮನುಷ್ಯ ಜೀವಿಯ

ಅವಿಧೀಯತೆ, (ಮತ್ತು ಆತನಿಗೆ ಒದಗಲಿರುವ ಮರಣ ಶಾಪ, ಅದರಿಂದ ಆತನ ವಿಹೋಚನೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಯೋಜನೆ) ಇವುಗಳನ್ನು ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ತಿಳಿದಿದ್ದ ದೇವರು ಭೂಮಿಯು ಆತನಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಿದ್ಧ ವಾಗುವ ವರೆಗೂ ಕಾಯಲಿಲ್ಲ, ಅದರೆ ಎದೇನೂ ಶೋಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪರದೈಸನ್ನು ಆ ಸಮರ್ಪಕ ದಂಪತೀಗಳ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಶೋಧನೆಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿರುವಂತೆ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಆದನ್ನು ಮಾನವ ಜಾತಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃತ ಅಪರಾಧಿಗಳಾಗಿ ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮಾನವನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಅಮಾಲ್ಯ ಪಾಠಗಳನ್ನು, ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಿದ್ಧತೆಯೂ ನಡೆದಿತ್ತು.

ಸೃಷ್ಟಿಜ್ಞಾತ್ಮಕ ಯುಗಾರಂಭದ ಏಳನೆಯ ದಿನ

“ ದೇವರು ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಏಳನೆಯ ದಿನದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಮಿಸಿಕೊಂಡನು ” (ಆದ ೨ : ೨)

ಆರುದಿನಗಳ ಮೇಲ್ಯಾದಿ ಮುನ್ನಡೆಯ ಕ್ರಮಾನುಗತಿಯನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಏಳು ಎಂಬ ಸಂಖ್ಯೆಯೇ ಮುಕ್ತಾಯ ಮತ್ತು ಸಮರ್ಪಕತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ನಾವು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಏಳನೆಯ ಯುಗಾರಂಭ ದಿನವು ಅದರ ಹಿಂದಿನವುಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅದ್ಭುತವಾಗಿದ್ದರಬಹುದೆಂದು ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸಮಗೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅದರ ಮುಖ್ಯ ಭಾಗವಾದ ಕಾಲದ ಬಗ್ಗೆ – “ಕಾಲವು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದಾಗ” ಎಂಬುದು ದೇವರು ತನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳಿಂದ ಏಳನೆಯದಿನ ವಿಶ್ವಾಂತಿ ಪಡೆದನು ಎಂಬ ಸರ್ವೇಸಾಮನ್ಯ ಸಂಗತಿಯೋಂದಿಗೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯೆಂಬ ನಮ್ಮ ಮಾನಸಿಕ ಕಣ್ಣಗಳಿಗೆ ತಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಕೆಲಸಗಾರನು ಒಂದು ಕಟ್ಟಡಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಮರ್ಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸದೆ ಆ ಕೆಲಸದಿಂದ ಹಿಂತೆಗೆದನೋ ಎಂಬಂತೆ ದೇವರು ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಕಾರ್ಯವು ಇನ್ನೇನು ಮುಗಿಯುವುದರಲ್ಲಿರುವಾಗ ವಿಶ್ವಾಂತಿ ಪಡೆದನೆಂದರೆ ಎಷ್ಟೋ ವಿಸ್ತೃಯವಾಗುತ್ತದೆ !.

ಅದರೆ, ಯಾವಾಗ ನಾವು ಯೆಹೋವ ದೇವರು ತನ್ನ ವಿನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಬೇರೋಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ತನ್ನ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಮುಂಗಂಡನೋ ಆ ಕೂಡಲೇ ಆತನು ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಕಾರ್ಯವನು ಮುಂದುವರಿಸದೆ ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿದನೆಂದು ಗ್ರಹಿಸುವಾಗ ಸಮಸ್ತ ಸಂಗತಿಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಭವ್ಯವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ದೇವರು ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದ ಆದಾಮನಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಇಚ್ಛಾಸ್ವಾತಂತ್ರವನ್ನು ನೀಡುವು ಒಳ್ಳೇದೆಂದು ನೆನಸಿದನು. ಅದರೆ ಆತನು ಅದನ್ನು ದುರಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಪಾಪವೆಂಬ ಶೋಧನೆಗೊಳಿಗಾಗಿ ಅದರ ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವಾದ ಮರಣಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾದನು – ಇದು ೬೦೦೦ ವರಷಗಳ ಅವಧಿಯ ದುಷ್ಪ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧಿಯಂತೆ ಕಾದಾಡುವುದು, ಮರಣ ಹೋಂದುವುದೂ ಆಗಿತ್ತು. ದೇವರು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಅಪರಾಧಿಯಂತೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಆತನು ಲೋಕದ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಂತಿಳಿಸಿದ ಪರದೈಸಿನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಲಾಭದಾಯಕವೆಂದು ನೆನಸಿದನು. ಮಾನವನು ದೇವರ ಸ್ತೇತಿಕೆಯ ಹಿಂದೆ ಅಡಗಿರುವ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಪಾಪದ ಮೀತಿಮೀರಿಕೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಆ ಮೂಲಕ ಸೂಕ್ತಸಮಯದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಕೃಪೆಯು ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಒದಗಿಬರುವ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವಂತೆ ಮಾನವನು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇದು ಯಥೋಚಿತವಾದೀತೆಂದು ನೆನಸಿದನು.

ಹೀಗಿದ್ದಾಗ್ನೋ, ಯೆಹೋವ ದೇವರು ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಿತಗೊಳಿಸಿದ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೇನೇಂದರೆ, ನಿಸ್ಪಂದೇಹವಾಗಿ ಬೇರೆ ಯಾವ ಕ್ರಮವೂ ಮಾಡಲಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೈವಿಕ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಪ್ರದರ್ಶನಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಅದು ತಾನೇ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಏಕೈಕನಿಂದ, ಮಗನಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ತಂದೆಗೂ ಮಹಿಮೆಯುಂಟುಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಲಿ ಎಂಬುದೇ. ಇದು ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಮಾನವನ ವಿವೋಚನೆಗಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ್ದು ದೇವರ ನ್ಯಾಯದ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾತ್ರವಾಗಿರದೆ ಇದು ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ‘ಪಾಪದ ಸಂಬಳ ಮರಣ’ ಎಂಬ ಶಾಸನವನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸದೆ, ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಿಧ್ಯುಹೋದವರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಮಗನನ್ನು ಮರಣಕ್ಕೆ ಒಷ್ಟಿಸಿಕೊಡುವ ಮಟ್ಟಿನ ದೇವರ ಪ್ರೀತಿ-ಕರುಣೆಗಳನ್ನು ಸಹಾ ಪ್ರಕಟಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಪೂರ್ಣಗೊಂಡಾಗ ದೇವರ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಗಳು ಸಹಾ ಸಿದ್ಧತೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಲಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ತಂದೆಯು ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಮರ್ಪಕಗೊಳಿಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದು, ಮಗನು ಈ ಯುಗದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರತಿದಾನದ ಮೂಲಕ ಅದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲೆಂಬುದಾಗಿ ಸಲಹೆಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ಅದು ಈ ಹಿಂದಿನ ಸೃಜನಾತ್ಮಕ ಕ್ರೀಯೆಗಿಂತ ಬೇರೆಯಾದುದಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ತಂದೆಯ ಮತ್ತು ಮಗನ ಮೂಲಕವೇ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು - ಉಂಟುಮಾಡಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಒಂದಾದರೂ ಆತನಿಲ್ಲದೆ ಉಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾವು ಇದಕ್ಕೆ ’ಇಲ್ಲ’ವೆಂಬ ಉತ್ತರ ನೀಡುತ್ತೇವೆ. ಈ ಏಳನೆಯು ಯುಗಾರಂಭ ದಿನವು ಮಗನ ಪ್ರತಿದಾನದಲ್ಲಿ ಮುಗಿದು ಲೂಕಿಕ ಸಮರ್ಪಕತೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಈ ಕಾರ್ಯದ ಸಂಬಂಧವು ಆತನ ಯಾವುದೇ ಹಿಂದಿನ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂತ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿಂದಿನ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಗನು ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಚೈತನ್ಯಗಳು ತನ್ನದಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ಯೆಹೋವನ ಪರವಾಗಿ ಕಾರ್ಯವೇಸಿದನು. ಆದರೆ, ಈ ವೈಭವಯುತ ಕಾರ್ಯವು ಬರುವಾಗ ಆತನು ತನ್ನದೇ ಆದ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾನೆ - ಇದು ಆತನಿಗೆ ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ತುತ್ತ ತುದಿಗೇರಿದ ಇಳ ವರ್ಷಕಾಲದ ಅಪಮಾನ, ಹಿಂಸೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ತಂದೆಯ ವಿವೇಕ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯು ಆತನಿಗಾಗಿ ಯೋಜಿಸಿದ್ದ ಆ ವೈವಹಾರದಿಂದ ಆತನು ಈ ಲೋಕವನ್ನೆ ಕೊಂಡುಕೊಂಡನು - ತಂದೆಯಾದ ಆದಾಮನನ್ನು ಮತ್ತು ಆತನ ಎಲ್ಲಾ ಸಂತತಿಯನ್ನೂ, ಆತನ ಎಲ್ಲಾ ಆಸ್ತಿಯನ್ನೂ, - ಈ ಲೋಕ - ದೇವರ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಉಂಟುಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಆದರ ರಾಜನ ಎಲ್ಲಾ ಬಿರುದುಗಳೂ, ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಂಡು ಕೊಂಡನು. ತಂದೆಯು ತಾನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಾತನನ್ನು ಗೌರವಿಸಲು ಹರ್ಷಪಟ್ಟು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಮಗನು ಮಹಿಮೆಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮತ್ತು ತನ್ನಿಂದ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ತನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರೀಯಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಿತಗೊಳಿಸಿದನು ಅಥವಾ ಅದರಿಂದ ವಿಶ್ವಾಂತಿ ಪಡಕೊಂಡನು.

ದೇವರು ವಿಶ್ವಾಂತಿ ಪಡೆದದ್ದು, ಆತನು ಬಳಲಿ ಹೋಗಿ ಅದರಿಂದ ಚೈತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಎಂಬ ಅರ್ಥವಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆತನು ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಿತಗೊಳಿಸಿದನು ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ. ಆತನು ಈ ಲೋಕದ ತನ್ನ ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಯ ನಾಶನ ಮತ್ತು ಪತನವನ್ನು ಮುಂದಾಗಿ ನೋಡಿದ್ದನು, ಆದರೂ ಮರಣ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿಯುವಣ್ಣೆ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಪ್ರತಿದಾನದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿ, ಆತನ ಜಾರಿಗೆ ತಂದ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ, ಅದಾಮ ಮತ್ತು ಆತನ ಸಂತತಿಯವರಿಗೆ ಈಡು ಕೊಡುವ ಹೊರತಾಗಿ, ಹಾಗೆಯೇ ಕರುಣೆ ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕ್ಷಮಾದಾನನೇಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಬಂಧವಿತ್ತು. ಶಿಕ್ಷೆಯು ಮಿತಿಯಲ್ಲದ ನಿತ್ಯ ಮರಣವಾಗಿತ್ತು - ನಿತ್ಯವಾದ ನಾಶನ - ದೇವರು ಸುಳ್ಳ ಹೇಳು ಸಾಧ್ಯತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಯು ತಾನೇ ವಿಧಿಸಿದ ತೀರ್ಪಣನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನು ನೇರವಾಗಿ ಜನಾಂಗಗಳ ಪುನಃಸ್ಥಾಪಕನಾಗಲು, ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ

ಅಂಶದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕ್ರೀಯಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಶಾಪಗ್ರಸ್ತ ಮಾನವನ ಅಸ್ತಿಯಾದ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಿಲ್ಲ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಯೆಹೋವ ದೇವರು ಕಾಲಮಾನದ ಸ್ವಂತ ಮಹಾಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಭರವಸವನ್ನು ವೃಕ್ತಪಡಿಸಿದನು ಇದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸುವಂತೆ ತಾನು ಪಡೆದಾತನಾದ ತನ್ನ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗನಿಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿನು. ಮಗನಲ್ಲಿ ತಂದೆಗಿರುವ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಅಪೋಸ್ತಲರು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸವು ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಭಿಶಕ್ತನನ್ನು ಗೃಹಿಸಿಕೊಂಡು ನಾವುಗಳು ಸಹಾ ನಮಗಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯ ಸ್ವೇಹಿತರುಗಳಾಗಿ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಾನವ ಜೀವಿಯ ಈ ಲೋಕಕ್ಕಾಗಿ ಆತನ ಎಲ್ಲಾ ಆಸಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ, ಕಾಳಜಿಗಳಲ್ಲಿ ಭರವಸವಿಡಬಹುದೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಅಪೋಸ್ತಲರ ಹೇಳಿಕೆಯೇನೆಂದರೆ – “ನಂಬಿರುವ ನಾವಾದರೋ ಆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇವೆ . . . ದೇವರು ತನ್ನ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಹೇಗೆ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡನೋ ಹಾಗೆಯೇ ಆತನ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವವನು ಸಹಾ ತನ್ನ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ” (ಇಬ್ರಿಯ ೪ : ೫, ೧೦) . ದೇವರಿಗಿರುವಂತೆ ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಮ್ಮ ಜನಾಂಗದ ಬಗ್ಗೆ ಯೆಹೋವನ ಎಲ್ಲಾ ಮಹಾಯೋಜನೆಗಳನ್ನೂ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲು ಸಮರ್ಥನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ದೃಢವಿಶ್ವಾಸ ಎಲ್ಲಾ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯು ದೈಹಿಕ ಬಳಲಿಕೆಯ ಕಾರಣದಿಂದಲ್ಲ, ಆದರೆ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ವಶದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಬಹುದೆಂಬ ಮತ್ತು ಫಲಿತಾಂಶಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪಡಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬಹುದೆಂಬ ಕಾಳಜಿ ಮತ್ತು ಆತಂಕದ ಕಾರಣ.

ನಮ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ತಾನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಜೀವಿಗಳ ಪತನದಲ್ಲಿ ಅವರ ಉಪಶಮನಕ್ಕೆ ಬರಲು ನಿಲ್ಲಿಸಿರುವಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಮಟ್ಟದ ಉದಾಸೀನತೆ ಅಥವಾ ನಿಲಕ್ಕಿರುತ್ತಿರುವ ಕಂಡು ಬಂದಲ್ಲಿ ಅದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹಾಗಲ್ಲ. ಅದು ಕೇವಲ ಒವೆ ಮಧ್ಯಸ್ಥನ ಮುಖಾಂತರ ಮಾನವರ ಸಹಾಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಆತ್ಮಂತ ವಿವೇಕಯುತ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮವಾದ ಹೊರಕೆಲಸ . ಪ್ರನಃವಶದ ಕಾರ್ಯವು ಬೇಗನೇ ಪ್ರಾರಂಭ ವಾಗಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ನಾವು ಪಾಪ ಮತ್ತು ಮರಣದ ಅವಧಿಯು ೬೦೦೦ ವರ್ಷಗಳೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಇದು ಜನನದಿಂದ ಒಂದು ಜನಾಂಗವು ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಕಾಗದು, ಪಾಪದ ಅತಿರೇಕದ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಸಂಭಾವಾದ ಮರಣದ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಹೇಳಲೂ ಸಾಲದು . ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಮಾನವರು ತಮ್ಮ ಉನ್ನತಿಗಾಗಿ ತಮ್ಮದೇ ಸ್ವಂತ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದರ ನಿಷ್ಪಯೋಜಕತೆಯನ್ನು ಕಂಡಕೊಳ್ಳಲೂ ಇದು ಸಾಲದು. ಪಾಪವೆಂಬ ರೋಗವು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ೪೦೦೦ ವರ್ಷಗಳೆಂದು ದಾಳಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ತನ್ನ ಪ್ರಧಾನ ಆಗಮನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಬಿಡುಗಡೊಳಿಸಿ (ಕೊಂಡುಕೊಂಡು) ಆ ಮೂಲಕ ನ್ಯಾಯವಾದ, ಪಕ್ಷಪಾತ್ರವಿಲ್ಲದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೊಂದಿದವನಾಗಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬಂದು ಆತನ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿಕೊಂಡ ಪರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿ ಪುನರ್ಜಿಂಘವಗೊಳಿಸುವಂತೆ, “ಕಾಲವು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದಾಗ ದೇವರು ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು” ಎಂದು ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ, ನಾವು ನೋಡುವಂತೆ . ಆಯ್ದುಗೊಂದ ಸಭೆಯು ಸೇರಿಕೊಂಡು ವಿಮೋಚಕನೋಂದಿಗೆ ಲೋಕವನ್ನು ಆಶಿರ್ವದಿಸುವ ಯುಗದ ಮಹಾ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಲುಗೊಳ್ಳುವ ದೇವರ ಉದ್ದೇಶದ ಸೇರವೇರಿಕೆಗೆ ಕಾಲವು ಇನ್ನೂ ಪಕ್ಷವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ – ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಸಮಗ್ರ ಸುವಾತಾ ಯುಗದ ಅಗತ್ಯವಿದೆಯೆಂದು ದೇವರು ಮುಂಗಂಡಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಇದರ ನೇರವೇರಿಕೆಗಾಗಿ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ವಿಮೋಚನಾ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ.

ಭೂಲೋಕ ಸಂಬಂಧಿತ ಸೃಜನಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ಚೈತನ್ಯಧಾರ್ಯಕ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ದೇವರ ವಿಶ್ವಾಂತಿಯ ಕಾಲ :

ಯೇಹೋವ ದೇವರು ತನ್ನ ಸೃಜನಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸ್ಥಿತಗೊಳಿಸಿ ಅವುಗಳಿಂದ ವಿಶ್ವಾಂತಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಎಷ್ಟು ಕಾಲದಿಂದ? ನಾವಿದಕ್ಕೆ ಆರು ಸಹಸ್ರವರ್ಷಕ್ಕೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂಚೆನಿಂದ ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ಆತನ ಈ ಸ್ಥಿತ ಅಥವಾ ವಿಶ್ವಾಂತಿ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತದೆ? ನಾವು ಅದು ಈ ಯುಗವೆಲ್ಲ ಮುಂದುವರೆಯುವುದು - ಮಹಾ ಮಧ್ಯಸ್ತನ ೧೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಆಡಳಿತ ಕಾಲ ಮುಗಿಯುವವರಿಗೆ. ದೇವರು ಈ ಲೋಕಾದಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಪವಿತ್ರ ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಬಾಯಿಂದ ನುಡಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳೂ ಪುನಃವಶವಾಗುವವರಿಗೆ. (ಅ. ಕೃ. ಇಃಏಗ ನೋಡಿರಿ). ಈ ಯೋಜನೆಯ ಹೊರಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನೀರವೇರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕೈಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟು ವಿಶ್ವಾಂತಿ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ನುಡಿಸಿದ ಭರವಸೆಯು ನ್ಯಾಯಸಮೂಹತವಾಗಿದೆಯೆಂದು ರುಜುವಾತಾಯಿತೋ? ಇದರ ಸಮಾಪ್ತಿಯು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿದ್ದೋತೋ? ಆದಿಯಿಂದ ಅಂತ್ಯದವರಿಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಲ್ಲಾತನಾದ ಯೇಹೋವ ದೇವರು ಇದಾಗುವುದೆಂದು ನಮಗೆ ನಿಶ್ಚಯ ಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಯಾರ ಕಿಮ್ಮತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಆತುಕೊಂಡು ಈ ಯೋಜನೆಯು ಕಾರ್ಯಗತ ವಾಗುತ್ತಿದೆಯೋ ಆ ಮಾನು “ತನ್ನ ಆತ್ಮಪು ಅನುಭವಿಸಿದ ಶ್ರವೇಯ ಫಲವನ್ನು ಕಂಡು ತೃಪ್ತಿನಾಗುವನು” (ಯೇಶಾಯ ೩೩ : ೧೧). ಹೌದು, ತಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ವಿಮೋಚಕನ ಹಿಂದಿನ ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ನಂಬಿಕೆಯ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳುವರು - “ ದೇವರು ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವವರಿಗಾಗಿ (ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತನ್ನ ಸಭೆಗಾಗಿ) ಕೂಡಿಟ್ಟ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣ ಕಾಣಲೀಲ್ಲ, ಕವಿಯು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ, ಅಥವಾ ಅದು ಮನುಷ್ಯನ ಹೃದಯವನ್ನು ಹೊಕ್ಕಲಿಲ್ಲ” ; ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಆತನ ಪ್ರೀತಿ, ಕರುಣೆ, ಮತ್ತು ಆಯ್ದುಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಲೋಕದವರಿಗಾಗಿ ಯುಗದ ಕೃಪಾ ದಿನದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಪೂರ್ವ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ಆತನ ಶರತ್ತುಗಳ ಮೇರಿಗೆ ನೀಡುವ ಪ್ರತಿದಾನದ ಅಶ್ವಾದಗಳನ್ನು ಸಹಾ .

ಆರುಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳು ಹಿಂದೆ, ಮತ್ತು ಒಂದು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳು ಮುಂದೆ ಹೀಗೆ ಯೇಹೋವನ ಏಳು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ವಿಶ್ವಾಂತಿಯು ನಮ್ಮನ್ನು ಮಾನು ಯುಗದ ಕಾಲದ ಮುಕ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಆತನು ಆ ಆ ವೇಳೆಗೆ ಅದರ ವಿನ್ಯಾಸವನ್ನು - ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡದವರ ಮತ್ತು ವಿಧೇಯರನ್ನು ದೇವರ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ಪುನಃವಶ , ಆತನ ಅಸ್ತಿಯಾಗಿ, ರಾಜ್ಯವಾಗಿ ಮಾನವನದಿಯಲ್ಲಿ ಭೂಲೋಕದ ನಿಗ್ರಹ ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ನಂತರ ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ನೀರವೇರಿಸಿದ ಮಧ್ಯಸ್ತಿಕೆಯ ಸಿಂಹಾಸನ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತವು ಮುಕ್ತಾಯಗೊಂಡು, ಭೂಲೋಕದ ಭ್ರಷ್ಟರನೆಲ್ಲಾ ನಾಶಗೊಳಿಸಿ ಮಾನು ತನ್ನ ತಂದೆಯೂ ದೇವರೂ ಆದಾತನಿಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡುವನು - “ ತಂದೆಯ ಅಶ್ವಿವಾದ ಹೊಂದಿದವರೇ ಬಣಿರಿ ಲೋಕಾದಿಯಿಂದ ನಿಮಗೋಸ್ಕರ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ” (ಮತ್ತಾಯ : ಅಂ ೧೪ : ೧ ಕೊರಿ ೧೫ : ೨೫-೨೬ ಸಹಾ ನೋಡಿರಿ) ಎಂದು ಬರೆದಿರುವಂತೆ ಅದು ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನದಾಗಿತ್ತು.

ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಈ ಏಳನೆಯ ಯುಗಾರಂಭ ದಿನದ ಉದ್ದೇಶ ನಮಗೆ ಯುಗಾರಂಭ ವಾರದ ಎಲ್ಲಾ ದಿನಗಳ ಉದ್ದೇಶ ಬಗ್ಗೆ ಸುಳಿವು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಏಳು ಸಾರಿ ಏಳು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳು ಅಥವಾ ಅದು ಮುಗಿಯುವಾಗ ನಾಲ್ಕುತ್ತೊಂಬತ್ತು ಸಹಸ್ರ ವರ್ಷಗಳು ನಮಗೆ ಮಾಹಾ ಐವತ್ತನೆಯದಕ್ಕೆ ನಡೆಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತದೆ. ನಾವೀಗಾಗಲೇ ಅದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದುದೆಂದು ಸತ್ಯವೇದದಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಿದ್ದೇವೆ (ಸಂಪುಟ ॥ : ಅಧ್ಯಾಯ vi ನ್ನು ನೋಡಿರಿ). ಯಾಕೆಂದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ದೈವಿಕ ಯೋಜನೆಯು ತನ್ನ ಪರಾಕಾಷ್ಟೇಗೆ ತಲಪುತ್ತದೆ. : ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರ ಸಬ್ಬತ್ತು ದಿನವು २ X २ = ೪ ರಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ

ಸ್ಥಿತಿಗೇರಿ ಏವತ್ತೆಕ್ಕೆ ನಡಿಸಿ ಪಂಚಾಶ್ತಮೆವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರ ಸಭ್ಯತ್ವಿನ ವರ್ಣಗಳು ೨ X ೨=ಉಣಿ ಮುಂದಿನ ಜುಬಿಲಿ ವರ್ಷವನ್ನು ಅಂದರೆ ಇನ್ನೂ ವಿಶಾಲ ಕಾಲಚಕ್ರವಾದ ೩೦ X ೩೦ ನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಈ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಭೂಲೋಕದ ಮಹಾ ಜುಬಿಲಿಯ ಗುರುತಾಗಿದೆ. ಈಗ, ಕಡೆಯದಾಗಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅದರ ಆರಂಭದಿಂದ ಸಮರ್ಪಕಗೊಳ್ಳುವವರೆಗಿನ ಏಳು ಸಾವಿರ ಬಾರಿ ಏಳು ಅಂದರೆ ಒಟ್ಟು ನಾಲ್ಕುತ್ತೊಂಬತ್ತು ಸಾವಿರ ವರ್ಣಗಳಂತೆ ಅಳಿದು ನಾವು ಸಬ್ಬತ್ತು ಅಥವಾ ಏಳು ದಿನಗಳ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ವಿಶಾಲವಾದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಇದು ನಿಷ್ಟಸಿರಾಗಲೀ, ಕಣ್ಣೀರಾಗಲೀ ಹೆಚ್ಚಿನ ನೋವೆ ಹಾಗೂ ಸಾವುಗಳಿಲ್ಲದ ಒಂದು ಭವ್ಯವಾದ ಯುಗಾರಂಭವನ್ನು ನಮಗೆ ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಭೂಲೋಕ ಸಂಬಂಧಿತವಾದ ದೇವರ ಸೃಷ್ಟಿಕಾರ್ಯವು ಆ ವೇಳೆಗೆ ಸಮಾಪ್ತಿಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಆ ದಿನವನ್ನು ಜುಬಿಲಿ ದಿನವೆಂದು ಗುರುತಿಸಿದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ !

ಭೂಲೋಕ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಉದಯದಲ್ಲಿ ದೇವಕುಮಾರರೆಲ್ಲರೂ ಆನಂದಫೋಷ ಮಾಡಿದರು (ಯೋಬ ೩೪:೨) ನಂತರ ಅದರ ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಅದರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಕಂಡಮೇಲೆ ಅಂತಿಮದಲ್ಲಿ ಅದರ ರಾಜನಾದ ಮನುಷ್ಯನು ದೇವರ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಉಂಟುಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟನು. ನಂತರ, ಅವಿಧೇಯತೆಯಿಂದ ಪಾಪ ಮತ್ತು ಪತನ, ತಮ್ಮ ಮೂಲ ಸ್ವಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ಬಿದ್ಧಹೋದ ದೇವದೂತರುಗಳ ಭಯಾನಕ ಅನುಭವಗಳು, ಪಾಪ ಮತ್ತು ಮರಣದ ಆಲ್ಪಕೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನವರ ಸ್ವಾಧ್ಯ ಮತ್ತು ರಕ್ತಮಯ ಚರಿತ್ರೆ ಇವುಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ನಂತರ ಜಯಪ್ರದವಾಗಿ ವಿವೋಚನಾ ಕಾರ್ಯವು, ಅಪರಣೀಯ ಮೂಲಕ ಅಭಿಶಕ್ತನ ಆಯ್ದು (ಶಿರ ಮತ್ತು ದೇಹ) ಮತ್ತು ಮಿಸ್ತಿಯನ ಆಲ್ಪಕೆ ಮತ್ತು ಆತನ ಮೂಲಕ ಲೋಕಾರಂಭದಿಂದ ತನ್ನ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಮೂಲಕ ಮುಂತಿಳಿಸಿದಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳ ಅದ್ಭುತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪುನಃವಶ. ಯೆಹೋವನ ಎಲ್ಲಾ ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಗಳೂದೇವರ ಪ್ರಿತಿಯ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಆತನ ನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯ ಉದ್ದೇಶ, ಅಗಲ ಮತ್ತು ಎತ್ತರ್ಗಣಿತನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಭೂಪರಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಭ್ರಮ, ಸದಗರಗಳುಂಟಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಭೂಲೋಕ ಪರಲೋಕಗಳಲ್ಲಿರುವ ದೇವರ ಎಲ್ಲಾ ಸೃಷ್ಟಿಗಳು ಆಗ ನೂತನ ಸಂಗೀತವೋಂದನ್ನು ಹೀಗೆ ಹಾಡುವರು :-

“ ದೇವರಾದ ಕರ್ತವ್ಯನೇ, ಸರ್ವಶಕ್ತನೇ,
ನಿನ್ನ ಕೃತ್ಯಗಳು ಮಹತ್ವಾದವುಗಳೂ
ಆಶ್ಚರ್ಯಯಾಕರವಾದವುಗಳೂ ಆಗಿವೆ ;
ಕರ್ತವ್ಯನೇ, ನಿನ್ನ ನಾಮಕ್ಕೆ ಭಯಾಪಡದವರೂ
ಅದನ್ನು ಘನವದುದೆಂದು ಒಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುದವರೂ
ಯಾರಾದರೂ ಇದ್ದಾರೋ?
ನಿಂದಾಂಬಿಕ್ಕೆ ಪರಿಶುದ್ಧನು ;
ನಿನ್ನ ನಿಂತಿಯಳ್ಳಿ ಕೃತ್ಯಗಳು ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ಬಂದದರಿಂದ
ಎಲ್ಲಾ ಜನಾಂಗಗಳೂ ಬಂದು ನಿನ್ನ ಸನ್ಮಿಥಾನದಲ್ಲಿ
ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವರು ” (ಪ್ರಕಟನೆ : ಗಜ : ೩-೪)

“ ಆಕಾಶಮಂಡಲವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಕರ್ತವ್ಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿರಿ ;
ಆತನೇ ದೇವರು, ಭೂಲೋಕವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ರೂಪಿಸಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನು ;
ಅದನ್ನು ಶೂನ್ಯಸ್ಥಾನವಾಗಿರಲೆಂದು ಸೃಷ್ಟಿಸದೆ ಜನನೀವಾಸಕಾಗಿಯೇ ರೂಪಿಸಿದನು ” (ಯೆಶಾಯ ೪:೧)
ಇದಲ್ಲದೆ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿಯೂ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆಯು, ಭೂಮಿಯ ಕೆಳಗೂ ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೆಯೂ ಇರುವ
ಎಲ್ಲಾ ಸೃಷ್ಟಿಗಳು ಅಂದರೆ ಭೂಮಾಕಾಶ ಸಮುದ್ರಗಳೊಳಗೆ ಇರುವದೆಲ್ಲವೂ -

“ ಸಿಂಹಾಸನಾಕ್ರಿನನಿಗೂ ಯಜ್ಞದ ಶುರಿಯಾದಾತನಿಗೂ
ಸೋತ್ರ ಮಾನ ಪ್ರಭಾವಗಳು ಯುಗ ಯುಗಾಂತರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರಲಿ ”

ಎಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಿದೆನು (ಪ್ರಕಟನೆ ಜಿ : ೧೧)

ಈ ಮೇಲಿನವುಗಳನ್ನು ಬರೆದಾಗಿನಿಂದ ಹೀಗೂ || G. Fredrick Wright D.D. LL.D ಯವರ ಲೇಖಿಸಿಯಿಂದ ಆದಿಕಾಂಡದ ಸೃಷ್ಟಿ ವಿವರಣೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ದಿನಾಂಕ ಗಣನೇ ನವೆಂಬರ್ ೧೯೦೭ ರಂದು ಬರೆದ ಈ ಕೆಳಗಣ ಪ್ರಸ್ತಾಪಗಳನ್ನು ಸಹಾ ನಾವು ನೋಡಬಹುದಾಗಿದೆ :-

ಆದಿಕಾಂಡದ ದಾಖಲೆ

ಈ ಲೋಕ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದ ಆದಿಕಾಂಡದ ವೋದಲನೇಯ ಅಧ್ಯಾಯವು ಒಂದು ಅಸಮಾನ್ಯ ದಾಖಲೆಯಾಗಿದೆ. ಅದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಸಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ, ಮುಂದೆ ಹೈಜಾನಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಸಂಧರ್ಭದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿತ ಯಾವುದೇ ತಿಕ್ಷೇಪವಾಗಿದೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲಿನ ಕೌಶಲ್ಯವು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅದು ಹೊಂದಿರುವ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಅಳಿದಲ್ಲಿ, ಇದಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸ ಬಹುದಾದ ಯಾವುದೇ ಸಾಹಿತ್ಯ ತುಣುಕು ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡುಬಾರದು. ದೇವರ ಬಹುತ್ವವನ್ನು ಸರ್ವೇಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮತ್ತು ವಿವರವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗಳೆಯುವುದರ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಭೂಮಾಕಾಶಗಳನ್ನೂ, ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಹಾಗೂ ವಿಗ್ರಹಾರಾಧಕರು ಪೂಜಿಸುವ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡಿದವನು ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಲರ ಅಮರನಾದ ದೇವರು ಮಾತ್ರನೇ ಎಂದು ದೃಢ ಪಡಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ದೈವತ್ವದ ಅನೂನ್ಯತೆಯನ್ನು ಇದು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಬಹುತ್ವ ಮತ್ತು ವಿಗ್ರಹಾರಾಧನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಸಾಧಿಸಿರುವ ಮೇಲುಗೈಯಲ್ಲಿ ಈ ಅಧ್ಯಾಯದ ಫನತೆಯು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಈ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ದೇವರ ಪ್ರಕಟನೆಯಿಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ್ದಾರೋ ಅಂಥಾ: ಜನಾಂಗಗಳು ಮಾತ್ರವೇ ದೇವರ ಅನ್ಯಾನ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವುಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಾಗಿ ಆತನ ಆರಾಧನೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

ವಿಜ್ಞಾನದೊಂದಿಗೆ ಅನುರೂಪವಾಗಿದೆ

“ ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನದ ಮುನ್ದಡೆಯು ದೇವರ ಪ್ರಕಟನೆಯಾದ ಭವ್ಯಗ್ರಂಥದ ಈ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಭಾಗದ ಬಗೆಗಿನ ನಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯನ್ನು ಕುಂಠಿತಗೊಳಿಸಿದೆ ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಅದರ ಯಥೇಷ್ಟವಾದ ಪದರಿನೊಳಗೆ ವಿಜ್ಞಾನದ ನಿಜವಾದ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಆಶ್ರಯ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಇಂಥಾ: ಅಪ್ರಾವ ವಿವೇಕದೊಂದಿಗೆ, ಮುಂದೆ ವಿಜ್ಞಾನದೊಂದಿಗೆ ತಿಕ್ಷೇಪವುಂಟಾಗಿ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದರ ಭಾಷಾಶೈಲಿಯನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಒವಟ ದೊಡ್ಡ ಭೂವಿಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಯೇಲ್ ಕಾಲೇಜಿನ ಹೇಗೆ || ಜಿ. ಡಿ. ದಾನಾರವರು ಇದನ್ನು ಒಂದು ದೈವಪ್ರೇರಿತವೆಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತವಲ್ಲದೆ ಬೇರೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗದು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರಾರಂಭದ ವಚನದಲ್ಲಿ, ‘ಭೂಮಾಕಾಶಗಳು ಆರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು’ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದ್ದು ಈ ಅರಂಭವು ಯಾವಾಗ ಅಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ಅದು ದೃಡಪಡಿಸದೆ ಮತ್ತು ಭೂಲೋಕದ ಪ್ರಾಯದಬಗ್ಗೆಯೂ ಎನನ್ನೂ ಹೇಳಿದೆ, ಸೌರ ಪದ್ಧತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಉಂಟಾಗಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ವಾಗ್ವಾದಗಳನ್ನೂ ಮುಚ್ಚಿಹಾಕುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಸೌರ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಒಂದು ಆರಂಭವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನವು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ರುಜುವಾತುಪಡಿಸಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಧಿಟ್ಟ ವಿಕಾಸವಾದಿಯೂ ಪ್ರತಿಹೇಳಲಾರ. ಚೈತನ್ಯದ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಎಂಬ ಆಧುನಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಂಗತಿಗಳು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಇದ್ದಿಲ್ಲವೆಂದು ದೃಡಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಸೂರ್ಯನು ತಂಪಾಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅದರ ಶಾಖಿವು ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿ ಪರಸಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ಖಾಲಿ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಜನ

ವಿಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ, ಸೌರಪದ್ಧತಿಯು ಕ್ಷೀಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ಸದಾ ಮುಂದುವರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲವೆಂಬುದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಂತೆಯೇ ಸತ್ಯ. ನಿಹಾರಿಕೆಯ ಪೂರ್ವಸಿದ್ಧಾಂತವು ಸಹಾ ಒಂದು ಪ್ರಾರಂಭವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯನ ಯಾವುದೇ ಬುದ್ಧಿಕಾರುಂಯ್ವ ಸತ್ಯವೇದದ ವೋದಲನೇಯ ವಚನದಲ್ಲಿ ನೀಡಿರುವ ಹೇಳಿಕೆಗಿಂಥಾ: ಉತ್ತಮವಾದುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಲಾರದು.

ಸೃಷ್ಟಿಯೇಯ ಕ್ರಮೇಣವಾದುದು

ಅದಿಕಾಂಡದ ವೋದಲನೇಯ ಅಧ್ಯಾಯವು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಪದ್ಧತಿಯ ಪ್ರಗತಿ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಮೇಲೆ ಆತುಕೊಂಡಿದೆ. ಈ ವಿಶ್ವವು ತತ್ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ವೋದಲಿಗೆ ಇದು ಸಂಪೂರ್ಣಗೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಬಳಿ ಕೇವಲ ಭೋತಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳು ಮಾತ್ರವೇ ಇದ್ದು, ಇವುಗಳನ್ನು ಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಈ ಭವ್ಯವಾದ ರಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಇದನ್ನು ಒಬ್ಬರು ವಿಕಾಸದ ಪ್ರಕೃತಿಯ* ಎಂದು ಕರೆಯ ಬಹುದು.. ಒಬ್ಬರು ‘ದಿನ’ (ಇಬ್ಬಿಯದ ‘ಯೋಂ’) ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಯಾವುದೇ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ನೋಡಲಿ ಅದು ಸಹಾ ಸಮಾನವಾದ ಸತ್ಯ. ಒಬ್ಬ ಸರ್ವಶಕ್ತಿನಾದ ದೇವರಿಗೆ ಈ ಲೋಕವನ್ನು, ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು, ಅದು ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಲೂ ಘಂಟಿಗಳ ದಿನವಾಗಿದ್ದರೂ ಆರು ದಿನಗಳು ಯಾಕೆ ಬೇಕು? ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವೇನೆಂದರೆ, ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನು ಸರ್ವಶಕ್ತಿ ಮಾತ್ರ ಹೊಂದಿರದೆ ಅಪರಿಮಿತವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ‘first the blade, then the ear, then the full corn in the ear’ ಎಂಬ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಯಾವುದೇ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನಾದರೂ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಮರ್ಥನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

“ವಿಕಾಸತ್ವದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಯೋಜನೆಯಿದೆ”* ಎಂಬುದು ಈ ಅಧ್ಯಾಯದ ಮೇಲುವೈಯಲ್ಲೇ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ವಸ್ತುಗಳ ಸಾಧಾರಣ ರೂಪವನ್ನು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ತರುವುದರ ಮೂಲಕ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ರಭಸ ಮತ್ತು ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಹೇರುವುದೋಂದಿಗೆ ಇದು ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತದೆ. ವಸ್ತುಗಳ ಬೇಪಡುವ ಸುವಿಕೆಯು ಇದನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಭೂಮಿ, ನೀರಿನಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಗೊಂಡ ಭೂಭಾಗ, ವಾಯುವಿನಲ್ಲಿ ಅನಿಶ್ಚಿತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ನೀರು ಇವುಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಯಾರದರು ‘ಅಂತರಕ್ಷ’ ಎಂಬ ಪದದ ಬಗ್ಗೆ ಆಕ್ಷೇಪಕೆ ಮಾಡಿ ಅದರ ಅನಲಂಕೃತವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಅಥವಾ ವನ್ನು ಅಗ್ರಹಪಡಿಸಿದಲ್ಲಿ, ಅದು ಮುಂದಿನ ಹೇಳಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ ನಿಶ್ಚಯವೇನಿಸುತ್ತದೆ – “ ದೇವರು – ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ಚಲಿಸುವ ಜೀವಜಂತುಗಳು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಲಿ ; ಪ್ರಕ್ಷೇತಿಗಳು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಅಂತರಿಕ್ಷದೊಳಗೇ ಹಾರಾಡಲಿ ಅಂದನು ” (ಅದಿ ೧ : ೨೦) .

* ಈಗಾಗಲೇ ಸೂಚಿಸಿರುವಂತೆ, ಮನುಷ್ಯನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ವಿಶಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ವಿಕಾಸವಾದದೊಂದಿಗೆ ಸತ್ಯವೇದದ ತಿಕ್ಷೇಪವಿದೆ – ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಲು ಆ ವಿಚಾರಸರಣೆಯಿದೆ ಅಥವಾ ಪ್ರತಿಪಾದಕರನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳತ್ತದೆ

ಸಸ್ಯಗಳ ಸೃಷ್ಟಿ

ಮೂರನೇಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯು ಸಸ್ಯಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳತ್ತದೆ. ಇದು ಜೀವಿಗಳ ಬಹು ಸಾಧಾರಣವಾದ ನಮೂನೆ. ಆದರೆ ಇದು ಒಮ್ಮೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಮೇಲೆ ತನೋಂದಿಗೆ ಸಮಗ್ರ ಸಸ್ಯ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಸರಣಿಯನ್ನೇ ತರುವುದಾಗಿದೆ. ಗಿಡ ಮರಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಾರಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತ ಸಂತಾನದವರ ವಿವುಲವಾದ ವಿಚಾರಸರಣಿಗಳಿಗೆ ಆಸ್ಪದ ಮಾಡಿದೆ. ಇದು ಇಂದಿಗೂ ಜೀವಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಾ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಈ ಮಾತುಗಳು ಬಹಳಪ್ಪು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿವೆ –

“ತರುವಾಯ ದೇವರು – ಭೂಮಿಯು ಹುಲ್ಲನ್ನಾಗಿ, ಬೀಜಬಿಡುವ ಕಾಲಿಪಲ್ಗಾದ ಗಿಡಗಳನ್ನೂ ಬೇಳಿಸಲಿ ; ಮತ್ತು ಬೀಜವುಳ್ಳ ಹಣ್ಣಿನ ಮರಗಳನ್ನಾಗಿ ಜಾತಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿಸಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು ; ಹಾಗೆಯೇ ಆಯಿತು. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲು ಬೇಳಿಯಿತು” (ಅದಿ ೧ : ೧೧-೧೨)

ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪದನೇಯ ದಿನವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವಾಗ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಮುಖ್ಯವಾದ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ –

“ತರುವಾಯ ದೇವರು – ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ಚಲಿಸುವ ಜೀವಜಂತುಗಳು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಲಿ ‘ (ಆದ ೨ : ೨೦) ಮತ್ತು ಅರನೆಚೆಯ ದಿನದ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವಾಗಲೂ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ – ಆ ಹೇಳೆ ದೇವರು “ನಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡೋಣ” (ಆದ ೧ : ೨೪)

ಒಬ್ಬನು ಈ ವಾತುಗಳನ್ನು ಪದಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇರೆಗೆ ಅಥೇನ್ಸುವುದಾದರೆ ಆತನು ವಿಜ್ಞಾನವಾಗಲೀ, ದೃವಜ್ಞಾನವಾಗಲೀ ಅಂಗೀಕರಿಸದೇ ಇರುವುದನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ.

ವಿಶೇಷವಾದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತೆ

ಮನುಷ್ಯನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ವಿಶಯಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ, ಬಹಳಷ್ಟು ಬೇರೆಯಾದ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗಿದೆ. “ ದೇವರು ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ಆತನ ಮಾಗಿನಲ್ಲಿ ಜೀವಶ್ವಾಸವನ್ನು ಉದಿದನು ” (ಆದ : ೨:೨) ಎಂದು ಬರೆದದೆ. ಇದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾನವ ಸೃಷ್ಟಿಯ ರೀತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಈ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಬೇರೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಯೋಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸುವಾಗ ಮಾನವನಿಗಿತ್ತು ಉನ್ನತ ಘನತೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿವೆ. ಮಾನವನ ಗಮನಾಹಾ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ಬರುವ ಆತನ ಜೀವನ ಯಾತ್ರೆಯ ವರದಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಳಿಕೆ ಬಂದಿವೆ. ಮಾನವನು ದೇವರ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಉಂಟುಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಆತನನ್ನು ಪಶು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಆಳಲು ಯೋಗ್ಯನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯುವಂತೆ ಆತನಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವ ವರವನ್ನೂ ನೀಡಲಾಯಿತು. ಇದಲ್ಲದೆ ಆತನಿಗೆ ಇಚ್ಛಾಶ್ವಾತಂತ್ರವನ್ನು ನೀಡಿ, ಒಳ್ಳೆಯದರ ಕೆಟ್ಟದರ ಬೇಧವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬಂತೆ – ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ, ಆತನಿಗೆ ನೈತಿಕ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದ್ದು ಅದು ಆತನನ್ನು ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಿತಿತ್ವ.

ಸೃಷ್ಟಿಯ ಬಗ್ಗೆ, ಹಾಸಾಸ್ವದ ಮತ್ತು ವಿಲಕ್ಷಣವಲ್ಲದ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸ ಬಹುದಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಈ ಅಲ್ಪವಾದುದರಿಂದ ನಮಗೆ ಆಧುನಿಕ ವಿಜ್ಞಾನದೋಂದಿಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯ ಹೋಂದಲು ಯಾವುದೇ ಕಷ್ಟವಾದರೂ ಇವುಗಳು ದೃವಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದಲೇ ನೀಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನವಾಗಿದೆ. ಮಿಲ್ಲ್ಯನ್‌ಗೆ ಸಹಾ ಆತನ ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯೆ ಮತ್ತು ಈ ವಿವರಗಳ ಅನುಕೂಲತೆಗಳಿದ್ದರೂ, ಪ್ರಾಣಿ ಪ್ರಪಂಚದ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಹಾಸ್ಯದ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ . ದೇವರ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂಬ ಹಸ್ತವೇ ಆದಿಕಾಂಡದ ಹೊದಲನೇಯ ಅಧ್ಯಾತ್ಮದ ಲೇಖನನ್ನು ಸಹಾ ನಿಗ್ರಹಿಸಿರಬಹುದೋ ?

ಮಾನವನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು, ವಿಕಾಸ ಹೋಂದಲಿಲ್ಲ

ಮಾನವನ ಮಿದುಳಿನ ಗಾತ್ರ ಹಾಗೂ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೂ ಇನ್ನಿತರ ವಾನರ ಸಂಬಂಧಿ ಸಸ್ತನಿವರಗಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಗಾತ್ರ ಹಾಗು ಬೆಳವಣಿಗೆಗೂ ಬಹಳಷ್ಟು ವತ್ತಾಸವುಂಟು.

ಪ್ರಾಣಿದೇಹ ವಿಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿಯೂ, ಮನೋವಿಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿಯೂ ಮಾನವನು ತನ್ನ ವರಗಡ ಇತರ ಕೆಳಮಟ್ಟದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗಂತ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವತ್ತಾಸವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆತನಿಗೆ ವ್ಯಾಕರಣಬದ್ಧವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ. ಆತನ ತನ್ನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಣಿಮಾಡಬಹುದು, ಮತ್ತು ಇವುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಇಚ್ಛಾನುಸಾರವಾಗಿ ಹಾಳೆ ಅಥವಾ ಇನ್ನಿತರ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿಂಬಿಸಬಹುದು. ಮಾನವನಿಗೆ ಸಂಗೀತದ ಸ್ವರವೈಶ್ಯತ್ವಿಯನ್ನು ಆಲಿಸುವ ಕಿವಿಗಳುಂಟು, ಬೇರೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಇದು ಇಲ್ಲ. ಇದು ಆತನ ಅದ್ಭುತವಾದ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಳ್ಳ ಆಲಿಸುವ ಅಂಗಗಳಲ್ಲಿರುವ ರಚನೆಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಆತನ ಬೌದ್ಧಿಕ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಅಧವಾ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸೂತ್ರ ವಿಧಾನಗಳ ಮೇಲೆ ಅಧಾರಿತವಾದ ವಿವೇಚನಾ ಶಕ್ತಿಯು , ಇತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಬೌದ್ಧಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕಿಂಥಾ: ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ.

Romanes ಎಂಬಾತನು ತನ್ನ ಶೈಷ್ಟ ಕೃತಿಯಾದ ‘Mental Evolution’ ನಲ್ಲಿ ತಾನು ಮಾನವನ ಬೌದ್ಧಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಎಲ್ಲಾ ಮೂಲತತ್ವಗಳನ್ನು ಕೆಳವರದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅದರೆ ಅವುಗಳು ಎಷ್ಟರಮಣಿಗೆ ಸ್ವಷ್ಟವಾದ ಮೂಲತತ್ವಗಳಾಗಿವೆಯೆಂದರೆ ಅವು ಮಾನವರ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ನಡುವಿನ ಬಿರುಕನ್ನು ಇದ್ದಂತೆಯೇ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿತಗೊಳ್ಳುವ ಎಲ್ಲಾ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಆತನು ಅವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸಿದಲ್ಲಿ ಹದಿನ್ಯೇದು ತಿಂಗಳ ಮಾಸುವಿನಲ್ಲಿ ಇರುವಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಆಗಬಹುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅದರೆ, ಈ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯು ಯಾವುದೇ ಏಕೆಕ ಪ್ರಾಣಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ, ಒಂದು ಜಾತಿಯು ಒಂದರಲ್ಲಿ ಮುಂದಿರಬಹುದು, ಮತ್ತೊಂದು ಮತ್ತೊಂದರಲ್ಲಿ

ವಿವೇಚನಾ ಶಕ್ತಿಯ ಬಿರುದ್ದ ಸಹಜಪ್ರವೃತ್ತಿ

ನಾಯಿಯಂತೆ ವಾಸನೆ ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವಷ್ಟು ಚುರುಕುತನವಿದ್ದರೂ, ಅಂತವರಿಗೆ ಭೂಬಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಲಿಸುವುದರಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಆಗದು. ಅಂತೆಯೇ ಹದಿನ ಕಣ್ಣಗಳಂತೆ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ದೃಷ್ಟಿ ಶಕ್ತಿಯಿದ್ದವನಿಗೆ ಖಗೋಳ ಶಾಸ್ತ್ರ ಕಲಿಯುವಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಅದು ಯಾವ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೂ ಬಾರದು. ಒಬ್ಬನು ನಾಯಿಗೆ ಹಿಮನದಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮಂಜು ಟೊಪ್ಪಿಗೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕಲಿಸಲು ನಡಿಸಲಾರ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಆತನಿಗೆ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಕಾರದಲ್ಲಿನ ದೊಡ್ಡ ಬಂಡೆಗಳನ್ನು ಕೆನಡಾದಲ್ಲಿರುವ ಅದರ ಮೂಲ ಶಿಲಾಫಲಕದೊಂದಿಗೆ ಅಥವಾ ರಷ್ಯಾದ ಬಂಯಲನಲ್ಲಿರುವ ಕೆರೆದ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು, ಅವುಗಳು ಚಲಿಸುವ ಹಿಮದೊಂದಿಗೆ ಸುಲಿದು ಕೊಂಡು ಬಂದ ಸಾಂಡಿನೇವಿಯಾದ ಶಿಲಾಫಲಕದೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಸುವ ಅಲೋಚನಾ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಇಂಥಾಗಿ ಉಂಟಾಗಿ ನಾಯಿಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಮೀರಿದ್ದು

ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ

ಮಾನವನ ಮನಸ್ಸಿನ ಶೈಷ್ಟತೆಗೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಲ್ಲನೆಗಳನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೂಲಕ ಪಡಕೊಳ್ಳುವ ತನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕಿಂಥಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದೇನೂ ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ. . ನಿಜವಾಗಿಯೂ, ಕೆಲವೊಂದು ಕಲಿತ ಹಂಡಿಗಳು ಯಾವುದೋ ಪದ್ಧತಿಯ ಮೂಲಕ ಗುಂಪಾಗಿರುವ ಕಾಗದಗಳಿಂದ ಕೆಲವು ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಅಯ್ಯಿ ಮಾಡಿ ಸಾಧರಾಣ ಪದಗಳ ಕಾಗುಣಿತವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವ ಅದ್ಯತ್ವ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಅದರೆ, ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಮಾತನಾಡಲು ಕಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಹೇಳಿಕೆಗೆ ಗಳಿಗಳೂ ಹೊರತಲ್ಲ, ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದರ ಮಾತುಗಳು ಅದೆಕ್ಕೇ ಅಥವಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಶಬ್ದಗಳ ಪುನರುಚ್ಛಾರ. ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಓದಲು ಅಥವಾ ಬುದ್ಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನಾಗಲೀ, ಪ್ರಸಂಗವನ್ನಾಗಲೀ ಕೇಳುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ, ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯವುಳ್ಳ ಗ್ರಂಥವಾದ ಸತ್ಯವೇದವು ಅತ್ಯಂತ ಮಟ್ಟದ ಸಂಗಿತದ ಸಾಲುಗಳನ್ನೂ, ಹಿಂದಿಂದೂ ಬರೆಯದ ವಾಗ್ವಯೈಕರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ದೇವರ ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯದ ಸಂಗತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸದಾ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯ ಅತ್ಯಂತ ಗಂಭೀರವಾದ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದಾಗಿದ್ದು ಪ್ರಪಂಚದ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಎಲ್ಲಾ ಬಾಹ್ಯ ಗಳಿಗೂ ತಜ್ಜಾರವೆಗೊಂಡಿದ್ದು ಆ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸೂಕ್ತವಾದ ಮಾತಿನ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಅದರ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಬಲ್ಲದಾಗಿದೆ

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಅತ್ಯಂತ ಮಟ್ಟದ ಬೌದ್ಧಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನವನ ಅನುಪಮತೆಯು ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಬೌದ್ಧಿಕವಾಗಿ ಆತನು ತನ್ನ ಕಾಲಮೇಲೆ ತಾನೇ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ಮಾನವನು ಸೇರಿರುವ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಪ್ರಕಾರದ ಹೆಸರು ‘Homo’ ಅದರೆ ಜಾತಿ ‘Homo Sapiens’ . ಅದೊಂದು ಮಾನವ ವಿವೇಚಿಸಿದಿಂದ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮಾನವ ಚೌಕಟ್ಟು

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಾಗಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಅಯ್ಯೆಯಬಗ್ಗೆ ಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದ Alfred Russel Wallace ಎಂಬುವವರು ಅದನ್ನು ಡಾರ್ವಿನಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಾನವನ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ದೈಹಿಕ ಪ್ರೇಚಿತ್ರಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಾಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಅಯ್ಯೆಗಳಿಂದ ಮಾತ್ರ ಬಂದಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಅದರೆ ಅದು ಒಂದು ಶೈಷ್ಜ್ಯ ನಿರ್ದೇಶನಾ ಶಕ್ತಿಯ ಪಾರುಪತ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಲಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ವಸ್ತುಗಳು ಮತ್ತು ಆಯುಧಗಳು

ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಆತನು ಮಾನವನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಕೃತಿದತ್ತವಾದ ಹೊದಿಕೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನು ಮಾತ್ರವೇ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆತನು ಗಿಡದಿಂದ ನೂಲನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಸು ಕಂಬಳಿಯನ್ನಾಗಿ, ಅಥವಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಚಮಚವನ್ನು ಸುಲಿದು ತನ್ನ ನಗ್ನ ದೇಹವನ್ನು ತಂಪಾದ ವಾತಾವರಣದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹಕ್ಕಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಗಳವೇ, ಕುರಿಗಳಿಗೆ ಉಣಿಯಿದೆ, ಇತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಟ್ಟಿನ ತುಪ್ಪಳವಿದೆ. ಮಾನವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಅದರೆ ಅವನ್ನು ಆತನು ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ತಯಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ನಿರ್ಧಾನವಾಗಿ ಕುಳಿತು ಯೋಚಿಸದ ಹೊರತು ನಮಗೆ ಮನುಷ್ಯರು ತಮ್ಮ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿನ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಅಡಕವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದು ಬರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಇತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಚಮಚವನ್ನು ನಿಲುವಂಗಿಯಾಗಿ ಪಡಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧಾರಣ ವಿಶಯದಲ್ಲಿಯೂ ಆತನು ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಒವೆ ಆಯುಧ ಸಂಶೋಧಕನಾಗುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಯಿತು. ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾಣಿಯ ಚಮಚವನ್ನೂ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಚಾಕುವಿಲ್ಲದೆ ಸುಲಿಯಲಾಗದು.

ಇದು ‘ಆಯುಧ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಪ್ರಾಣಿ’ ಎಂಬ ಮಾನವನ ಮತ್ತೊಂದು ಉತ್ತಮವಾದ ಅಧಿಕವರಣೆಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತದೆ. ಆಯುಧವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಹತ್ತಿರದ ಸಮೀಪಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ನಾವು ಆನೆ ಮತ್ತು ಮಂಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಅನೇಯು ತನ್ನ ಸೊಂಡಿಲನಿಂದ ಪ್ರೋದೆಯೋಳಿಗೆ ತೂರಿಸಿ ತಾನು ಒಳಹೊಕ್ಕಲು ಸ್ಥಳಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಮಂಗವು ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಹಣಕಲು ಒಂದು ಕೋಲನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ತಿಳಿದಿದೆ. ಆದರೆ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾಣಿಗೆ ಆಯುಧವನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ತಿಳಿಯಿದು, ಆದರೆ ಯಾವುದೇ ಪಂಗಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಮನುಷ್ಯನಾದರೂ ಬಹಳ ಕುಶಾಹಲಕಾರಿಯಾದ ಮತ್ತು ತೊಡಕಾದ ಆಯುಧವನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲ.

ಅತ್ಯಂತ ಕೆಳಮಟ್ಟದ ಜನಾಂಗದವರ ಸಣ್ಣ ದೋಷಿಗಳು ಸಹಾ ಬಹು ಪ್ರಾವೀಣ್ಯತೆಯಿಂದ ಮಾಡಲಾಗಿದ್ದು ಅವರ ಅಗತ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ತಕ್ಷಂತೆ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆತ್ತಿದ ಚಕ್ರಮಾಸಿ ಕಲ್ಲಿನ ಉಪಕರಣವೂ ದೂರ ದೃಷ್ಟಿಯಾಳ್ಳ ಒಲವಿನ ಪಾಲನೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಕೆತ್ತಲು ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೊಶಲ್ಯಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ತೊಡರಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಅನಾಗರೀಕ ಜನಾಂಗಗಳು ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಕಲ್ಲಾಗಳ ತಿಕ್ಕಾಟಿದ ಮೂಲಕ ಪಡಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ ಚರ್ತುರತೆಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನಾಗರೀಕರಿಗೆ ಖಾತ್ರಿಯನ್ನು ತಂದು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಧನಸ್ವರೂಪ, ಕವಣಿ ಮತ್ತು ತಿರುಗುಬಾಣ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಪ್ರಯೋಗವು ಮಾನವನ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟದ ಸ್ವಷ್ಟಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದರೊಂದಿಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಜೀವಿಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಸುವಂತಿಲ್ಲ.

ಸಂಗೀತದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ

ಇದಲ್ಲದೆ, Wallace ಎಂಬಾತನು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಅಯ್ಯೆಯಿಂದ ಉಂಟಾದಬಹುದಾದ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾನವ ಸ್ವರವನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುತ್ತಾನೆ. ಮಂಗಗಳ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತವಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಸಂಗಿತದ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಕೆಳದಜೀವಿ ಮಾನವ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇವೆರಡೂ ಇರುತ್ತವೆ. “ಲೋಕ ಸಂಗೀತಗಳು” ಬಹುದೊಡ್ಡ ಮೂಲ ಸಾಫಿದಂತಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಶೈಷ್ಜ್ಯ ಸಂಗೀತ ರಚನಕಾರರುಗಳು ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾಪಿತಗಾಗಿ ಅವನ್ನು ಆರಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ದಿವಂಗತ Theodore F. Seward ಎಂಬುವವರು ತಾವು ನಕಲು ಮಾಡಿದ ನಿಗ್ರಹ ತೋರಿ ಬೆಳೆಗಾರರ ಹಾಡುಗಳ ಬಗ್ಗೆ

ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ಅವುಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸ್ವರಹೆಚ್ಚಿ ಮತ್ತು ಸ್ವರದಿಂದ ಸ್ವರಕ್ಕೆ ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಪ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಅವುಗಳೇಲ್ಲವು ರಾಗ ಸಂಯೋಜನೆಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಕ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಅನುಗಣವಾಗಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಪೂರ್ವ ವೃದ್ಧಿಹೊಂದಿದ ಮಾನವನಿಗೆ ಈ ಸಂಗೀತ ಸಾಮಾಧ್ಯದ ಅನುಕೂಲ ತೆಗಳು ಎಷ್ಟೇ ಇರಲಿ ಅವುಗಳು ವಾನರಗಳುಳ್ಳ ಕೆಳದಜೀವಿಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲಕರವಾಗಿದೆಯಿಂದು ಉಹಿಸಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಈ ವಾನರರನ್ನು ಆಕಷಿಕಸುವ ಸಂಗೀತ ಸ್ವರವು ಪುರುಷ ಅಥವಾ ಶ್ರೀಯನ್ನು ಆಕಷಿಕಸುವುದರ ಕೇವಲ ಒಂದುರೀತಿಯ ಬಲಹಿಂದ ಹೋಲಿಕೆಯಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಾಯಃ, ಮಾನವ ಏಡುಳಿನ ಗಾತ್ರವು ಮಾನವನ ಕೆಳಗಿನ ಎಲ್ಲಾ ಉನ್ನತ ಪ್ರಾಣಿ ಸ್ವತ್ವಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಣೆಗೆ ಮತ್ತು ಮಾನವನ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೊಡಕೇ ಹೊರತು ಸಹಾಯಕವಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಇವೆರಡೂ ಒಂದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತನ್ನವಾಗಿದ್ದ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಆಯ್ದುರ್ಯು ಅವನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾಪಾಡಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ

ಹಿಂಗಾಲಿನ ಹೆಚ್ಚಿಟ್ಟು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಹೆಚ್ಚಿರಳಾಗಿ ವಾಪಾಕಟಾಗಿದ್ದ ಅವುಗಳಿಂದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಹಿಡುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ, ಕೇವಲ ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ನಡೆಯುವಾಗ ಮಾತ್ರ ಅವು ಸಹಾಯಕವಾಗಿರುವುದು ವಾನರರಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಜನಕರವೆಂದು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ವಾನರರ ಮುಂಗಾಲುಗಳನ್ನು ಚಿಕ್ಕಿಸು ಮಾಡಿರುವುದು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಕಷ್ಟ. ವಾನರರು ಎರಡು ಕಾಲುಗಳಿಂದ ಚಲಿಸಲು ತಮ್ಮನ್ನು ಮಿತಿಗೊಳಿಸುವ ಸೋಂಟದ ಮೂಲೆ ಮತ್ತು ಕತ್ತಲ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಸಹಾಯಕವಾದೀತೆಂದು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಕಷ್ಟ.

ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಷ್ಟಗಳ ನಿಮಿತ್ತ ಮಾನವನು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಅಯ್ದುರ್ಯ ಮೂಲಕ ಹುಟ್ಟಿಬಂದನೆಂದೂ, ಇದೊಂದು ರೀತಿಯ ಕ್ರಮೇಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಹಾಗೂ ಈ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಇಂದ್ರಿಯ ಗೃಹಿಕೆಯಾಗದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಮಾನವನ ಸಮಗ್ರತೆಗೆ ನಡೆಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಉಹಿಸಿಸುವ ಕಷ್ಟವೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಇವುಗಳು ಪ್ರಫ್ರಮಾಷಸ್ಯಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಉಪಯೋಗಕಾರಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಂದ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಉಪಯೋಗಕರವಾಗಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದಿತ್ತು ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಹಾಗೂ ದೈಹಿಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ಪೂರ್ವ ಸ್ಥಾಪಿತ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಬಹುದಿತ್ತು.

ಮಾನವನ ಉತ್ತತ್ವಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ರಹಸ್ಯವು ಡಾಬಿನ್ಸನ್ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಿಂದ, ಯಾವುದೇ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ವಿಕಾಸವಾದವು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಬೆಳಕನ್ನೂ ಚೆಲ್ಲಲಿಲ್ಲ. ಮಾನವನು ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ಪ್ರಾಣಿಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಇತ್ತೀಚಿನ ಜಾತಿಯೆಂಬುದು ಭೌವ್ಯಜಾನಿಕವಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಬೊದ್ದಿಕವಾಗಿ ಆತನು ಎಲ್ಲಾ ಕೆಳವರ್ಗದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಬೇರೆ ಯಾವ ಕಾರಣದ ಮೂಲಕವಲ್ಲವಾದರೂ ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಆತನು ತನ್ನದೇ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ಗೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ, ಆತನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಥಾಃ ಉತ್ತಮ ಮಟ್ಟದ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಪಡಕೊಂಡನುವೂ ಮತ್ತು ಆತನ ದೇಹರಚನೆಯು ಇವುಗಳನ್ನು ಸಮೋಪ್ರಣಾವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನದಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದೇ ಬಹುದೊಡ್ಡ ರಹಸ್ಯದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳು ಕೆಳವರ್ಗದ ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಗಳ ಮೂಲಕ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಲೆತ್ತಲ್ಪಟ್ಟಿತೆಂದು ಹೇಳುವವರು, ಮಾನವನು ದೇವರ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಆತನ ಆತ್ಮವು ದೈವಿಕತ್ವದ ಒಳ ಉಸಿರಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವ ಸತ್ಯವೇದದ ಸರಳ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನಂಬುವವರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿದ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಂಕಂಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.
